SİZE BİR SIR VERECEĞİM - 2

RÜYA AVCISI

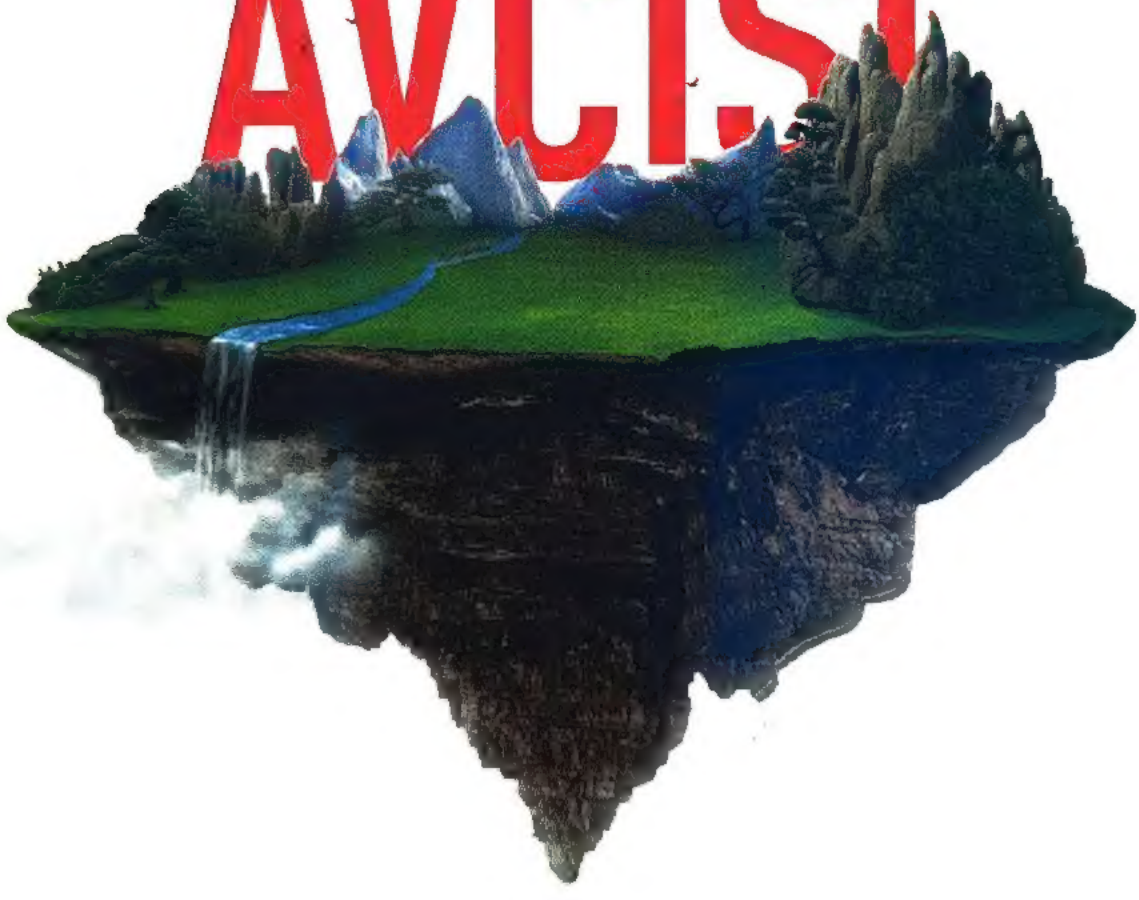

MUSTAFA KAYA

FENOMEN
KİTAPLAR

SİZE BİR SIR VERECEĞİM - 2

RÜYA AVCISI

MUSTAFA KAYA

FENOMEN
KİTAPLAR

FENOMEN
KİTAPLAR

Fenomen Kitaplar: 027
Türk Edebiyatı Roman: 25

SİZE BİR SIR VERECEĞİM - 2 RÜYA AVCISI
MUSTAFA KAYA

Yayına Hazırlayan: Yılmaz Dalgalan
Editör: Ramis Çınar
Kapak Tasarımı: Emir Tali
Sayfa Tasarımı: Adem Şenel

Basım: 2018
ISBN: 978-605-4688-78-4

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 24408
© Türkçe Yayım Hakkı: Hayat Yayın Dağıtım Pazarlama San. ve Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.
Fenomen Kitaplar, Hayat Yayın Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti. Markasıdır.

Basım ve Cilt: My Matbaa Sanayi ve Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8/F Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0212 674 85 28
Matbaa Sertifika No: 34191

© Kısa tanıtım alıntıları dışında yayınevinden yazılı
izin alınmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

FENOMEN KİTAPLAR
Cevizli Mah. Fatih Cad. Atilla Sok. No: 1
Maltepe / İSTANBUL
Tel: 0 216 442 16 42 Fax: 0 216 442 16 42
www.optimumkitap.com / e-posta: fenomenkitaplar@gmail.com

SİZE BİR SIR VERECEĞİM - 2

RÜYA AVCISI

MUSTAFA KAYA

FENOMEN
KİTAPLAR

Okuyacak olduğunuz roman yaşanmış
bir hayat hikayesinden alınmıştır.
Bu romanda bahsi geçen kişilerin adları değiştirilmiştir.
Yine aynı sebepten meslekleri ve
şirketlerinin adları da değiştirilmiştir.

Bu kitap, hikayenin anlatımı sırasında ismi Dr. Hulusi Ak olarak değiştirilen gerçek yaşam içerisinde de uzman bir cerrah olan 2009 yılında yağmurlu bir kış gününde Hakk'a yürüyen mümtaz insana ithaf olunur.

Mart 2009 Perşembe
Sabahın Erken Saatleri

Modern dünyanın en ihtişamlı kentlerinden birisi olarak gösterilen New York'un bu yakıştırmayı hak etmek istercesine gökyüzüne doğru uzanan gökdelenlerinin caddeler üzerine düşen gölgeleri içerisinde, işlerine yetişme isteğinin verdiği telaşla koşuşturan insanlar şehrin en olağan görüntüsünü oluşturuyordu.

Sıkışan trafik nedeniyle araçlar dura kalka adım adım ilerliyordu. Araçlardan bazılarının açık bırakılmış camlarından dışarı yayılan, kelimelerin çok hızlı bir şekilde söylendiği bir tarz olan rap müziğine, işlerine yetişmek için acele eden New Yorkluların sinirle ve ısrarla çaldıkları kornaların sesleri eşlik ediyordu. Çok ağır ilerleyen trafiğin tam orta yerinde, New York'un hiç alışık olmadığı bir türde ve ortama hâkim olan rap müziğine nazire edercesine yayılan bir müzik, sanki *"ben farklıyım,"* diyordu.

Muhabbet bağına girdim bu gece
Açılmış gülleri derdim bu gece
Vuslatın çağına erdim bu gece
Muhabbet doyulmaz bir pınar imiş

İş dünyası ve gücün başkenti olarak görülen New York'un modernliğine marka, model ve görünüş itibariyle uygun araçtan yayılan, fakat bulunduğu ortamla tezat oluşturan bu nağmeler, içindeki yolcunun seçimiydi ve etrafındaki kimsenin anlamadığı derin manalar içeriyordu.

Tekin, Saadettin Kaynak'ın hicaz makamındaki özel bir eseri olan bu besteyi genellikle sabah evinden işine giderken dinliyordu. Araca bindiğinde, şoförü Serdar'a "Özel besteyi açar mısın?" dediği zaman o hemen anlıyor, bu besteyi açıyordu. Tekin'in "Tekrar lütfen," komutuyla bu enfes bestenin araç içerisinde üç dört defa üst üste dinlendiği günler oluyordu.

Şarkılar, besteleniş tarzına göre üç farklı kategoriye ayrılıyordu. Dolayısıyla Tekin, tüm müzikleri üç ana bölümde değerlendiriyordu. Birinci bölümü, o zamanın kültürüne uygun olarak hazırlanmış, bir anda sevilen, çok dinlenen; ama kısa süre sonra unutulup giden, son dönemde pop kültürü olarak da adlandırılan müzikler oluşturuyordu. Tam anlamıyla bir mana içermeyen, boş, albenili sözlerle tüketim kültürüne uygun olarak hazırlanmış, sadece hoş vakit geçirmek için dinlenen müziklerdi bunlar. Tüketim kültürünü benimsemiş toplumların dinlemekte olduğu müziklerin çoğu bu gruptaydı. Bu müziklerden çok farklı olarak iki ayrı uç olarak tanımlanabilecek müzikler de vardı.

Bestelenirken uhrevi duygularla özü itibariyle başka bir âlemden çekme veya çekilme demek olan ilham diye tabir edilen besteler vardı ki; bunlar insan fark etse de fark etmese de vücuduna ve beynine çok iyi geliyordu. İnsana huzur verip sanki başka bir âlemin kapılarını hafifçe aralıyorlardı. Türk tasavvuf musikisinin hatta Türk sanat müziğinin birçok eseri bu tarz ilhamlarla bestelenmişti.

Bazı besteler ise bestekârı tarafından rüyada görülmüş ve uyandığında hiçbir notası değiştirilmeden o anki

ruh haliyle bestelenmişti. Kaynağını rüyaların uhrevi ikliminden alan besteler, Türk sanat müziğinde sayıca çok olduğu gibi dünyaca ünlü müzisyenler Beethoven ve Mozart'ın da bu şekilde notalara dökülmüş besteleri vardı.

"Muhabbet Bağına Girdim Bu Gece" bestesi de bir nevi rüyadan alınan ilham sayesinde oluşmuştu. Sadettin Kaynak, bir gece rüyasında o çok istediği, hayal ettiği, arzuladığı muhteşem olayı yaşamış, âlemlere rahmet olarak gönderilen on sekiz bin âlemin Mustafa'sı Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizi rüyasında görmenin sevinciyle uyandığı gecenin sabahında, sözler istemsiz bir şekilde ağzından dökülürken hemen yazıya geçirdiği bu sözleri daha o gün bestelemişti. Tekin işte bu yüzden Muhabbet Bağına Girdim Bu Gece bestesini seviyor ve sabahları işe giderken arabasının içerisinde sıklıkla dinliyordu.

Bir de bestelenmesi sırasında işin içerisine şeytanın karıştığı müzikler de vardı. Bunlardan en meşhuru zaten görülen şeytani bir rüya ile bestelenmiş olan bir sonattı. Modern anlamda keman yayının mucidi olan Giuseppe Tartini, bir gün rüyasında şeytanla savaştığını ve ona esir düştüğünü görmüştü. Tartini rüyasında şeytanla alay etmek için ona bir keman vermişti. Şeytan ise kemanı alarak çok mükemmel şekilde bir sonat çalmıştı. Tartini uyandığında hayretler içerisindeydi. Çünkü rüyasındaki sonatı en ince detayına kadar hatırlıyordu. Şeytanın çaldığı sonatı notalarıyla hemen bir kâğıda yazdı. Ve adını "Şeytan Sonatı" koydu.

Bunun haricinde hainçe hazırlanmış, gizli manalar içeren şeytani müzikler de vardı. Ve bunların sayısı oldukça fazlaydı. Zaten esas tehlike bu tarz müziklerdeydi. Çok tehlikeli sözleri, kulağa hoş gelen müziklerle insanlara dinletiyorlardı. Daha kötüsü de bu müzikleri insanlara sevdirterek ne yaptıklarının bile farkına varmadan kendilerinin söylemelerine sebep olmalarıydı.

Kullandığımız kelimeler biz farkında olmasak bile yavaşça kaderimiz oluyordu ve yaşamımızda ağır imtihanların başlamasına sebep oluyordu. Bu Ledün ilminin sunduğu bir sır olsa da Tekin kelimeler karşısında beyin Su'yunun verdiği tepkiyi araştırmaları sonucunda görmüştü. Ses dalgalarına tepki vererek kendi alfabesiyle kaydeden bu Su'yu beynimiz okuyarak algıladıklarını bilinçaltı dediğimiz mekanizmayla arşivliyordu. Bu gerçekleştikten sonra hem rüya âleminde hem de bu dünya hayatında yaşanacaklar şekilleniyordu.

Tekin, SU'yu canlandırma alanında çalışmalar yapan firması için yıllardır Su hakkında araştırmalar yapan laboratuvarları nedeniyle müzik ile yakından ilgiliydi. Çünkü vücudumuzu oluşturan ve her daim ihtiyaç duyduğumuz Su, en çok müzik ile harmanlanmış sözlere tepki veriyordu. Besteler karşısında Su molekülleri etkileşime giriyor, desenden desene hızla geçişlerin yaşandığı bir harmoni sergileniyordu. Hal böyle olunca müzik sesleri ile harmanlanmış kelimeler nedeniyle özellikle beynimizde inanılmaz etkiler oluşuyordu. Çünkü beyin, kafatasının

içindeki beyin Su'yu içerisindeydi. Ve kaderimizi belirleyen her şey bu Su'da gizliydi...

Hayat yolculuğumuzda ne yapacağımıza kendi aklımızla karar veriyorsak ve aklımız da o Su sayesinde yaşamımıza yön veriyorsa o halde onu etkileyen şeyleri iyi tanımalı ve seçici olmalıydık. Bunun bilincinde olan Tekin, bu yüzden dinlediği şarkıların sözlerine azami derecede özen gösteriyordu. Çünkü müzikle harmanlanmış sözler beynimizdeki o Su'ya ve vücudumuzdaki Su'ya inanılmaz derecede etki ediyordu. Bunların sonuçlarını yaşayacak olan da bizlerdik.

Tekin, uzun yıllar verdiği uğraşlar sonucunda elde etmeyi başardığı Osmanlı ve Endülüs'ten kalma çok değerli el yazması bazı kitaplarda müzikle ilgili sır bilgiler bulmuştu. Eski müzikler denilen şarkıların makamları, özünde çok büyük sırlar barındırıyordu. Uşşak makamı, Hicaz makamı, Nihavent makamı denilen müzik makamları, kulağa hoş gelen müziklerin ötesinde kolayca anlaşılmayan ve derin sırlar barındıran bir öğretinin eserleriydiler.

Yüzyıllar önce kaleme alınmış Endülüs'ten kalma el yazması özel eserlerde bulduğu bilgilere, modern çağın bilimsel araştırmaları sonucunda elde ettiği frekans ve titreşim teknolojisini ekleyerek şirketinin sahip olduğu laboratuvarlarında müziğin bir insanın kafatası içerisindeki beyin Su'yuna etkileri, dolayısıyla tüm vücudumuz üzerindeki etkilerine dair yaptığı deneylerde önemli sonuçlara ulaşmıştı. Bunların arasında özellikle Nihavent

makamı üzerinde yoğun araştırmalar yapmıştı. Bu makamda bestelenmiş şarkılar, hayatın olağan akışı içerisinde sık aralıklarla dinlenilmeye başlandığı zaman vücut içerisindeki Su'yu, özellikle beyin Su'yunu etkiliyor ve o insana, garip bir şekilde huzur duygusu veriyordu. Elindeki çok değerli eski bir el yazması kitapta, bu makamdaki bazı özel bestelerin akıl hastalıklarında etkili olduğu önemli teknik bir tedavi yöntemi de anlatılıyordu. Bu tavsiyeye uyarak frekans düzenlemesi yaptıkları bazı besteleri önemli bir nörobilim uzmanı olan Profesör Bowman'ın hastanesindeki hastalara, oluşturdukları özel fıskiyeli Su havuzlarının sesleri eşliğinde dinletmişlerdi. Ortaya çıkan sonuç profesörü şaşkınlığa düşürmüştü. Karşılaştıkları durum adeta bir mucizeydi. Bu makamdaki şarkılar, Su sesi ile birleşince akıl hastalıklarının tedavisinde oldukça faydalı oluyordu.

Tekin'in her zaman etrafındaki arkadaşlarına söylediği gibi Su, en iyi ilaçtı ama her şeyden önemlisi o ilacı kullanmayı bilmek gerekiyordu. Su'yu rahatsız olunan hastalıkla ilgili alanın ilacı haline çevirmek için ona özel sözler söylemek gerekiyordu. Bu, en güzel ve en kolay şekilde özel müziklerle harmanlanmış sözler ile yapılabiliyordu. Bunun en etkili olan hali ise canlılığını kaybetmemiş bir Su'ya o kelimeleri söylemekti. Zaten en önemli mesele sağlıklı ve uzun bir hayat sürmek için canlılığını kaybetmemiş Su içmekti.

Bu özel makamlar ile bestelenmiş müzikler dinlenildiği zaman vücudumuzdaki dolaşan Su'yu etkiliyor,

dolayısıyla üzerimizde büyük tesir meydana getiriyordu. Bunları, içerisinde yaratılışından beri var olan spiral hareketi kaybetmemiş; yani canlılığını kaybetmemiş bir Su ile yapıldığı takdirde işte o zaman mucize başlıyordu.

Üniversite ve hastanelerde çalışmalar yürüten Tekin'in araştırmaları göstermişti ki, Rast makamında bestelenmiş güzel manalı bazı eserler, otistik çocuklar üzerinde müthiş başarılı sonuçlar veriyordu. Çocuklardaki bu hızlı gelişim, onların ailelerini ve bunda büyük emeği olan Tekin'i çok sevindiriyordu.

Bir konferans sırasında Su sesinin özel müzik sesleri ile birleşince insan üzerindeki bu mucizevi etkilerini anlattıktan sonra "Benim ecdadım, benim atalarım Su sesi ve tasavvuf müziğinin bazı besteleri ile yüzlerce yıl önce Kayseri'de kurduğu Gevser Nesibe Hatun Şifahanesi'nde ve daha sonra Edirne'de kurduğu Sultan 2. Beyazıt Külliyesi'nin içindeki şifahanede akıl hastalarını bile iyileştirdi. Biz çalışırsak bu zamanın teknolojisi ile onların bilgilerinden hareket ederek neler yapabiliriz, hayali bile beni mutlu ediyor. Ve bu hayal ile her sabah işe koşuyorum," demişti.

Tekin bu makamların her birinden bazı özel şarkıları alıp frekans değerleri üzerinde küçük ayarlamalar yaparak teknik olarak mükemmel kaliteye getirdikten sonra anksiyete, panik atak, stres, bunalım gibi rahatsızlıkları olan kişilere Profesör Colbert'ın hastanesinde Su sesi eşliğinde dinletmişti. Sonuç tam anlamıyla mucize gibiydi.

Bir konferans sırasında bunları anlattıktan sonra "Şimdi anladınız mı Kur'an-ı Kerim ayetleri neden makam ile okunuyor? Neden ezanın belli makamları var?" diyerek konuşmasını bitirdiğinde tüm salon alkışlarla çınlıyordu. Alkışların sonrasında konuşmasını şöyle sürdürmüştü:

"Bu müzikler aklımıza beynimize iyi geliyor. Dolayısıyla yaşamımıza iyi geliyor. İyileştiriyor. Ruhumuza iyi gelen ise bizim uyumamız ve onun tüm güçlerinin açığa çıktığı rüyaların başlaması. Ruh bu sayede deşarj olup rahatlıyor. Çünkü ruhun, senin düşündüğünden de hayal edebileceğinden de ötede bir şey, çok güçlü. Ruh, düşünce hızıyla hareket eder ama bu dünyada ten kafesine hapsolmuş durumda. Aslında yaşanılan tüm sorunların ve sıkıntıların temelinde de bu hapsolmuşluk yatıyor," dedikten sonra konferans salonunu dolduran insanlardan gözlerini kapatmalarını isteyerek konuşmasına devam etti:

"Şimdi kendinizi İstanbul'da Kız Kulesi'ne bakarken boğazın kenarında oturduğunuzu düşünün, hayal edin... Yaptınız mı?"

"..."

"Peki şimdi bu defa kendinizi Mısır'da piramitleri gezerken düşünün, hayal edin..."

"..."

"Bunu da yapabildiniz."

"..."

"Şimdi bir de kendinizi Ay'da astronot kıyafetleri içerisinde düşünün, hayal edin..."

"..."

"Yapabiliyorsunuz değil mi?"

"Bunları ışık hızıyla yapmak bile belli bir zaman alırken, siz bunları oturduğunuz yerde saniyeler içerisinde yapıyorsunuz. İstanbul'daki bir mekândan Mısır'daki bir mekâna, oradan da Ay'a... İşte bunu size yaptırtan ruhunuzdur. Ve ruh bunları ışıktan hızlı yapar. Çünkü ruhunuz düşünce hızında hareket eder. Bunu yapabilecek güçlerle donatılmış ruhunuz ten kafesinize belli bir müddete kadar hapsolmuş durumda. Ruh, sadece gece olup melekût âlemine gittiğinde özgürdür ve orada tüm güçleri ortaya çıkar. Allah, Kur'an-ı Kerim'de Zümer Suresi 42. Ayette der ki: 'ALLAH, canları, ölümleri sırasında alır, ölmeyenleri de uykuları sırasında. Sonra haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkoyar. Diğerlerini belirlenen bir süreye kadar salıverir. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.'

Evet, her gece ruhlar bu ten kafeslerinden alınır. Şems-i Tebrizi Hazretleri *'Her gece ten tuzağından ruhları kurtarmakta, tahtaları sökmektesin. Ruhlar her gece bu kafesten kurtulurlar, ne kimsenin hâkimi, ne de mahkûmu olmayarak feragate ulaşırlar.'* diyerek bu durumu anlatır.

Muhyiddin-i Arabi Hazretleri ise rüyaların görüldüğü yerin neresi olduğunu *'Öldükten sonra intikal edilen yer ile uyuyunca intikal edilen yer aynıdır.'* diyerek açıklar.

Yani ruhlar her gece bir yere gitmekte. Geri dönenler yaşadıklarına rüya demekte. Ruh orada artık ten kafesinden kurtulduğu için tüm güçlerine kavuşunca her istediğini yapabiliyor. Uçabiliyor, denizlere dalıp Su altında nefes alabiliyor, başkanlarla, devlet kurucuları ile hatta peygamberler ile konuşabiliyor. Bu sayede ruh gün içerisinde hem ten kafesinde hapsolmanın getirdiği sıkıntı hem de senin aslında katlanmaman gereken ama her nedense bazı şartlar nedeniyle katlanmak zorunda kaldığın veya cevabını veremediğin olaylar karşısında senin aciz kalman nedeniyle sana kızan ruhun deşarj olup rahatlıyor. Bunları yapan ruhunun muhteşem gücüdür. Sen gece ruhunun o muhteşem âlemde yaşadıklarına gündüz uyanınca *'Rüya gördüm çok acayip şeylerdi.'* diyorsun."

"Her insan her gece mutlaka rüya görüyor. Fakat günümüzde tüketilen bazı gıdalar nedeniyle, ki size o gıdaları söyledim, rüyalarının çoğunu hatırlayamayan insanlar var. Evet, ruhumuz her gece melekût âlemine giderek sıkıntılarından kurtulup deşarj oluyor. Lakin orada yaşadıklarını sabah olup hatırlamadığında insan bunalımda, streste kalıyor. Tüm bu toplumsal sinirlilik hallerinin ve öfke patlamalarının en büyük nedeni bu..."

"Dinlediğiniz müzikleri, gördüğünüz rüyaları, asla hafife almayın. Onlar, mucizenize giden yola döşenmiş en nadide kilometre taşları!"

"Bir de şunu düşünün: günün beş vakti duyduğun o muhteşem musiki dolu ses, çağrı, yani ezan; rüyada

görülmüş, rüyada öğretilmiştir. Bunu düşününce gece olup uyuduğun zaman gördüğün rüyaların hangi âlemde gerçekleştiğini düşünmek, anlamak bile muhteşem bir şey. Ezan, siz fark etseniz de fark etmeseniz de güzel ve makamında okunduktan sonra insan beynindeki Su'ya muazzam derecede etki eder. Kur'an ayetleri de aynı etkiyi oluşturur. Dikkat ediniz; Ezan, rüyada görülmüştür. Ezan, vahiy değil, sahih bir rüyayla öğretilmiş namaza çağrı, nidasıdır. Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimiz namazı, vakti içinde, bazen vaktin başında, bazen vaktin ortalarına doğru kılardı. Sahabeler cemaatle namazın kılınacağı vakti kestiremediklerinden bazıları erkenden gelip bekler, bazıları da geç gelir, namaza yetişemezdi. Resûl-i Ekrem (sallallahü aleyhi ve sellem) bu duruma bir çare olması için namaz vaktini ilan etmeyi düşündü ve namaza nasıl çağrı yapılacağı konusunu sahabelere danıştı. Kimi ateş yakmak, kimi boru çalmak, kimi de bayrak dikmeyi önerdi. Bu yöntemlerin hiçbiri Resûl-i Ekrem (sallallahü aleyhi ve sellem) Efendimizi tatmin etmedi. Çünkü tamamen Müslümanlara özgü, benzeri olmayan bir çağrı yöntemi düşünüyordu. Yaptıkları değerlendirmede bir karara varamadılar. Düşünceler içerisinde o gece evlerine dağıldılar.

O gün orada bulunan Abdullah ibn Zeyd (r.a) adında ensardan bir sahabe, gece olunca rüya gördü. Rüyasında üzerinde yeşil elbise olan bir adam gelmiş, bir evin duvarının üzerinde durmuştu. Adamın elinde çan vardı. Zeyd (r.a) sordu:

"Onu bana satar mısın?"

"Ne yapacaksın?"

"Namazımızın vaktinde çalarız."

Yeşil elbiseli adam,

"Sana daha iyisini göstersem olmaz mı?" dedi ve sonra kıbleye karşı durup, "Allahu Ekber," diyerek bugün beş vakit duyduğumuz o muhteşem ezanı baştan sona kadar okudu.

"Bunu namaz vaktinde okursun." dedi. Sonra tekrar ezanın sözlerini okumaya başladı. Sonuna yakın "kad kameti's-salâh" kelimelerini ekledi.

"Bunu da namazın farzından önce okursun." dedi.

Sevinçle uyanan Zeyd (r.a) hemen Resûl-i Ekrem (sallallahü aleyhi ve sellem) Efendimize koşup rüyasını anlattı.

Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) "Rüyan gerçektir. Müjdedir. Bilâl'e öğret, okusun. Çünkü onun sesi seninkinden gürdür," dedi.

Abdullah (r.a) ezanı Bilâl'e (r.a) öğretti ve Bilâl (r.a) bir evin damına çıkıp ezanı okudu.

Ezanı duyan Hz. Ömer (r.a), yoldaydı, mescide doğru geliyordu. Hz. Bilal'in (r.a) sesini ve söylediklerini yani ezanı duyunca heyecanla koşmaya başladı. Mescide varınca "Ya Resûlallah, seni Resul olarak gönderen Allah'a andolsun ki, bu sözleri rüyamda duydum. Yeşil elbiseli bir adam okuyordu. Namaz vaktinde okursunuz demişti.

Uyandım sevinçle anlatmak için size geliyordum yolda Bilal'in sesini duydum," dedi.

"Tüm dünyada neredeyse kesintisiz her an okunan ezan, işte böylesi bir rüya ile hayatımıza girdi. Umarım sadece bu rüyayı düşünerek ve bu olaydaki Hz. Ömer'in (r.a) aynı rüyaya iştirak etmesini göz önünde bulundurarak rüyaların nasıl bir âlemde gerçekleştiğini ve o âlemin ne kadar muhteşem bir yer olduğunu anlarsınız," diyerek alkışlar arasında konferanstan ayrılmıştı.

Sabahın erken saatlerinde sıkışık trafikte O'nu düşünceler ve hoş anılara götüren müziğin tınısını, ansızın çalan telefonun sesi bozunca daldığı hatıralar âleminde bulunduğu ortama dönerek cihazın ekranına baktı. "Hulusi Ak arıyor" yazısını görünce içini bir sevinç kapladı. Hemen telefonu açtı. Hulusi Bey'in samimi bir şekilde "Selamün Aleyküm," demesi üzerine, aynı içtenlikle "Aleyküm Selam," diyerek cevap verdi. Kısa süren bir hal hatır sorma faslından sonra "Sizi aradım, telefonunuzu açmayınca bir daha arayamadım. Mekke'ye gitmeden önce sizinle görüşmeyi çok istiyordum," dedi.

Hulusi Bey, "Sizi yolcu etmeyeceğimizi mi düşündünüz? Böyle bir şey mümkün mü ki... Havaalanında sizi bekliyorum. Erken geldim galiba," deyince şaşırdı ve bununla beraber çok sevindi.

"Ben de yoldayım. Kısa bir süre sonra havalimanına ulaşırız inşa'Allah," diye cevap verdi.

Hulusi Bey, "Ben burada kafedeyim. Müsait olursanız hem sizi uğurlamak hem de uçağın kalkış saatine kadar sizinle kısa bir sohbet yapmak isterim," deyince "Elbette çok sevinirim Hulusi Bey," diyerek cevapladı.

Tekin, sabah erken saatlerde laboratuvarlarında görevli profesörler ile şirketinin merkezinde kısa bir toplantı yaptıktan sonra yola çıkmış, havalimanına gidiyordu. Bu yoğun araç trafiğine bakılırsa yolculuk bir saatten fazla sürecek gibiydi. Aslında trafiği hiç hesaba katmadan epey erken çıkmıştı şirketinden. İçindeki sevince hâkim olamamış, bir an evvel mübarek beldelere yapacağı yolculuğun başlamasını istemişti. İşte o heyecan nedeniyle uçağın kalkış saatinden çok önce yola çıkması iyice yoğunlaşan trafikte bir hayli işine yaramıştı. Yeterli vaktinin olması nedeniyle yoğun ve ağır akan trafiğe rağmen müziğin verdiği huzurla sakinliğini koruyor ve yolculuk öncesinde yaşayabileceği heyecanının önüne geçmiş oluyordu. Hulusi Bey'den gelen telefon ise durumu değiştirmişti. Uçağın kalkış saatine epey zaman olsa da Hulusi Bey'e sormak istediği bazı önemli sorular olduğu için daha hızlı bir şekilde yol alarak zaman kazanmaları gerektiği sonucuna vardı. Telefonu kapatır kapatmaz "Serdar yan yollara gir. Bir şeyler yap. Hemen havalimanına varmamız gerekiyor," dedi.

Serdar bu istek üzerine az ilerden ani bir manevra ile ana caddeden dar bir sokağa dönerek yönünü değiştirdi. Başka bir güzergâh üzerinden ilerleyerek sıkışık trafikten kurtuldu. Patronunu bir an evvel havalimanına ulaştırmaya çalışıyordu. Ana caddeden ayrılınca oldukça dolambaçlı birkaç dar sokaktan geçerek başka bir yola girmişlerdi. Burada nispeten trafik daha akıcıydı.

Serdar, "Az ilerden yine ara sokaklar üzerinden başka bir yola geçeceğim. Yolumuz epey uzayacak ama orada trafik olmaz. Hızlı giderek havalimanına en kısa sürede ulaşırız efendim," dedi.

Tekin, arka koltukta geçmekte oldukları dar sokaklara bakarak müzik dinliyordu. Beklediği cevabı alamayan Serdar, aynadan göz teması kurmak istercesine Tekin'e baktı. Oysa dışarısını izleyen Tekin, bir hayli dalgındı. Onun bu hali yüz ifadesine de bariz bir şekilde yansımıştı.

Onun bu tavrına bir anlam veremeyen Serdar *"Birkaç gündür garip davranıyor. Hiç böyle değildi. O neşeli, canlı, enerjik insan gitti, sanki yerine dalgın bir adam geldi. Biraz konuşuyor bir şeyler söylüyor ama sonra dalgınlaşıyor, aklı başka yerlere gidiyor. O son seyahatte kesin bir şey oldu ama ne?"* diye geçirdi içinden. Bir süre daha yanıt bekledi ama patronundan ses çıkmayınca tercihi kendisine bıraktığını düşünüp aracın hızını arttırdı.

Serdar gözlemlerinde haklıydı. Araç dar sokaklardan geçerken duvarlarda rüya tabircilerine ait tabelaları ve reklam afişlerini gören Tekin, üç gün önce yaptığı seyahatte yaşadığı o garip hadiseyi hatırlamış ve düşüncelere dalmıştı.

Geçtikleri sokaklarda tesadüfen gördüğü ilanları Amerika'da yaşayanlar neredeyse her gün görüyordu. Geçimlerini rüya tabiri yaparak kazanan insanların göz önünde bulunan yerlere tabela veya ilan asmaları olağan bir durumdu. Öyle ki Amerika'da yayınlanan ulusal gazetelerde

bile rüya yorumu yapanların adres ve telefonlarını veren seri ilanlar yer alıyordu. Çünkü bu coğrafyada rüya tabirine yoğun bir ilgi ve buna bağlı olarak da talep vardı. Bu talebin en önemli sebebi Amerikan halkının çok sık rüya görmesi ve gördükleri rüyaların büyük bir bölümünün de gerçek hayatta gerçekleşiyor olmasıydı. Bu yüzden rüyalarına çok önem veriyorlardı. Tekin aynı eğilimi Japon halkında da görmüştü. Japonlar da rüyalara büyük bir değer veriyor ve manalarını anlamaya, tabir etmeye çalışıyorlardı.

Laboratuvar ortamında çalışmalar yapan Tekin, Su'yun insan beyni üzerindeki etkileriyle ilgili araştırmalarını derinleştirdikçe karşısına uyku ve rüyalar çıkıyordu. Konu rüyalar olunca geçimlerini tabir yaparak sağlayan insanların bu alanda ne ölçüde yetkin olduklarını, rüyalar hakkında neler bildiklerini, gizli ve özel bilgileri olup olmadığını merak ediyordu. Bu merakını gidermek için birçoğuna gitmişti. Aslında rüyaları araştırmasının tek nedeni merak değildi. Kendisinin yaşadığı tarzda bir olay yaşayan başka birinin olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Yaşadığı deneyimler sonucunda tabircilikle geçinenlerin çoğunun; hatta tamamına yakının rüyalar hakkında hiçbir şey bilmeyen, yalan söyleyerek para kazanmayı meslek haline getirmiş, art niyetli insanlar olduğunu fark etmişti. Bazıları iyi niyetle yorum yapmaya çalışıyorlardı ama rüyaların içerdiği manalar hakkında bilgileri olmadığından, ilimden yoksun bir şekilde sadece akıllarına gelen ilk şeyi söylüyorlardı. Oysa rüya tabiri öyle olmazdı.

Amerika'da sokaklarda, duvarlarda ve gazetelerde rüya tabiri yaptığını iddia eden kişilerin ilanlarına sık rastlanır. Bu ilanların sebebi ise Amerika'da yaşayan halkların büyük bir bölümünün rüyalarına çok önem vermesidir. Rüyalarının mucizesini yaşayan insanlarla ilgili hikâyeleri gazete haberlerinden okudukları ve etraflarındaki insanlardan da bu mucizevi rüyaları sıklıkla duydukları için kendilerinin gördükleri garip rüyaların ne anlattığını, ne mesaj verdiğini öğrenmek ve içlerindeki mucizeyi keşfetmek istiyorlardı. Rüyalarında aldıkları müjdeli haberler ya da rüyalarında gördükleri olaylar sayesinde hayatları muhteşem bir şekilde değişen insanları birebir gördükleri için rüyalarına gereken önemi fazlasıyla verirler. Bu ilginin ilk kıvılcımı çocukluklarında anne ve babalarının, kendilerinin rüyalarını ilgiyle dinlemesi ve bunlar hakkında konuşmasıyla başlar ve eğitim hayatlarında tarihte bu alanda yaşanmış ilginç hadiseleri öğrenmeleri ile de devam eder. Daha okul çağlarının başlarında Abraham Lincoln'ün gördüğü ilginç rüyayı gayet iyi derecede öğrenmiş olurlar.

Abraham Lincoln 1965 senesinin nisan ayının bir gecesinde, rüyasında Beyaz Saray'ın bir odasından diğerine

geçtiğini görmüştü. Bu odada ağlama sesleri işitmiş, seslerin geldiği tarafa doğru yöneldiğinde büyük bir insan kalabalığının bir tabutun etrafını kuşattığını görmüştü. Tabuttaki ölünün kim olduğunu sorduğunda kendisine onun arkadan vurulma sonucu ölen Başkan Lincoln olduğu söylendi. Sabah uyandığında bu rüya Lincoln'ü dehşete düşürmüş ve gördüklerini arkadaşlarına anlatmıştı. Birkaç gün geçmeden rüyasında gördüğü gerçekleşmiş, aynı şekilde tiyatroda kurşunlanarak öldürülmüştü.

Ders kitaplarında tarih boyunca, birçok ünlü devlet adamının, rüyalardan etkilendikleri de anlatılıyordu.

Hitler, 1. Dünya Savaşı sırasında bir onbaşı iken, rüyasında yaralandığını görmüştü. Gerçekten de ertesi gün yaralandı. Arşidük Ferdinand da aynı Abraham Lincoln gibi ölümünün bir suikastla olacağının rüyasını önceden görmüştü. Jül Sezar'a ise, karısı Calpurnia, öldürüleceğini rüyasında gördüğünü ve senatoya gitmemesini söylemişti.

Sevilen spor dallarının meşhur yıldızlarının bilinen rüyaları da bu ilgiyi körüklüyordu.

1947'de ünlü boksör Ray Robinson bir sabah terler içerisinde korkuyla uyandı. O gün Jimmy Doyle ile ağır sıklette şampiyonluk maçı yapacaktı. O gece gördüğü rüya açık bir haber niteliğini taşıyordu. Rüyasını şöyle anlatıyordu:

"Doyle ile birlikte ringde bulunuyordum. Hedefi bulan birkaç yumrukla onu sarsmıştım. O da donuk bakışlarla bir süre sendeledikten sonra yere yığılıverdi. Bense

ne yapmam gerektiğini kestiremedim. Şaşkın şaşkın bakıyordum. Hakem 10'a kadar saymak üzere rakibime yaklaşmıştı. Doyle ise hareketsiz yatıyordu. Seyirciler bağırıyorlardı: Öldü... Öldü... Öldü..."

Robinson, gördüğü bu rüya yüzünden dehşete kapılmıştı. Maça çıkmama kararı almıştı. Antrenörü George Ginford ve menajeri Lam Atkins ise böyle bir olayın budalalıktan başka bir şey olmayacağını söylüyorlardı. Atkins "Gülünç olma," diyordu. "Rüyalar gerçekleşmez, eğer aksi olsaydı çoktan milyoner olurdun," diyerek maça çıkması için onu ikna etmeye çalışıyordu.

Robinson kararından vazgeçecek gibi değildi. Son anda çağırılan bir rahip rüyalara önem vermemesi gerektiğini, korkularını gördüğünü, rüyaların, beynimizin hayalden başka bir şey olmayan oyunları olduğunu söyleyerek onu ikna etmiş ve ringe çıkmasını sağlamıştı.

Aynı günün akşamında, şampiyon ile rakibi 7 raunt boyunca yumruklaştılar. 8. rauntta Robinson rakibinin bir açığını yakaladı. Doyle'u midesine ve yüzüne indirdiği iki yumrukla sersemlettikten sonra, çenesine indirdiği sol kroşe ile yere serdi. Doyle, tıpkı devrilen bir ağaç gibi yere yığılırken başını yere vurmuştu. Robinson ise ayakta duruyordu ve rüyasında olduğu gibi ona bakıyordu. Zamanın sanki durmuşçasına ağır aktığı o anlarda rüyasının gerçeğe dönüşmemesi için dua ediyordu. Hakem 4'e kadar saydığında Doyle, sanki ulaşılması imkânsız bir şeyi aramak istercesine kımıldadı ve tekrar olduğu

yerde yığıldı. Yenik boksör, ertesi gün öğleden sonra ölmüştü. Ve rüyanın gerçeğe dönüştüğü bu olay gazetelerin manşetlerine taşınmıştı.

Çocukluğundan beri rüyalar hakkında edindiği bilgilere, rüyaları sayesinde mucizeler yaşayan insanlarla ilgili gazete haberlerin yanı sıra son dönemlerde sosyal medya kullanıcılarının kendi hesaplarında paylaştıkları deneyimler ekleniyordu. Mesela bir doktor, rüyasında iki trenin çarpıştığını ve bir anda adeta savaş alanına dönen kaza mahallindeki yaralı ve ölülerin oluşturduğu manzarayı gördüğünü ve bu nedenle çok korkuttuğunu anlatmıştı. Uykusundayken bağırmaya başlayan doktorun yaşadığı bu ıstırap ancak eşinin kendisini uyandırmasıyla son bulmuştu. Uyanınca derin bir nefes alarak rahatlamış ve devamında rüyasında gördüklerini eşine anlatmıştı. İkisi de öyle korkmuştu ki, rüyanın gerçeğe dönüşmesinden korktukları için aylar boyunca hazırlandıkları seyahati, sırf bu kaygılarından dolayı iptal etmişler ve tren istasyonuna gitmemişlerdi. Yaşadıkları korku, birkaç saat sonra evlerinin yaklaşık 70 mil uzağında iki trenin tıpkı rüyada gördüğü gibi çarpıştığını öğrendiklerinde dehşete düşürmüştü. Kazaya karışan trenlerden biri binmekten son anda vazgeçtikleri trendi. Başlarından geçen bu olayı sıcağı sıcağına sosyal medya hesapları aracılığıyla duyurmuşlar ve olay kısa sürede basına yansımıştı.

Trafik kazasında vefat eden üç üniversiteli kızdan birinin kız kardeşi, rüyasında ölen ablasını görmüştü. Abla, rüyasında kardeşine telefonunun kaza yerinde olduğunu,

onu bulmasını istediğini, gerçeğin sandığından çok farklı olduğunu bilmesini söylemişti. Acılı aile bu haberci rüyayı ciddiye alıp kazanın olduğu yerde kendi imkânlarıyla cep telefonunu aramaya başlamıştı. Durumu polise de bildirmişlerdi. Ailenin isteğine karşı kayıtsız kalmayan polis, kaza mahallinde daha geniş bir alanda araştırma yapmış ve maktule ait cep telefonunu kazanın yaşandığı uçuruma uzak bir yerde bulmuştu. Telefon üzerinde yapılan inceleme sonucunda, kızların seyahat esnasında yaptıkları video kaydından, başka bir aracın onları devamlı taciz etmesinden dolayı kazanın yaşandığı anlaşılmış ve bu sayede suçlular yakalanmıştı.

Ve bizdeki malum süper lotonun çok daha büyük ikramiyeler veren Amerika versiyonu Mega Millions lotosu çekilişlerinde kazanılan yüksek ikramiyeler... Bir kişi rüyasında bir takım rakamlar görmüştü. Bunların loto rakamları olduğunu anladı ve heyecanla hemen o numaraları oynadı. O hafta çıkmamıştı ama rüyasının müjde olduğunu düşünen adam, her hafta sadece o numaraları oynadı. Rüyasından tam 14 ay sonra Mega Millions lotosunun haftalardır devreden büyük ikramiyesi o rakamlara çıktığında bu mucize rüya gazetelerde haber olmuştu. Her yıl bir iki tane loto numaralarını rüyasında gördüğünü açıklayan talihli mutlaka çıkıyordu zaten.

Bu hadiseler televizyon kanallarına günlerce konu olan yüzlerce hadiseden sadece birkaçıydı. Gazetelerde, televizyonlarda bu tarz yaşanmış hadiseler ve yaşanmakta olanlar

aktarıldıkça ve bunların sayısı epey fazla olunca ister istemez rüyalar insanlar için çok değerli hale geliyordu.

Amerikalılar; gazete, dergi, özel televizyon kanallarında yayınladıkları reklamlarla ya da sokak duvarlarına astıkları afişlerle rüya yorumladıklarını ilan edenlere bu sebeplerden büyük rağbet gösteriyorlar, bunun karşılığı olarak da hatırı sayılır meblağlarda paralar ödüyorlardı. Çünkü rüyalarındaki elde edecekleri en ufak, en küçük bir bilgi ile kendilerine muhteşem bir hayatın kapılarını açacaklarına inanıyorlardı. Bu konuda önlerinde yüzlerce örnek vardı. Dolayısıyla bu durum ülkede bir başka sorunu da beraberinde getirmişti. Rüya yorumlamak gibi çok zor ve Allah'ın bir lütfu olan, hocasının Hızır Aleyhisselam olduğu, Ledün ilminin alt dalı olan rüya tabir ilmi gibi muhteşem bir ilim, bu denli büyük rağbet görünce, rüya yorumladığını iddia eden birçok insanın türemesine ve kendilerini bu alanda yetkin ilan ederek insanları kandırmalarına yol açmaktaydı. Tekin'e göre bunların hepsi para kazanmak isteyen ama asla rüya tabir ilmini bilmeyen kişilerdi. Anlatılan rüyaları hep iyiye yormaya, umut vermeye çalışıyorlardı. Yaptıkları umut tacirliğinden başka bir şey değildi. Ama gerçek rüya tabiri, asla böyle bir şey değildi.

Tekin, yakın arkadaşlarını her zaman uyarıyordu: "Bazı kâbus gibi rüyalar vardır ki aslında tabiri neredeyse yaşamı değiştirecek bir mucize, muhteşem bir fırsattır. Bazen de iyi gibi görünen bir rüya daha değerli bir sır barındırıyordur ve bulunmazsa sadece güzel bir rüya olarak

görüldüğü ile kalacak ve hiçbir değer taşımayacaktır. Rüya, bir insanın en önemli mahremidir. Yanlış yorumladığın anda o kişinin muhteşem kaderini berbat edersin. Bu kişinin kendisi için de geçerlidir. Kötü olarak gördüğü bir rüyayı, kendi kendisine yorumlamaya kalkmasa muhteşem bir olayın habercisi olabilir. Çünkü orada kendisine kötü olarak gözüken o nesne, o olay, o sembol farklı bir manadadır. Onun ne olduğunu anlamaz ve kötüye yorumlarsa yorumladığı gibi çıkar ve bu durumda da muhteşeme dönecek bir hayat faciaya dönüşmese bile oldukça vasat bir şekilde devam eder," diyordu.

Amerika'da birçok insanın rüyalarına aşırı derecede önem vermesinin başka sebepleri de vardı. Çok rüya görüyorlardı ve bu rüyaları hatırlıyorlardı. Dolayısıyla her gece gördükleri rüyaların tamamını hatırlamasalar bile birçok kültüre oranla daha fazla rüya hatırlamaları bunları merak etmelerine sebep oluyordu. Bu durum Japonya için de aynıydı. Hatta Japonlarda bariz bir şekilde daha fazlaydı. Japonlar da çok rüya görüyorlardı ve bu rüyalar mucizevi olaylara sebep oluyordu. Rüyaların çok az kısmı aynen görüldüğü gibi gerçekleştiği ve diğerlerinin ise karışık ve garip olmasından dolayı bu tabircilere rağbet çoktu. Zira az sayıda olan ve aynen gerçekleşen rüyaları nedeniyle mucizeler yaşayan insanlar diğer rüyalarının ne anlattığını merak ediyor, bu mucizeleri duyanlar da kendi rüyalarında mucize arıyordu. Bu durum rüya tabircilerine olan rağbeti beraberinde getiriyordu.

Bu yüzden iş öyle bir hal almıştı ki rüya tabirciliği, hatırı sayılır miktarda bir işe dönüşmüştü. Hatta uzman psikologlar, danışanlarıyla yaptıkları görüşmelerde etkilenmiş oldukları bir rüyayı anlatmalarını istiyorlardı. Psikologları ile düzenli görüşen bazı insanlar tüm rüyalarını günlük olarak psikoloğuna anlatıyor ve psikolog da temel psikoloji bilgisi çerçevesinde rüyayı tabir ediyordu. İşte modern dünyada iş bu hallere gelmişti.

Bugün birçok ülkedeki akıl-beyin araştırmaları yapan nörobilim enstitüleri çalışmalarının büyük bir bölümünü beyin fonksiyonlarının uyku adı verilen evresine yoğunlaştırıyorlardı. Bu da ister istemez rüya denilen olguyu bilimsel yöntemlerle derinlemesine araştırmalarını zorunlu kılıyordu. Çünkü uyku demek, rüya demekti. Bunların ayrı düşünülmesi bilim için imkânsızdı. Çünkü yapılan tüm araştırmalar beynin Rem denilen evreye geçince mutlaka rüya görüldüğünü gösteriyordu. Ve bu durum uykuya dalan herkes için mutlaka her gece olan bir şeydi.

Tekin'in şirketinin bünyesinde faaliyet gösteren laboratuvarda çalışan profesörler, aynı zamanda bu alanda önde gelen bazı üniversitelerde yürütülen araştırmaların başında oldukları için oralarda akademik düzeyde gerçekleştirilen çalışmalara da katılıyorlar, araştırma sonuçlarını inceliyorlardı. Hatta Japonya'daki özel bir hastanenin beyin ve uyku üzerinde yaptığı araştırmaları ortaklaşa gerçekleştiriyorlardı. Japonların da rüya konusunda farkındalığı üst düzeyde idi. Rüyalarına büyük önem veriyorlardı. Bu durum Tekin'in çok dikkatini çekiyordu.

"Neden ülkemdeki insanların rüyaları bu kadar çok şifreli hale geliyor. Diğer insanlarınkine göre bu kadar remzlere bürünüyor," diye düşünüyor ve sebebini anlamaya çalışıyordu. Zihnini meşgul eden bu konu uzun süre cevabını aradığı bir sır olarak kaldı... Bu durum İspanya'daki o kitap simsarıyla Endülüs'ten kalma özel bir kitabı ararken, bir kasabada tanıştığı aile sayesinde Muhyiddin-i Arabi Hazretlerinin el yazması eserini buluncaya kadar cevabını bulamadığı büyük bir gizem olarak kaldı.

İslam coğrafyasındaki Müslümanların rüyaları, görmüş oldukları birçok güzelliğe rağmen gerçek hayatta hiçbir şeye tekabül etmediği gibi görmüş olduğu rüyası güzel şeylerin kapısını da aralamıyordu. Amerika'da ve Japonya'da Müslümanlık ile uzaktan yakından alakası dahi olmayan, hatta kendilerinin bozulmuş dinleriyle bile alakası olmayan kişilerin rüya âleminde yaşadıklarının büyük bir bölümü çok güzel şeylerin kapılarını aralıyor ya da başına gelebilecek kötü bir olaydan haberdar edip tedbir almasını sağlıyordu.

Rüyasında âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizi görüp, kendisiyle sohbet edip, o sohbette minarelerinden içindeki Su akan çeşmesine, kaplayacağı yere kadar detaylı bilgiyi Resulü Ekrem aleyhisselatu ve sellem Efendimizinden öğrenip Edirne'ye bir cami yaptırması emriyle heyecanla uyanan Padişah II. Selim'in hemen Mimarbaşı Mimar Sinan'ı çağırtıp rüyasındaki camiyi anlattıktan sonra,

"Rüyamda, Resulü Ekrem aleyhisselatu ve sellem Efendimizin anlattığı caminin aynısını yapabilecek misin? Rüyamda bana söylenen ölçüleri, anlatılan özellikleri tam anlatabildim mi acaba," diye endişeyle anlatan padişaha, İslam dininin en ihtişamlı mabetlerini inşa eden Mimar Koca Sinan,

"Merak buyurmayınız. Siz orada Resulü Ekrem aleyhisselatu ve sellem Efendimizden caminin ölçüleri ve nasıl olacağı hakkında bilgi alırken ben tam sizin arkanızdaydım. Caminin planını ezberledim padişahım," diyerek rüyada görülen ve yapım emrini âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed Mustafa aleyhisselatu ve sellem Efendimizin rüyada verdiği enfes bilgilerle Edirne'ye Selimiye Camii'ni yapan ecdadın torunları, güzel yurdundaki, vatanındaki insanların rüyaları ise tam bir gizeme bürünmüştü. Adeta şifreler yumağı halini almıştı. Hal böyle olunca insanlar zaten tüketmiş olduğu bazı gıdalar nedeniyle rüyalarının büyük bir kısmını hatırlayamadığı gibi hatırladığı nadir rüyalarından da bir şey anlayamaz haldeydi. Çünkü melekût âlemindeki ruhunun yaşadıkları tamamen remzlere, sembollere bürünüyordu.

Tekin, çalışmaları sırasında Japonya'da, Amerika'da, Norveç'te hatta Avustralya'da rüyalarının mucizesini yaşayan insanları tanıdıkça hep bu soru aklına takılıyordu:

"Neden böyle? Aslında Türkiye'deki yurdumdaki insanların rüyalarının büyük bir kısmını hatırlaması ve bu rüyalarının birçoğunun dünyadaki hayatlarında birebir

çıkması, aynı olması ve rüyalarında görmüş olduğu olaylarla hayatında bir fark ortaya koyabilmesi, mucizesini yaşayabilmesi gerekirken tam tersi olup ülkemdeki insanların rüyaları şifrelere, remzlere bürünüyor ama Japonya'daki, Amerika'daki, Norveç'teki insanların rüyaları şifrelerle, remzlerle dolu olması gerekirken ve gördüklerinin aynısının çıkması mümkün olmaması gerekirken, tam tersi olup onların rüyaları gerçek hayatlarında büyük müjdelerle gerçekliğe dönüşmekte ve bunun nimetlerinden ziyadesiyle nasiplenmekteler. Ülkemin insanlarının rüyalarına önem vermesi, Amerika'daki maddeci insanların da rüyalara önem vermemeleri gerekirken tam tersi oluyor. Neden?"

Uzun yıllar boyunca Müslüman olmayan hatta mensubu olduğu Hıristiyanlık dininin kendisine özgü ibadetlerini dahi yapmayan kişilerin tabire çok da muhtaç olmayan açık rüyalar görmesini -ki bunlar zaten kısa süre sonra gerçekleşiyorlardı- birçoğunun da hayatına etki edecek ve mucize kapıları açacak tarzda rüyalar görmesine bir anlam verememişti. Neden böyle olduğuna akıl erdiremiyordu. Kendi memleketinde, öz vatanında, Türk yurdundaki İslam coğrafyasının Müslüman çocuklarının rüyalarının çok karmaşık olması ve neredeyse muhteşem denecek tarzda bir rüya görse bile bu rüyanın gerçek hayatta hiçbir şeye karşılık gelmemesi yani o kişinin hayatında ileriki yıllarda bile hiçbir değişiklik görülmemesi uzun yıllar boyunca Tekin'in mana veremediği bir karmaşa idi. Bunlara anlam veremiyordu. Ta ki Endülüs'ten

kalma el yazması eserlerde özellikle Muhyiddin Arabi Hazretleri'nin o özel tefsirinde işin sırrının gayet açık bir şekilde yazılı olduğunu keşfedinceye dek...

"Rüya âleminin giriş kapısı yalansızlıktır. Sözlerde, kelimelerde yalan olmamasıdır. Bu kapıdan herkes girer amma geri dönerken yine aynı kapıdan döneceği için sözlerinde yalan olanlar, burada gördükleri mucizeleri geri getiremezler, hayatlarına taşıyamazlar. Yalan sözler, rüyaları anlaşılmaz remzlere ve sembollere dönüştürür. Yalan konuşursan sabah olup uyandığında melekut aleminin mucize bilgilerini anlaşılmaz olaylar, garip maceralar olarak remzlerle hatırlarsın," dediğini okuyana kadar.

Bunun tek sebebi yalan sözlerdi. Yalanlar, rüyalar âleminde, melekut aleminde ruhun yaşadığı rüya dediğimiz olayı, yani orada yaşanılanları şifreli hale getiriyor, remzlere bürüyordu.

Muhyiddin-i Arabi'nin eserindeki bu sır bilgiden sonra gerçeği apaçık görmüştü. Çünkü Japonların ve hatta Amerikalıların büyük bir bölümü yalan söylemeyi çok büyük bir utanç olarak görüyorlardı. Yalan söylemek onların nazarında çok utanılacak bir şeydi. Yalan söylediği ortaya çıkan bir aile ferdi çok büyük bir suç işlemiş olarak görülüyordu. Bir insanın neden yalan söylediğine neredeyse mana bile veremiyorlardı. "Ne gerek vardı buna," diyorlardı. Ülkemizde yaygın olarak söylenen "Bu çok büyük bir yalan değil, basit masum küçük bir yalan," şeklindeki sözler bile hoş karşılanmıyordu. "Yalana ne gerek vardı,"

Bu cümle devamlı söylenebilecek kadar doğal olsa da bu sözü işitmek, onlar için inanılmaz bir aşağılama gibiydi. Yalan söz, ikili ilişkilerde ve halk arasında hiç hoş karşılanmıyordu. Müslüman yurdu güzel ülkemde yalan artık sıradanlaşmıştı ve gayet doğal görülüyordu. Şakalar, yalan ile yapılıyordu. İnsanlar, birisiyle buluşmak istemediğinde veya onun gelmemesi için bir bahaneye ihtiyaç duyduğunda yalana sığınıyordu. O gün görüşmek istemediği bir kişiyi, sırf kalbi kırılmasın diye yalan söylemek gayet doğal ve meşru olarak görülüyordu. Bunu yapanların kendilerini avutmak için çok garip bir yöntemleri vardı. "Allah affeder," cümlesini sarf ediyorlardı. Ama bunu yaparken gözden kaçırdıkları bir şey vardı. O da Kur'an ayetlerindeki uyarıydı: "Sakın ha şeytan sizi Allah'ın affediciliği ile aldatmasın."

Yaşamları üzerindeki bariz etkileri nedeniyle rüya konusu Amerikalıların ve Japonların büyük bir bölümü için oldukça önemliydi. Bir araya geldiklerinde rüya konuları açılıyor ve gördükleri rüyalardan bahsediyorlardı. Genellikle konu dönüp dolaşıp görmüş oldukları rüyaları tabir ettirmeye geldiği için tabir eden kişinin ne kadar tutarlı bir yorum yaptığını arkadaşlarına anlatıp onu tavsiye etmek ile sohbete başlıyor, ardından rüyasını anlatıyor ve nasıl bir tabir yapıldığını da anlatıyordu. Sohbetler bu minvalde cereyan ediyordu. Hatta New York'un gökdelenlerle dolu büyüleyici ve heyecan veren manzarasına bakan iş dünyasının son dönemdeki en meşhur buluşma mekânı Press Lounge'de cumartesi akşamları hasret

gidermek ve bir araya gelmek için gelenek halini almış olan akşam yemeklerinde bile ara sıra rüya konuları açılıyordu. Tekin arkadaşları ile buluşmaya o akşamlar çok az gitmiş olsa da birçok konuyla birlikte mutlaka rüya konusu da hep açılıyordu. Tekin'in uyku ve nörobilim enstitülerinde araştırmalar yaptığını ve sırf bunun için laboratuvarlarına bağlı uyku enstitüsü olduğunu biliyorlardı. Üniversitelerin bu konuda kendisiyle sempozyumlar ve dersler konusunda görüşmeler yaptığını ortaklaşa birçok seminer ve araştırmalar gerçekleştirdiklerini de biliyorlardı. Japonya'da özel bir hastaneye nöroloji alanında uyku, beyin ve rüyalar bağlamında araştırmalarını derinleştirmek için ortak olduğunu da öğrenmişlerdi. Her ne kadar Tekin, rüya konularına girmek istemiyor olsa da nadiren önemli gördükleri rüyalardan söz açıldığında sohbetin dışında kalamıyordu. Bulundukları ortamdakilerin Tekin'e rüyalar hakkında ısrarlı bir şekilde sorular sormalarının sebebi, kendilerine çok farklı gelen rüyaları onun farklı bir bakış açısıyla başka kimsenin aklına gelmeyecek bir şekilde tabir ediyor olmasıydı. Nitekim kısa bir süre sonra Tekin'in söylediği gibi rüya gerçek hayatta karşılık buluyordu. Onun böyle bir özelliğinin olduğu çok geçmeden çevrede duyulmaya başlanmıştı.

Aslında Tekin, arkadaşlarına rüyalar âlemi hakkında bilgiler vererek mucizelerini yaşamalarını istiyordu. Neticede Resulü Ekrem aleyhisselatu ve sellem Efendimiz rüyalara "Müslümanın müjdesi," diyordu. Kur'an'da rüyaya, müjde diyordu. Tekin, rüyalar âlemi hakkında

bilgiler verip yapılması veya kaçınılması gereken hususlarda öğütler vererek çevresindekilerin müjdelerine ulaşmalarını arzuluyordu. Rüyalarını hatırlamalarını ve sonrasında rüyalarındaki müjdeyi bularak yaşamlarında gerçekleştirmelerini umuyordu. Bunun içinde etrafındakiler rüya anlatmaya başladıklarında onlara tavsiyelerde bulunuyordu. İlk tavsiye olarak arkadaşlarına "Sakın ha sakın rüya anlatırken bir tek cümleniz dahi yalan olmasın. Zira Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimiz bu konuda özellikle ve hassasiyetle '*Yalandan rüya gördüğünü söyleyen kimse, kıyamet günü iki arpa tanesini birbirine bağlamakla mükellef olacak, fakat asla onları birbirine bağlayamayacaktır*' diye uyarıyordu. Bu nasihat üzerinde etraflıca düşünürseniz, zaten rüyanızın çok önemli olduğunu anlarsınız," diyordu.

Laboratuvarındaki çalışan profesörlerle sabah kahvaltılarında bir araya gelip şirket konuları görüşülürken, gündelik hayattaki konulara geçildiği vakit bazı günler rüyalar bahsi açılıyor, profesörler arkadaşlarına gördükleri rüyaları anlatıyorlardı. Tabi bu ilk zamanlar böyleydi. Tekin uyarmıştı; "Sakın rüyalarınızı böyle uluorta herkesin duyacağı şekilde anlatmayın. Sadece çok güzel olduğundan emin olduğunuz ve paylaşmak istediğiniz çok güzel rüyalarınızı, sizi çok seven, sizin her daim iyi olmanızı ve iyiliklerle karşılaşmanızı isteyen, sizi asla kıskanmayan yakınlarınıza anlatın. Onun haricinde herkesin duyacağı şekilde ya da sizin hakkınızda ne düşündüğünü bilmediğiniz kişilere, rüya ilmini, rüya tabir etme ilmini elinde

bulundurmayan kişilere kesinlikle anlatmayın. Kötü rüyalarınızı zaten hiç anlatmayın. Kötü zannettiğiniz bir rüya aslında bir mucizeye işaret ediyor olabilir ama bunu zaten sadece tabir etmesini bilen anlar." Tekin'in bu uyarılarının önemini anlamışlardı ama zamanla o rüyalar hakkında garip sırlar anlattıkça, etrafındakilerin anlattıkları garip ve karmaşık rüyalara yaptığı tabirlerinin birebir kısa bir süre sonra başlarına geldiğini görünce artık Tekin'in bu ilk uyarısını büyük bir öğüt olarak hayatlarına almışlardı.

Tekin, arkadaşlarına bu konuda oldukça garip bir şey de söylemişti: "Beyler biraz düşünün dinin sahih rüya dediği gerçek, doğru rüyada koku yoktur. Asla bir şeyin kokusunu duyamazsınız. Ben rüyamda mis gibi gül kokusu duydum ama sen koku yok diyorsun. Buna ne dersin diyecek olursanız; şunu iyi bilin. Berbat bir koku da duysanız, muhteşem bir gül kokusu da duysanız, o rüya gerçek değil şeytan kandırmacası yalan rüyadır. Bir hükmü yoktur. Boşuna sizi oyalayıp mucizelerinizden her iki dünyada mahrum bırakır. Bu koku sırrı sizin gördüğünüz rüyanın gerçek olup olmadığını anlamanız için verilen bir sırdır. Kur'an-ı Kerim'de âlemlerin Rabbi olan Allah diyor ki: 'Ben o kulumla görürüm, o kulumla işitirim.' Görürüm, işitirim diyor ama o kulumla kokuyu alırım demiyor, koku asla yok. Bunu iyi düşünün rüya âleminde yani rüyalarınızda, doğru sahih rüyalarınızda yani melekût âleminde yaşadıklarınızda asla koku yoktur ve kokuyu her zaman içinizde hissedersiniz. Uzaklarda kokunun kaynağında değil, tam içinizde duyarsınız.

Şimdi bu ikisini iyi düşünüp beyninizin sinapslarını açmanız gerekiyor."

Enstitülerde, laboratuvarlarda, üniversitelerde; Su'yu canlandırma, uyku, beyin ve rüyalar hakkında araştırmalar yaparken ve arkadaşlarının mucizelerine ulaşmaları için rüyalar âlemi hakkında özel sır bilgiler verip tavsiyeler sunarken hiç istemediği halde rüya tabirlerindeki yetkinliği sayesinde meşhur biri haline gelmişti. Her şey Ali'nin rüyalarını anlattığı bir muhabbet ortamında başlamıştı. Tekin'in enstitülerde çalışmaları olduğunu ve rüyalarla ilgili araştırmalar yaptığını bilen Ali, "Bir komşum var. Çok iyi bir aileden geliyor. Aslen Kanadalı ama burada yaşıyor. Bir rüyasını anlattı. Kendisi mi görmüş bir yakını mı görmüş onu tam söylemedi. Rüyasından dolayı epeyce ürkmüş. Tabircilere gitmiş hepsi kötü şeyler söylemişler. Sen ne dersin bu konuda Tekin?" diyerek rüyayı anlatınca ricada bulunan yakın arkadaşını kıramamış, masadaki diğer kişilere de duydukları ilk anda garip gelen sorular sormuştu. "Bu rüyayı gören komşun kaç yaşında? Erkek mi? Bayan mı? Ne işle meşgul oluyor? Eğitim durumu nedir?" gibi birtakım sorular sormuştu. Sorularına aldığı cevaplardan sonra, "Bu rüyayı o görmüş olamaz. Bu rüyayı o yaştaki, o meslekteki bir insanın görmesi imkânsız. Bu ancak onun bir yakını olan, okula giden, babası toprak işleri ile uğraşan, gençlik çağlarındaki bir kızın görebileceği bir rüya," demiş ve ardından "Rüya yanlış tabir edilmiş. Bu rüya öyle göründüğü gibi korkutucu bir şey değil, sadece bir uyarı ve bir müjdeyi

içerisinde barındıran bir rüya... Rüyanın uyarısını dikkate alıp gereken adımı atarlarsa mucizeleri ile karşılaşacaklar," diyerek rüyanın ne anlattığını tabir etmişti.

"Önemli olan rüyanın size verdiği sırrı bulup ona göre gerekli adımı hayatınızda atmanız. Çünkü rüyalar içinizde yazılı olan milyonlarca kader yazgısından birinden diğerine atlama tahtalarıdır. Rüyayı doğru anlar içindeki sır bilgiyi bulursanız sizin içinizde yazılı olan en ideal kader yazgısına doğru yol alırsınız. Bu durumu Muhyiddini Arabi Hazretleri, "Her birimizin içinde bir kavunun çekirdekleri kadar kader yazgısı saklıdır der," diyerek yorumla birlikte rüyalar hakkında sır bilgiler vermişti.

Ardından Ali ertesi gün cep telefonundan arayarak "Tekin arkadaşım lütfen ne olursun; çok ısrar ediyorlar. Kısa bir görüşme yapabilir misin, dün rüyasını anlattığım komşumla? 'Nasıl bildi rüyayı benim görmediğimi?' diyor. Rüyayı görenin babasının çiftçi olması gerekir demiştin ya; işte esas onu da merak ediyor. 'Nasıl bildi çiftçi olduklarını?' diye soruyor. Rüyayı yeğeni görmüş ama o anlatmaktan çekindiği için etrafa da yeğeni için tabir ettirmeye çalışmış, rüyadan korktukları için. Senin tabirin onları çok mutlu etti. Senin dediğin uyarıyı dikkate almış. "Hemen bugün gerekeni yapacağım' dedi. Seninle görüşmek istiyorlar. Soracakları bazı konular ve başka rüyalarda varmış," demişti.

Tekin ısrara rağmen "İşlerim yoğun. Maalesef, mümkün değil. Ben sadece yardımcı olmak istedim. Olduysam

da ne mutlu ama ötesi yok," diyerek görüşmemişti. Fakat kısa süre sonra tabirinin de aynen dediği gibi gerçekleşmesi üzerine Ali'nin rüyayı gören bu komşusunun etrafta anlatmasıyla olay hızla ağızdan ağıza yayılmıştı. Onun arkadaşları Ali'ye gelmişler Ali de bu rüyaları ricalarla Tekin'e anlatmaya başlamıştı. Tekin istemeyerek de olsa Ali'yi kıramadığı için bazı rüyaları tabir etmişti. Çünkü anlatılan rüyaların bazıları o kişilere önemli uyarılar yapıyordu. Tekin'de bunlara karşı kayıtsız kalamamış "Rüyayı gören asla şunu yapmasın...' veya "Hemen şunları yapmaya başlasın..." diyerek tabir etmişti. Fakat sırf iyilik olsun diye yaptığı bu yardımlar hiç de istemediği bir durumu beraberinde getirmişti. Bu da hızla yayılan rüyaları tabir şöhretiydi...

Yakın çevresindeki insanların rica minnet isteklerde bulunması yetmezmiş gibi her nasıl olduysa telefon numarası elden ele etrafa yayılmış ve bir zaman sonra cep telefonu susmaz olmuştu. Tanımadığı, bilmediği numaralar devamlı surette arıyordu. Kimler yoktu ki bunların arasında? Randevu talep edenler, hemen gördüğü rüyayı anlatmaya çalışanlar... İş çığırından çıkmaya başlayınca Tekin numarasını bile değiştirmek zorunda kalmıştı. Sonuçta Tekin bir iş adamıydı ve ilgilenmek zorunda olduğu şirketleri vardı. Bu işlere vakit ayırabilmek için yeterli zamanı da zaten yoktu. Arkadaşlarına biraz yardımcı olabilmek için ister istemez yapmış olduğu tabirlerin bu noktaya getireceğini hiç düşünmemişti. İyilik yapmak istemiş ama hiç istemediği bir sonuçla karşılaşmıştı. Hatta reklam

ve danışmanlık alanındaki firmasında iş ortağı olan Hakan bu konuda "Dostum şu reklam şirketini istersen kapatalım. Rüya Tabir Merkezi yazılı bir tabela asalım daha çok kazanırız," diye espriler yapıyordu.

Rüya tabiri etmesinin istenmesinden imtina eden Tekin, arkadaşlarına "Tabir istemeyin," diyerek tavrını ortaya koymuştu. Sonuç itibariyle dünyanın çeşitli ülkelerinde aile şirketlerine yatırım yapmış bir iş adamıydı. Şirketinin bünyesindeki Su'yu canlandırma laboratuvarında çalışan profesörlerden İspanya Cordoba'da butik otel işlettiği aile üyelerine, Çin'de birlikte Su cihazları üretimi gerçekleştirdiği aileden, Türkiye'de sağlık alanında araştırmalar yapan şirkete, Avustralya'da birlikte diş macunu ürettikleri ortağı profesör ve ailesinden Japonya'daki hastanede ortaklığı bulunan köklü ve geniş aileye kadar çok samimi olduğu, adeta aile haline geldiği, çok sevdiği geniş bir çevresi vardı. Onlarla iş için olsa da değişik zamanlardaki buluşmalarında mutlaka bir rüya anlatılma hadisesi oluyor ve Tekin de rüyayı onları kırmamak için yorumlamak zorunda kalıyordu. Tabi bunu yaparken rüyalar âlemi hakkında sırlar vererek onların mucizelerini bulmalarını ve yaşamalarını istiyordu. Tabir ettiği rüyaların kısa bir süre sonra gerçekleşmesi ile birlikte istemediği halde tabir şöhreti geniş bir coğrafyada yavaşça yayılıyordu. Bu durum tanımadığı insanlardan rüyasını tabir etmesi için yoğun talep gelmesini de beraberinde getirmişti. Ortaya çıkan bu durumdan imtina etse de artık önünü alamıyordu.

Bir süre sonra nadiren olsa da rüyalarını tabir etmesini istemek için arayan insanlardan dikkatini çeken şeyler duymaya başlamıştı.

"Olacakları görüyorum. Gördüklerim aynen gerçekleşiyor. Benimle hiç alakası olmayan, kimdir, nedir, ne değildir, haklarında hiçbir şey bilmediğim kişileri, olayları rüyalarımda görüyorum ve kısa bir süre sonra gazetede, televizyonda bu olayı izliyorum. Bir çocuğun kaybolduğunu televizyonda duyduğumda çok üzülürsem o çocuğu rüyamda görüyorum. Neler yaşadığını görüyorum ve maalesef haftalar sonra rüyamda gördüğümü o çocuğun başına gelmiş olarak televizyonda izliyorum," tarzında olaylar anlatan birkaç kişi aramıştı. İşte bu durum Tekin'in ilgisini çekiyordu. Bu kişiler kendisine bir şekilde ulaşmayı başardığı için "Rüya tabiri yapmıyorum," demeyi bıraktı. Telefon numarasını değiştirmesi çare olmamış, yeni numarası da etrafa yayılmıştı. Oluşan bu yeni durum nedeniyle, bu gibi kişilerin kendisine ulaşabilmesi için o telefonu asistanına verip yeni bir telefon ve yeni bir hat çıkarttırmak zorunda kalmıştı. Asistanındaki telefona gelen bu tarz aramaların artmaya başlamasından dolayı bir zaman sonra "Rüya tabir etmiyorum," demeyi tamamen bıraktı. Çünkü artık iyiden iyiye tanındığı için bu tarz özel durumlar nedeniyle arayanların sayısı bir hayli fazlaydı. Tekin onlarla görüşüp rüyalar âleminin derinliğini keşfetmeye çalışıyordu. İsminin bu şekilde yayılması ile arada bu şekilde gelen isimler onun için çok değerli olmaya başlamıştı. Çünkü onlar kendileri ile alakalı

olmayan birçok şeyi rüyalarında görüyorlardı. Tekin'in tabiriyle melekût âleminin eğlenceli, ilginç ve bir o kadar da gizemli sokağı rüyalar âleminde bilinçli bir şekilde, adeta ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlardı. Ve sabah olup uyanınca her şeyi en ince detayına kadar hatırlıyorlardı. Tekin bu kişiler için "Aynı Edgar Cayce gibi rüyalar âleminde geziniyorlar," diyordu. "Bu insanlarda doğuştan bir yetenek var muhakkak," diyordu. Kendince onların özündeki en önemli özelliği bulmuştu. Bu insanlar yalan söylemenin manasını dahi bilmiyorlardı. Bir insanın neden yalan söylediğini de anlamıyorlardı. Yani hayatlarında yalan diye bir şey asla yoktu. Yaşamları boyunca sarımsak yememişlerdi. Genellikle kırsal kesimlerde yaşıyorlardı. Onları ziyarete gittiğinde evlerinin yakınlarında bir akarsu olduğunu ve Su ihtiyaçlarını oradan karşıladıklarını görmüştü. En önemli mesele Tekin'e göre onların canlılığını kaybetmemiş Su'dan içiyor olmalarıydı.

Tekin'in Su hakkındaki bilgisi, canlı Su elde etme yatırımları, Su'dan enerji elde etmek için şirket kurduğu yakın çevresindeki arkadaşları tarafından bilinen bir gerçekti. Ama rüyalara yapmış olduğu tabirler onun Su hakkında ve Su'yu canlandırma araştırmalarının da önüne geçmişti. Bu alanda; yani rüya tabirinde epeyce meşhurdu. Çünkü belli, bariz ve büyük hadiseler de olmuştu.

Kısa süre öncesinde yine Press Lounghe'de Hakan ve arkadaşlarıyla akşam yemeğinde buluşup hasret giderdikleri bir akşam Doktor Erdal yakın bir arkadaşının durumundan bahsediyordu.

"Haline çok üzülüyorum. Onu ikna etmeye çalışıyorum. Rüyayla amel olmaz. Yapma, satma dişinden tırnağından arttırarak yıllarca delicesine çalışarak bu hallere geldin. Şimdi bir rüya ile her şeyi satıp hayallerinden vazgeçerek buradan gitmek olmaz diyorum ama dinlemiyor. Çok korkmuş," diye anlatmıştı yakın bir arkadaşının durumunu. Masadakilerin de ilgisini çekmişti olay. Aslında birçoğu hadiseyi genel hatlarıyla biliyordu ama konuyu Tekin'e anlatabilmek için tekrardan bahsini açmıştı o akşam. Tekin'in "Bu gece lütfen rüya anlatmayın, tabir istemeyin, Su'yu konuşalım, yeni yazılımları konuşalım, yeni teknolojileri konuşalım," dediği akşamlardan birisiydi bu. O yüzden Doktor Erdal, garip bir şekilde arkadaşının rüyasına merak uyandırıp, Tekin'e rüyayı tabir ettirmeye çalışıyordu. Kısa süre sonra bakışlar Tekin'e dönünce "Tamam anlaşıldı. Ne yaparsam yapayım illa anlatacaksın rüyayı. Hadi anlat da kurtulalım," dediğinde masada bir kahkaha tufanı kopmuştu. Sesler kesilince Doktor Erdal anlatmaya başlamıştı. Çok yakın bir arkadaşı kısa süre öncesinde üst üste gördüğü bir rüya yüzünden çok severek, çok çalışarak, gecesini gündüzüne katarak kurduğu şirketini bir an evvel satıp Amerika'dan ayrılmayı düşünüyordu. Tüm buna sebep ilk gördüğünde umursamadığı ama devam eden üç gece boyunca üst üste gördüğü ve o günden sonrada bazı geceler görmeye devam ettiği kâbus olarak nitelendirdiği rüyaydı.

Doktor Erdal Bey'in arkadaşı, rüyasında özel tasarımlı otomobillere koltuk üretilen atölyesini savaş uçaklarının

bombaladığını görmüştü. Öyle bir bombardıman ki sanki 3. Dünya Savaşı çıkmış gibi adamın koltuk ürettiği atölyesini bombalıyorlardı. İşin garibi aynı rüyayı biraz farklı da olsa sonuçta uçakların atölyeyi bombalamasıyla sonuçlanan haliyle oğlu da görmüştü. Oğlu atölyede yanında çalışıyordu. Birlikte işlerini büyütmek için uğraşıyorlardı. Rüya bu ürkütücü haliyle defalarca birçok gece tekrar ettiği ve oğlu da aynı rüyayı gördüğü için eşinin ısrarlarıyla New York'taki meşhur tabircilerin birçoğuna gitmişti. Hepsi de neredeyse fikir birliği etmişçesine "Dostum sen ne yaptın bilmiyorum ama bu çok ciddi ve kötü bir rüya," demişlerdi. Bazı tabirciler "İşyerinde kötü bir şey olacak," diyorlardı. Bazıları da "Fazla korkma ama fabrikayı sigortalatırsan iyi olur, büyük bir yangın geçirecek," tarzında tabir etmişlerdi. Çoğunluğu hayatında çok kötü bir şey olacağına dair tabirler de bulunmuşlardı. Korkuya kapılmıştı. Bu tabirlerden sonra aynı rüya çok hafif değişikliklerle ama sonuçta uçakların iş yerini bombalaması ile sonuçlanan rüyalar halinde daha da artmaya başlamıştı. Bu rüya ve tabircilerin sözleri nedeniyle eşi oldukça endişeye kapılmıştı. Aile tedirgindi. Bu yüzden çok sevdiği iş yerini, fabrikasını satılığa çıkarıp bir an evvel vatanına dönme kararı almıştı.

Doktor Erdal anlatmaya devam ediyordu:

"Günlerdir uğraşıyorum. Rüya ile amel olmaz, ALLAH korur. Bu kadar özveri ile kurduğun işini bir rüya yüzünden satma. Çocuklarını düşün diyorum ama artık çok korkmuş. Rüya devamlı tekrar ediyor. Bana bir şey

anlatıyor. Önemsememek imkânsız diyor. Zaten 11 Eylül saldırılarından sonra biz Müslümanlara pek iyi gözle bakmıyorlar. Fabrikaya yakın bir noktada Pakistanlı bir Müslüman arkadaşın hava filtresi fabrikasını gece ateşe verdiler. Adam her şeyini bir gecede kaybetti. Benim de başıma gelecek diye korkuyorum diyor. Zannedersem birkaç gün içerisinde satışı tamamlayacak. Dur, ben bir arkadaşa sorayım dedim ama sana da ulaşamadım Tekin. Nihayet bu gece buluşabildik. Sen ne diyorsun bu rüyaya?" dedi.

Tekin, muhatabının rüyalar hakkındaki yanlış kanısını düzeltmek istercesine sır bilgileri paylaşarak söze başladı:

"O ne demek; rüya ile amel olmaz? Elbette ki olur ama rüyanın ne anlattığını bilmen şartıyla. Rüya melekût âleminde ruhun yaşadıklarıdır. Neden rüya ile amel olmaz. Çünkü çoğu insan yalan sözleri hayatlarının her alanına katmış durumda. Hayatının her aşamasında yalan olan bir kişinin rüyası ile amel etmesi mümkün değildir zaten. Çünkü rüya mucizedir. Bir yalancının mucize ile karşılaşması ise imkânsızdır. Rüyalarda ne anlatıldığını ruhun orada hangi mucizevi bilgilere ulaştığını bir yalancının anlaması mümkün değildir. Bunu ancak ve ancak gerçek manada rüyaları bilen bir kişinin tabir etmesi ile anlayabilir. Hayatında yalan sözler olan bir kişinin rüyası illa ki şifrelenecektir. Birçok insan hayatlarının her aşamasına yalanı kattığı için aslında bir nevi cezalandırılıyor. Rüyaların görüldüğü yer olan melekût âlemindeki ruhun yaşadığı mucizevi olaylar ve edindiği mucizevi

bilgiler hükmünü yitiriyor. Çünkü yalancı insanlar masum olarak gördükleri şakalarında dahi yalan sözler söyledikleri için bir nevi cezalandırılıyorlar. Melekût âlemindeki gördüklerini, yaşadıklarını, öğrendiklerini ruh geri döndüğünde beyin Su'yuna yüklerken beyin bunları değişik formatlarda kaydediyor.

Beyler, beynimiz kafatası içerisinde beyin Su'yu içerisinde bulunur. Ve bu sözüme iyi dikkat edin; bizim araştırmalarımıza göre beyin her gece belirli aralıklarla bir valf sistemi sayesinde bu beyin Su'yu ile deyim yerindeyse tam anlamıyla yıkanıyor. Gündüzleri o valf sistemi o Su'yu beyin içerisine alıyor ve daha sonra geri veriyor. Bunun sebebini ve bu sayede kaderinizin nasıl oluştuğunu size anlatmıştım. İşte aynı valf sistemi gece olup biz uykuya daldığımızda beyin Su'yu ile beynin her yerini garip bir işlemle yıkıyor. Tek cümle ile anlatmak gerekirse her gece o Su hareketleniyor. Yani Ruh yaşadıklarını beyin Su'yuna kaydediyor. Bu noktada sorun şu ki kişi yalancı ise yalanlar atmakta ustalaşmış beyin melekût âleminden gelen görüntüleri hikmeti ilahi gereği başka formata başka görüntülere tebdil ediyor. Mesela bir kişiye melekût âleminde verilen, hayatında parasal anlamda muhteşem bir değişim sağlayacak mucizevi bilgiyi, beyni görülmemiş mücevhere benzeyen büyük bir deve kuşu yumurtası olarak kaydedip çeviriyor. Bunun gibi birçok mucizevi olayı beyin yalan atmaya alışık olduğu için hikmeti ilahi olarak alışık olduğu şeyi yapıyor, zora düşünce yalana müracaat ediyor. Çünkü melekût âleminde yaşanılan olaylar

bazen bir günlük bazen de bir aylık olaylardır. Ama biz bunları bu dünya hayatının zaman algısıyla gece kısacık bir zaman diliminde yaşarız. Melekût âlemindeki zaman olgusu ile bu dünya hayatının zaman olgusu aynı değildir. Oradaki bir yıl, burada sadece günlere tekabül eder. Orada bir gün, buranın zaman algısında saniyelere dönüşür. Bu zaman farkı ruhun yaşadıklarını kaydeden beynin kayıt sistemini zorlar. Ruhun, beyin Su'yuna aktardıklarını beyin işlemeye başlarken zora düşünce yalan atarken kullandığı algoritmayı kullanmaya başlıyor. O âlemde yaşanılanlar da akıl almaz olaylar olduğu için beyin daha da zorlanıyor. Doğruyu söylemek zaten hep zordur. Dolayısıyla normal yaşamında gün içerisinde olaylar ve kişiler karşısında en ufak bir zorlukta yalan söylemeye alışan beyin zorlanınca ustalaştığı yöntemi hep kullanıyor. Yalana alışmış beynin rüyaları değiştirip şifrelemesi, bu indi ilahide kişinin bu mucizeden mahrum bırakılarak cezalandırılmasıdır.

Hz Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimiz diyor ki;

"Sizin en doğru rüya göreniniz sözü en doğru olanınızdır."

Bu muhteşem söz aslında rüya âleminin altın kuralıdır. Bu sözü altın levha yapıp evinizin iş yerinizin telefonunuzun en başına kaydetmeniz lazım. Sözünüz doğru olmazsa rüya âleminin mucizelerinden yararlanamazsınız ve anlarsanız ki bu aslında size verilen büyük bir cezadır. Sözlerinizde yalan varsa rüyalarınızdaki manaları çözemezsiniz. Ancak bir rüya tabircisi bulmanız lazım ki o

da günümüz koşullarında neredeyse imkânsıza yakın bir şeydir. Tüm dünyada toplasanız 40 kişi bile yoktur gerçek tabirci olarak.

Evet, rüya ile amel edilmez değil, sözlerinde yalan olan kişi, rüyası ile amel edemez. Çünkü rüyaları şifrelenir, remzlere bürünür ve kişiyi artık bir şey anlamaz hale getirir. Aynı senin arkadaşının rüyasında olduğu gibi.

Benden selam söyle arkadaşına. O rüya kötü berbat bir rüya değil sadece arkadaşın epeyce iyi bir yalancı galiba. Nitekim melekût âleminde ona muhteşem bir müjde verilmiş ama kendisine bu berbat bir kâbus gibi görünüyor. Arkadaşın yalanı hayatına katmış ama zannedersem işinde de çok iyi olmalı. Anlattığın kadarıyla bir koltuk ustası ve otomobillere özel tasarımlı koltuk üretiyor. Demek ki işinde gayet iyi ve annesinin ya da yardım ettiği bir kişinin gönülden yaptığı güzel bir duasını almış ki ona melekût âleminde yani rüyasında güzel müjdeli bir fırsat haberi verilmiş. Arkadaşın araştırsın. Atölyesini bombaladığını gördüğü savaş uçaklarının yakın dönemlerde büyük ihtimalle koltukları ile alakalı bir olay olması gerekir. Ne bileyim bir yenileme, direkt satın alma veya bir ihalesi vardır. Rüyaya göre arkadaşın gelecekte o uçakların koltuklarını üretecek. Rüya bunu anlatıyor. Uçak koltuklarını üretmeye başlaması ile de işleri çok büyüyecek. İş hayatında ve işlerinde muhteşem bir patlama yaşayacak. Atölyesini satmayı düşünmek yerine uçak üreticileri ve servisleri ile ilgili ihaleleri araştırsın," diyerek rüyayı tabir ettiğinde masadaki herkes şaşırmıştı. Bu kadar

ürkütücü ve berbat görülen bir rüyadan böylesi bir tabirin çıkması onları da şaşırtmıştı. Erdal şaşkınlıkla karışık bir sevinç içerisinde, "Tamam Tekin hemen arar söylerim," demişti.

Doktor Erdal ertesi gün Tekin'i arayıp rüyayı gören arkadaşının mutlaka görüşmek istediğini söylediğinde Tekin'in kabul ederek, "İstersen öğle yemeğinde buluşalım. Arkadaşını da getir," demesi garibine gitmişti. Tekin öyle kolay kolay buluşmayı kabul eden birisi değildi. Hele ki tanımadığı bir insanla ilk defa bir araya getirilip tanıştırılma olaylarına tamamen uzaktı. Bir de konu rüya tabiri olunca bu neredeyse imkânsız gibi bir şeydi. Neticede öğle yemeğinde bir restoranda buluşmuşlardı. Samimi bir ortamda gerçekleşen görüşme adamın rüyasını kendi ağzından en ince detayına kadar anlattıktan sonra tabircilerin söylediklerini, kendi düşündüklerini, korkularını anlatıp, "Sizin tabiriniz çok güzel ama rüyanın genel görünüşü, tekrar edip durması ve diğer tabircilerin yorumları çok korkutuyor. Eşim zaten panik atak hastası. Keşke ona anlatmasaydım. O bilmeseydi önemsememeye çalışırdım. Zaten önemsemiyorum. ALLAH korur. Ben korktuğum için bu kâbusu görüyorum zannedersem diye düşündüm. Fakat eşim olayı çok büyüttü. Oğlum da bu rüyanın benzerini görünce evde huzur kalmadı. Birkaç tane firmayla ciddi satış görüşmeleri yaptım. Nihai aşamaya geldiğimde hep vazgeçiyorum. Ama eşim korktuğu için bir an evvel vatana dönmek istiyor. Yorumunuzu Erdal söyleyince aklım karıştı. Ama çok

sevindim inanın, çok sevindim. Fakat içimi kemiren bir korku var," dediği anda Tekin'in söylediği sözle masada buz gibi bir hava esmişti. "Sen yalan söyleyen bir insan olduğun için melekût âleminde ruhuna verilen mucizevi bir bilgi, bu yaşamda sana üstü örtülü görünüyor. Eğer sen yalancı olmasaydın, o rüyayı böyle hatırlamayacaktın," demişti. Bu sert sözlerden sonra masada buz gibi bir hava esmişti. Yaşadığı utancı tebessüm ederek gizlemeye çalışan adam "Ben pek yalan söylemem ama iş dünyası malumunuz. Mutlaka ufak tefek küçük masum yalanlar oluyor," demesiyle gerilim biraz hafiflese de Tekin'in geri adım atmaya hiç niyeti yoktu. Sözlerini şöyle sürdürdü: "Olmaz. Olmamalı. Yalanın küçüğü, büyüğü, masumu olmaz. Olursa ilk cezası melekût âleminin mucizelerinden mahrum kalmak olur. İşte bu şekilde rüya âleminden faydalanmak varken cezalandırılırsın. Sen gerçeklerin üstünü örtersen mucizelerin üstü de böyle örtülür," demişti.

Kısa bir sessizlik ardından adam ortama hâkim olan gergin havayı yumuşatmak istercesine:

"Gelmeden önce sizin tabirinizden yola çıkarak ihaleleri araştırdım. Bir ay sonra küçük iş jetleri üreten bir uçak firmasının koltuk ihalesi varmış. Özel tasarımlı koltuk projelerinin tamamı değerlendirmeye alınacakmış. Koltuk üretmeyi çok seviyorum ama ben sadece otomobillere koltuk ürettim. Bugüne kadar böyle bir şey yapmadım. Bir uçak için koltuk üretmeyi hayal dahi etmedim," demişti.

Bu söz karşısında Tekin rüyalar âlemi hakkında bilgiler vermeye devam etmişti:

"Rüyalar bizim içimizdeki kader yazgılarının birinden diğerine atlama tahtalarıdır. Sen rüyandaki sırrı bulursan ve gerekli adımı atarsan senin içindeki en ideal kaderine ulaşırsın. Sen çok zengin olmak istemişsin, dualar etmişsin. Annenin ya da yardım ettiğin bir kişinin de duasını almışsın. Bir şey vesile olmuş ki neticede sana melekût âleminde bunu başarman için büyük bir sır verilmiş. Sen bunu anlamayıp korkmuşsun ve kendince yaptığın kötü tabire başkalarının da kötü tabirlerini ekleyerek bu mucizeden mahrum kalmışsın. Hatta şu anki durumunu ve hayatını etkileyecek kötü kararlar almak üzeresin. Rüyayı önemsemeseydin bir şey olmazdı ama sen muhteşem bir kaderden de kaçmış olurdun. Rüyayı kendiniz yorumlarken veya rüya tabircisi zannettiğiniz kişilere yorumlattığınızda yanlış yorumlar nedeniyle tabii ki rüyanın mahiyeti değişmiş. Size yaşatacak olduğu gerçekliği de bu sayede sizin his dünyanızda değişmiş. Sizin için mucizevi bir hediye olan rüya kâbusa dönüşmüş."

Rüyalar âlemini muhatabına izah eden Tekin, sözlerini şöyle sürdürmüştü:

"Her birimiz içimizdeki milyonlarca farklı kader yazgısı ile dünyaya geliriz. Attığımız her adım, verdiğimiz her karar, yaptığımız her tercih bir sonraki adımımızı ve yaşayacaklarımızı oluşturur. Biz bir tek kaderle dünyaya gelmeyiz. Bizim için yazılmış milyonlarca ihtimalli

kader yazgısı vardır. Bu kader yazılarının arasında atlamak mümkündür ve bu da sadece iki yolla mümkün olur; ya edilen hakiki dua sayesinde ya da bir rüya sayesinde... İçindeki sırrı fark edip gereğini yapmak şartıyla aslında her sahih rüya ile kaderini değiştirirsin. Çünkü her rüya, içindeki sırrı anladığın anda bir kaderden diğerine atlama tahtasıdır. İşte bunun için şeytan orda özellikle devreye giriyor. Sana sahte görüntülerden oluşan dinin şeytani aldatmaca dediği yalan rüyaları beyninin göstertmesini sağlatıyor. Çünkü şeytan insanın apaçık düşmanıdır ve hiçbir insanın mucizesini yaşamasını istemez. Senin içinde iyi kader de var kötü kader de var ve kaderin sende yazılı olan seçenekler içerisinde her olayda, her durumda muhakkak daha iyi bir senaryosu her zaman vardır. Fakat sen kötü olanı tercih etmişsin ve rüyanın mahiyetini değiştirmişsin. Rüyanı yorumlayanlar senin bunca yıllık emeğini, çalışarak bugünlere getirdiğin firmanı satmana sebep olabilecek tabirler yapmışlar. Bu rüyadan önce düşündüğün gibi emekliliğinde şunu yaparım, bunu yaparım dediğin hayallerin artık yok. Bir an önce fabrikanı satıp gideceksin ve bundan sonra ne yapacağını bilmiyorsun. Belki bir köy evinde ya da bir deniz kenarında emekliliğini geçireceksin. Bu da senin kaderini değiştirmiş olacak. Bak rüya yapılan yanlış ve kötü yorum nedeniyle kaderini nasıl değiştiriyor. Bunları yapmasan bile, bu rüyayı kötü olarak gördüğün ve korktuğun halde yine de bu yanlış tabirlere aldırmayıp yoluna devam etsen bile rüyada sana verilen müjdeyi anlayamadığın için büyük

bir zenginliği kaçıracaksın. Sen bu kötü fikirleri kafandan atsan ve tabircilerin söylediklerine kulak asmasan, hiçbir şey olmaz desen, rüya ile amel edilmez desen de artık fark etmez. O rüya kaderini değiştirir. Çünkü yaptığınız yorumlar kâh senin rüyayı gördüğün sabah kendince aklına gelen kötü düşünceler kâh başkalarının kötü tabirleri artık senin belleğine kaydedilmiş vaziyette. Bir rüya bir kere tabir edildi mi, o muhakkak surette artık beyin Su'yuna kaydedilir. Bilim buna alt bellek der ve bu dakikadan itibaren beynin o Su'yu okur ve sen bunu yaşarsın. Yani kötü tabir edilen rüya tabir edildiği şekilde olmasa da yine de kötü bir olayı başına getirir. Buna yanlış tabiri alt belleğine kaydeden beynin sebep olur. Sen de tüm bunlara kader dersin ama şimdi sana bu rüyanın gerçek yorumunu söylüyorum. Yanlış tabirin kayıtlarını gerçeği öğrenen beynin kolayca siler. Bu rüyaların sırlarındandır. Dolayısıyla sana rüyanda verilen müjde ile gerekli doğru adımı atarsan, o muhteşem kaderin ve arzun gerçekleşecek. Düşün, çalış, iyi bir proje geliştir ve mutlaka o ihaleye katıl."

Adam o gün öğle vakti restorandan Doktor Erdal ile Tekin'e teşekkür ederek ayrılırken şaşkınlık ve sevinç içerisindeydi. O güne değin tabircilerin söyledikleriyle Tekin'in tabirini karşılaştırdı kafasında. Fakat Tekin'in söyledikleri biraz daha ağır basmıştı. Bunda en önemli etken yemeğe gelmeden önce Doktor Erdal'ın daha önceki rüya tabirlerinde Tekin'in dediklerini yapanların aynen rüyalarında anlatılanlara kavuştuğunu ve onun etrafında şekillendirdiği

duru görü grubunun rüyalar sayesinde yaptıklarını anlatması etkili olmuştu. Kararlı bir ses tonuyla "Tamam dediğinizi yapacağım. Çok güzel, çok özel bir uçak koltuğu tasarlayacağım," derken karşısındaki adamın güçlü ve başarılı bir iş adamı olduğunun da bilincinde bu sözleri söylüyordu. İçini biraz da bu rahatlatıyordu.

İhale günü geldiğinde özenle hazırladığı dosyası ve en önemli projesi ile ihaleye katılmıştı. Görüşme sonrasında firmanın ihale odasından çıktığında ayakları adeta yere değmiyor gibiydi. İnanılmaz bir şey olmuştu. Özel tasarımlı otomobiller için koltuk üreten bir firma artık uçak koltuğu üretecekti. Tasarımları ve sunduğu fiyat çok beğenilmişti. İlerleyen süreçte firma adeta iş ve kâr patlaması yaşayıp tamamen uçak koltuğu üretimine yoğunlaşacaktı. Bu da Tekin'in, istemediği halde rüya tabirinde hızla yayılan şöhretinin kilometre taşlarından birisi olmuştu.

İşte Amerikalılar tam da böyle olayları duydukça rüyalarına daha çok önem veriyorlardı. Rüyalarında gördüğü bir olay ya da öğrendikleri bir şey sayesinde, bunu hayatlarına uyguladıkları anda mucizevi değişimler yaşayan, hayatlarını adeta bir düşe çevirenlerin sayısı hiç de azımsanmayacak derecedeydi. Ya komşusu ya arkadaşı ya da bir akrabası görüyordu bu tarz rüyaları ve sonrasında mucizevi bir yaşam başlıyor ve bunu duyuyorlardı. Kendisinin rüyalarının da bu şekilde olduğunu fark edince rüyalarına ve tabirlerine önem veriyorlardı. Rüya tabirinin Amerika'da bir meslek haline gelmesindeki esas sebep

rüyaların insanların hayatlarına mucizeler ve zenginlikler katıyor olması nedeniyle rüya tabirine verilen önemdi.

Savaş uçaklarının fabrikayı bombalaması şeklinde görülen, fakat çok iyi sonuçları olan bu gibi karışık ve remz dolu rüyaların aksine açık net veyahut çok basit bir şekilde tabir edilebilecek rüyalar görenler de vardı. Bu durum hayatlarına farklılık ve zevk katıyordu. Çünkü İslamiyet'le hiçbir alakaları olmayan, hatta Hristiyanlık veya diğer dinlerle herhangi bir bağı bulunmayan Amerikalıların büyük bir kısmı, bir Müslüman'ın en önemli özelliği olması gereken yalan söylememeyi hayatlarının en önemli kaidesi haline getirmişlerdi. Bu öylesine olağan bir durumdu ki "Bir insan neden yalan söyler ki?" diye bir soruyu, cevabını bulamadıkları için sorabiliyorlardı. Yani bir insanın neden yalan söyleme ihtiyacı duyduğuna dahi artık bazı insanlar anlam veremiyorlardı. Birçok insanın "Bunlar masum yalanlar," diyerek yalanı çok basit bir şeymiş gibi göstermeye çalışmasına karşın Amerika ve Japonya'daki insanların büyük bir kısmının yalan söylemeyi çok büyük bir suç ve basiretsizlik olarak görmesi takdire şayandı. Bu durumda Allah'ın adaleti gereğince rüyalar âleminin kapısının altın girişinin kanunu yerine getiriyorlardı. Hayatlarında yalan diye bir şey yoktu ve bu sayede rüyalarındaki mucizeleri gerçek hayatlarına taşıyabilenlerin sayısı da çoktu.

Anlatılan bu rüyaların, Tekin'in tabir ettiği şekilde tezahür etmesi birçok kişinin dikkatini çekiyordu. Reklam ve danışmanlık firmasında ortağı olan yakın arkadaşı

Hakan'ın bu noktada çok merak ettiği bir konu vardı. Bu tabirler hiç akla gelmeyecek bir niteliğe sahipti. Esas ilginç olanı ise kısa süre sonra tabirde anlatılanlar gerçekleşiyordu. Tekin bunu nasıl yapıyordu? Hakan bu konuda kendince bir tez dahi geliştirmişti. Hatta bunu Tekin'e söylemişti. Tekin'in kitaplara olan düşkünlüğünü, eski el yazması eserleri araştırdığını, onları elde etmek ve bir kez bile olsa okuyabilmek için büyük bir çaba sarf ettiğini gayet iyi biliyordu. Zaten rüyalarla ilgilendiği de gizli bir sır değildi.

Bir gün Tekin ile konuşurken;

"Büyük bir ihtimalle çok eskilerden kalma el yazması rüyaların tabiriyle ilgili, hani şu bildiğimiz meşhur rüya tabir kitaplarını yazan İbni Şirin gibi Nablusi gibi bir âlimin veyahut adı duyulmamış bir âlimin gizli kalmış el yazması eserini buldun oradan tabir ediyorsun galiba," demişti.

Tekin gülümseyerek cevap vermişti;

"Düşüncende haklı olduğun yerler var ama bu düşüncen tam olarak doğru değil. Doğru olduğu yer eski el yazması eserlerin peşinde koşturuyorum. Evet, bunların içerisindeki bilgiler zaten birçok kitapta var. Ama tabiri asla oradaki gibi şunu gördüysen şu olur, bunu gördüysen şu olur, şeklinde o yüzyıllarda rüyada görülen objelere verilen manalar üzerinden bu tabiri gerçekleştirmiyorum. Zaten bu şekilde olmuş olsa, herkes kendi rüyasını, hatta başkalarının rüyalarını da tabir eder. Bence senin

bahsettiğin İbni Şirin gibi Nablusi gibi veya diğer değerli âlimlerin rüya tabir kitaplarına bakarak orada anlatılanlar ışığında, rüyaları tabir etmek bir insanın kendi kaderine yapacak olduğu en büyük düşmanlıktır. Kendi kaderine yapacak olduğu en büyük intihar saldırısıdır.

Dediğin gibi çok eskilerden Endülüs'ten kalma el yazması eserler mevcut. Bazıları rüyalar hakkında. Ama o eserlerde rüyaların nasıl tabir edileceğine dair bir anlatım bir öğreti zaten yok. Senin de isimlerini saydığın bir takım meşhur eserlerde rüyada görülen nesnelerin ne manaya geldiğine dair çok geniş teferruatlı açıklamalar var. Lakin unutulan bir şey var; o tabir kitaplarındaki rüyadaki objelere ve kavramlara o dönemde, o âlimler tarafından verilen manalar her yüzyılda, her dönemde o manaya gelmez. Zaten en önemli nokta da şu; herkesin rüyası kendisine özeldir. Üç ayrı kişi noktasına, virgülüne kadar her şeyi ile aynı rüyayı aynı şekilde görmüş olsa dahi, bu kişilerden birisi doktor, diğeri inşaat mühendisi, bir başkası çiftçi olsa, her üçünün de görmüş olduğu rüyalarındaki siyah at veyahut siyah gül birisinde muhteşem bir fırsat, diğerinde üzüntü duyulacak kötü bir hadise, bir başkasında ölüm manasına gelebilir. Dolayısıyla bu rüya tabir kitaplarına bakarak kişinin kendi rüyasını yorumlaması kendi kaderine yapacak olduğu en büyük kötülük olur," demişti.

Bu sözlerden sonra Hakan ister istemez sormuştu:

"İyi de dostum, peki bu nokta atışı olan tabirleri nasıl yapıyorsun? Aslında en önemlisi rüyanın anlattığı 'Şu adımı atarsanız, şunu yaparsanız, bunu yapmazsanız' diye yorumladığın ve rüyayı görenin o adımı attıktan sonra mucizesinin gerçekliğe dönüştüğü bu garip rüyalarla ilgili tabirleri nasıl yapıyorsun?"

Tekin uzun süre sessiz kalmıştı. Çünkü bu soruya mantıklı verilebilecek bir cevabı bir nevi yok gibiydi. "Tabir ediyorum işte," demişti ama anlatsa zaten karşısındaki tarafından pek de anlaşılabilecek gibi bir durum değildi. Nasıl anlatabilirdi ki; bir kişinin rüyasını anlatmaya başladığında, bir anda sanki gözlerinin önünde üç boyutlu bir ekranın açılıp orada anlatılan olayın sahne almaya başladığını... Rüya anlatıldığı süre boyunca bu üç boyutlu sinema salonu gibi tüm olay gözlerinin önünde cereyan ediyordu. Bunu ilk yaşadığında liseyi bitirmek üzere olan on yedi yaşlarında, devamlı surette tekrar eden aynı rüyayı, defalarca niye gördüğünü merak eden bir gençti. İlkin okulda teneffüs esnasında bir arkadaşı rüyasını bir başka arkadaşına anlatırken yaşamıştı bu deneyimi. Sanki karşısında dev bir ekran belirmişti. Her şeyin gerçek hayattaki gibi capcanlı olduğu üçboyutlu bir ekran! Neredeyse kendisini o rüyanın merkezinde bulmuştu. Daha önce böyle bir şey yaşamadığı için çok korkmuştu. Ve o günden sonra her kim rüya anlatmaya başlasa, hep aynı durumla karşılaştı. Rüya anlatılmaya başladığı anda sanki bir başka âlemin penceresi aralanıyordu. Çoğunlukla anlatılanlarla hiç alakası olmayan şeyleri görüyordu, sanki o

pencere gibi açılan âlemden. Nadiren anlatılanlara benzeyen tarzda olayları o pencereden izliyordu. Çok sonraları anlamıştı sırrı; rüyayı gören kişinin, yalan atmaya alışık olduğu için rüya görenin beyninin garip nesnelere çevirdiği rüyanın orijinal, gerçek halini görüyordu. Bu görüntü ekranı gibi olayların sahne aldığı görüntüler, adeta başka bir boyuta açılan pencereden o dünyayı izlemek gibiydi.

Bir insan rüyasını anlatmaya başladığında, bir anda o rüyanın anlattığı gerçek olayı görmeye nasıl başladığını, bir başka âlemi izliyormuşçasına zihninde oluşan görüntülerin gerçekleri olduğu gibi nasıl yansıttığını kendisi bile anlamıyordu. Yıllar sonra bu durumu yakın arkadaşı olan bir doktora açıklamaya çalıştı ama o bile bir anlam veremedi. Bunun üzerine Tekin de anlatmaktan vazgeçti. Zaten anlatılabilecek gibi bir şey de değildi. Sadece bu olayın başlamasının sebebini gayet iyi biliyordu.

Lise yıllarındayken devlet yurdunda kalan kimsesiz çocuklar için düşündüğü bir projesini anlattığı yazıyı haftalardır çevredeki esnaflara fotokopi olarak çoğaltıp dağıtıyordu. Yine o akşamlardan birisiydi. Bir esnafın davranış şekli ve sözleri moralini bozmuş, yorgun, üzgün, kırgın bir halde evine giden o dar sokakta yürürken akşam ezanı vakti karşılaştığı o adamın kendisine söylediklerini dinledikten sonra farklılaşmaya başlamıştı her şey. Bir anda karşısına çıkan esrarengiz adam garip bir şeyler söylemişti. O akşamüstü başından geçen olayı ve adamın her bir sözünü, sanki dün olmuşçasına tüm sıcaklığıyla hatırlıyordu. Adeta mıh gibi kazımıştı aklına, o akşamüstü

olanları ve adamın söylediklerini... Garip sözler söyleyen adam, "Üzerinde her daim namaz abdesti bulunsun," diyerek bir kâğıt uzatmış "Bunu her gün oku, bu özel bir salavatı şerifedir. Sadece sana özeldir. Bunu sakın ha sakın unutma! Bu salavatı okurken de Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizin seni duyduğunu bilerek o edeple oku. Sonra bir şeyler olacak. Sakın korkma. Gariplikler oldukça daha fazla okumaya başla," demişti.

Şaşırmış ve bir o kadar da ürpermişti ama aynı zamanda çok sevinmişti. *"Belki dualarım kabul olacak. Allah o adamı Hızır misali karşıma çıkarttı,"* diye düşünmüş ve sevinç içerisinde o özel salavatı şerifeyi okumaya başlamıştı. Ve her daim namaz abdestinin olmasına gayret etti. Okumaya başlamasının on dördüncü gününün gecesinde bir şey olmuştu. Çok korkmuş ama yine de devam eden günlerde o özel salavat-ı şerifeyi okumaya devam etmişti. Ne olduysa kırk gün sonra olmuştu. Bir arkadaşı rüyasından söz açınca, anlattıkları bir anda biraz farklı olarak sanki televizyon seyrediyormuş gibi gözlerinin önünde canlanmaya başlamıştı. Yaşadığı olay, bir sinema salonunda dev bir ekrandan üç boyutlu bir filmi izler gibi bir başka âlemi tüm canlılığıyla izlemek gibi bir şeydi. O an çok korkmuştu.

Tabirlerinin başlangıcı olan bu gizemli olayı dün gibi hatırlıyordu. Bu ister istemez hem gizemi hem korkuyu hem de soruları yıllardır beraberinde getiriyordu. Bu yaşadıklarından kimseye bahsetmemişti.

Tekin, rüya tabir ettiğini iddia edenlerin bu ilanlarını gördüğünde, hep o rüyalar ile ilgili bu anılar hafızasında canlansa da Serdar'ın bir an evvel havalimanına ulaşmak için ana yoldan ayrılarak girdiği dar sokaklarda binaların duvarlarında gördüğü ilanlar bu kez farklı bir etki yapmış, üç gün önce yaşadığı o garip hadiseyi canlandırmıştı zihninde. Zaten o hadiseyi yaşadığından beri bir soru aklını kurcalıyordu.

Hulusi Bey'in o Cuma günü Central Park'ta yaptıkları yürüyüşten sonra, "Emanetleri sahibine teslim ettim," diyerek verdiği sandığın içindeki eserler arasında, diğerlerine göre çok farklı bir kitap vardı. Bu kitap eski olmasına rağmen sandık içerisindeki diğer eserlerin yazıldığı tarihe göre yeni sayılırdı ve yazarının adını Tekin hiç duymamıştı. Sandıktaki kitaplar yüzlerce yıllık Arapça, Farsça ve Osmanlıca el yazması, orijinal ve paha biçilemez eserlerdi. Muhyiddini Arabi, İbni Sina, Abdülkadir Geylani, Mevlana Halidi Bağdadi gibi isimleri bilinen ve Tekin'in aşina olduğu büyük zatlara ait eserlerinde aralarında olduğu paha biçilemez orijinal el yazması eserlerdi. Fakat bu eserin yazarı adını hiç duymadığı bir Amerikalıydı. Bir İngiliz ismine sahipti. Kitabın üzerinde yazar

olarak Morgan Robertson yazıyordu. Ve eser el yazması değil matbaada basılmış herkesin temin edebileceği normal bir kitaptı. Sandığın içerisindeki eserleri özel odasına yerleştirdiği gün, "Hulusi Bey'e sorarım. Herhalde yanlışlıkla karıştı aralarına," diye düşünerek bu kitabı onların arasından alıp çalışma odasındaki kütüphanesine götürdü.

İşlerinin yoğunluğu, sandıktan çıkan el yazması, onca eserde yıllar boyunca aradığı Su'yu canlandırmak için gerekli muhteşem sırlarla birlikte zeytin yaprağı ve gül hakkındaki hiç duymadığı mucizevi sır bilgiler o kitabı unutturmuştu. Üç hafta sonra bir akşam kütüphanesinde gül yağı ile ilgili bir kitap ararken onu görünce hatırladı. Eline aldı. Unutmasına şaşırmıştı. "Yarın sorayım," diye çalışma masasının üzerine bırakacakken "Biraz göz gezdireyim, belki bir şey vardır," diye okumaya başlayınca garip olaylar zinciri başlamıştı.

Kitap, Titan adlı bir geminin yapılışını, ne denli büyük olduğunu, yolculuğunu ve seyir esnasında yaşanan bir aşk macerasını, geminin bir buzdağına çarparak batmasını ve o sırada yaşananları anlatıyordu. "Niye bunu o el yazması nadide eserlerin arasına koymuşlar," diye merak etmişti. Kitap resmen şu meşhur Titanik adlı yolcu gemisinin batışını anlatıyordu. İlginç bir şekilde de tüm dünyada gişe rekorları kıran Titanik ile ilgili filmin senaryosu gibiydi. Fakat eski görüntüsü nedeniyle basım yılına baktığında çok garip bir durum ile karşılaştı. Kitap, Titanik adlı geminin batmasından 14 yıl önce; yani 1898 yılında kaleme alınmış ve yayınlanmıştı. Yani herhangi

bir kişi o yıllarda bir kitabevinden bu kitabı satın alabilirdi. Ve henüz Titanik adlı gemi tersanelerde yapılmamıştı. 1898 yılında yazılan ve yayınlanan kitapta, 14 Nisan 1912 tarihinde yaşanacak Titanik Faciası, Titan adlı gemi faciası olarak anlatılmıştı.

Aslında Titanik olayının garip bir şekilde Tekin'in karşısına çıkması ilk kez olmuyordu.

İnsan beyni ve aklını araştıran laboratuvarlar doğal olarak uykuyu da araştırıyorlardı. Dolayısıyla araştırma laboratuvarları ister istemez rüya denilen o en büyük gizemi de mecburen araştırıyorlardı. Zira uyku demek rüya demekti. Çünkü uyuyan herkes mutlaka rüya görüyordu. "Ben rüya görmüyorum. Yılda bir iki tane ancak rüya görürüm," diyen bir insan bile aslında her gece rüya görüyordu. Sadece tükettiği gıdaların bazılarının epifiz bezine zarar vermesi nedeniyle rüyalarını hatırlayamıyordu. Uykuyu ve beyni araştıran bir laboratuvar ya da herhangi bir araştırmacının karşısına ilk olarak çıkacak konu rüya olgusuydu. Mecburen rüyaların gizemini araştırmaya başladıklarında da karşılarına ilk etapta çıkacak olaylardan bir tanesi de Titanik kazası oluyordu. Çünkü bu elim facia rüyalarla nerdeyse sarmaş dolaştı. Hem de onlarca insanın rüyasında. Tekin bu durumun farkındaydı. Çünkü uyku ve rüya ile ilgili araştırmalar yaptıkça hep Titanik olayı ile ilgili bilgi ve belgeler de önüne gelmeye başlamıştı. Gemiye biletleri olduğu halde son anda binmekten vazgeçen 7 aile vardı. Titanik'in ilk seferinde bu pahalı biletlerden alabilen 7 zengin aile biletlerini iptal

ettirerek gemiye binmekten vazgeçmişti. Buna sebep olarak bir rüya gösteriliyordu. Tekin bu durumu merak etmişti. Bu kişilerin söylentilerde olduğu gibi gördükleri bir rüya nedeniyle mi yoksa başka sebeplerden dolayı mı gemiye binmediklerini aradan geçen bunca yıla rağmen bulması çok zor olmamıştı. Çünkü gemi sefer sırasında battığı için "Acaba gemiye sabotaj mı yapıldı," diye düşünen polis, gemiye binmekten vazgeçen herkesi soruşturmaya dâhil etmiş ve ifadelerini almıştı. Bu durum Tekin'in işini kolaylaştırmıştı. Alınan bu ifadelere şirketinin avukatları aracılığıyla ulaştığı zaman çok garip bir durumla karşılaştı. Gemiye binmeyen 7 aile o dönemin farklı ülkelerinde yaşayan varlıklı ailelerdi. Kimisi İtalyan, kimisi Fransız, kimisi İngiliz olan aileler farklı ülkelerde yaşıyorlardı. Birbirlerini tanımıyorlardı. Fakat soruşturma dosyasındaki ifadelere göre birbirlerini tanımayan bu aileler adeta söz birliği etmişçesine rüyalarından bahsediyorlardı. Bazı ailelerde eşler, bazılarında çocuklar birer rüya görmüştü gemiye binmelerine günler kala... Bu rüyalarda Titanik gemisi görülüyor ve rüya, geminin batmaya başlamasıyla kâbusa dönüyordu. Bu rüyadan etkilenen aile fertleri gemiye binmekten vazgeçmişti. 7 aile polise değişik ifadelerle de olsa özü itibariyle teması aynı olan bir rüyadan bahsediyorlardı. Bu garipliklere şimdi bir de Tekin'in okuduğu bu kitap eklenmişti. Titanik kazası 1912 yılında olmuştu. Bu kitap ise kazadan 14 yıl önce yazılmış ve yayınlanmıştı. Gemiyi ve yaşadığı faciayı detaylarıyla anlatılıyordu.

Kitabı okuyup bitirdiğinde saatler gece yarısını gösteriyordu. Sabah olunca şirketinin avukatlarından bu garip kitabın yazarı olan Morgan Robertson'ın şu an yaşamakta olan mirasçılarından oğlu, kızı, torunu veya yakın bir akrabasının adresini bulmalarını istemişti. Ertesi gün hukuk bürosu Mr. Robertson'ın yaşayan varisi olarak torununun adresini Tekin'e verince toplantılarını erteleyerek New York'tan uçakla beş saat uçuş mesafesindeki adrese doğru hemen yola çıktı.

Verilen adresteki evin kapı ziline dokundu. Kapıyı açan altmış yaşlarında, hafif şişman, oldukça sevimli, güleç yüzlü bir kişiydi.

"İyi günler. Umarım rahatsız etmiyorumdur. Zannedersem Mr. Morgan Robertson'ın torunusunuz," dediği anda adamın yüz ifadesi bir anda değişti. Oldukça sert bir ses tonuyla, "Gazetecilerle konuşmuyorum. Sen sormadan hemen söyleyeyim; dedem Nostradamus gibi kâhin değildi. Sadece yazardı. Uydurmuş ve tutturmuş. Tüm gerçek bu. Şimdi kaybol," dedi.

Adam oldukça sinirliydi. Tekin buraya gelirken yolculuk boyunca sorularına bir cevap bile alamayacağı ihtimalini düşünmüş ve kendisini ona göre hazırlamıştı. Ama böylesi sert bir tepkiyi aklının ucundan dahi geçirmemişti. Büyük bir ihtimalle dedesinin Titanik'in batışını anlattığı kitabıyla ilgili sıkıntılar yaşadığı ve durumdan hoşnut olmadığı belliydi adamın. Tekin bu durumu çok garipsemişti.

"Afedersiniz yanlış anladınız. Ben gazeteci değilim; iş adamıyım. Bilgisayar yazılımları ve Su üzerine araştırmalar yapan bir firmam var. Aynı zamanda uyku ve rüyaları da araştırıyoruz. Bir kitap elime geçti ve onu dedeniz yazmış. Ben dedenizin bunları rüyalarında gördüğünü düşünüyorum. Bence o asla bir kâhin değil. Bu konuda görüşmek, bilgi almak istemiştim. Dedeniz Titanik'in batmasından 14 yıl önce olanları yazmış ve kitabı yayınlanmış. Kitabında yazdıkları nerdeyse aynen gerçekleşmiş. Hakkında kısa bir araştırma yaptım ama pek bir şey bulamadım. Kâhin diyenler çoğunlukta ama benim düşünceme göre ben tüm bunları kendisinin rüyalarında gördüğünü rüyalarını yazdığını, insanları uyarmaya çalıştığına inanıyorum. Rüyalar hakkında araştırmalar yapan birisi olarak bu kitabı başka türlü açıklamak pek mümkün değil. Bence kehanetle bu işin bir alakası yok. Dedenizin kendi el yazısı ile yazdığı daha özel bir şeyler var mı? Günlük, çalışma defteri veya çalışma not kâğıtları var mı diye soracaktım," dedi.

Sinirle bakan adam başlarda istemeyerek dinliyormuş gibiydi. Fakat bu sözleri duyunca tavırları bir anda değişti.

"Şu şapkanı çıkarır mısın?" dedi.

Tekin o gün spor bir kıyafetle seyahate çıkmıştı. Bu isteği garipsese de hemen isteğini yerine getirdi.

Adam epey yüzüne baktıktan sonra;

"Aman tanrım sen O'sun, çok özür dilerim hemen ilk başta tanıyamadım sizi," dedi.

Hemen ardından nezaketle hafifçe eğilerek;

"Buyrun lütfen bir kahve içelim. İçerde konuşuruz. Lütfen yaptığım terbiyesizliği affedin. Çok rahatsız edenler oluyor. Onun içindi tepkim. Çok ama çok özür dilerim. O sözlerim ve tavrım için," dedi.

Tekin, adamdaki bu ani davranış değişikliğini pek anlamasa da, ara sıra dergilerde yayınlanan röportajlarındaki fotoğraflarını görmüş olabileceğini düşündü.

"Rica ederim. Mühim değil sizi anlıyorum," diye cevap verdi.

İçeriye girdiğinde dar bir salondan misafir odasına doğru birlikte yürürken adam konuşmaya devam ediyordu:

"Nihayet gelebildiniz. Bekliyorduk sizin gelmenizi. Babam bekledi ama ömrü yetmedi sizi görmeye. Bu şeref bana nasip oldu." dedi.

Odadan içeriye girdiklerinde

"Lütfen rahatınıza bakın. Ben bir dakikanızı rica edeceğim." diyerek Tekin'in yanından ayrıldı.

Bulunduğu yer geniş, pencereleri sokağa bakan ferah bir odaydı. Şaşkınlık içerisinde olan Tekin, "Bir şeyler yanlış gidiyor, galiba birisiyle karıştırdı," diye düşündü. Kısa bir süre sonra adam elinde oldukça eski olduğu belli olan büyükçe bir kutu ile geldi. Kutuyu açtığında içerisinde onlarca mektup zarfı görünüyordu. Oldukça eskilerdi. En üstteki zarfı Tekin'e uzattı. Adamın gözleri ışıltılı bir sevinçle bakıyordu. Heyecandan yerinde duramıyor gibiydi.

"En sonunda gelebildiniz. Dedem sizin geleceğinizi söylemişti. Dedem babama bıraktı ve en önemli vasiyetiydi. Bir gün beni sormaya birisi gelecek. Bunları benim rüyalarımda gördüğümü bilen birisi gelecek ve bunu size bildirecek. O'na bu mektupları ver! O'na selamlarımı söyle ve de ki: 'Morgan gerçekten çok mücadele etti...'

Bu mektup size, lütfen bunu şimdi okuyunuz. Bu mektubu dedem ömrünün son anlarında açık olarak verdiği için okuduk ama diğer mektupları belli ki dedem size özel yazmış. Onlar dedemin mühürlediği gibi aynen duruyor. Kimse okumadı. Dedeme verilen söze sadık kalarak sizin için kutsal bir emanet gibi sakladık onları. Lütfen bunu okuyunuz," diyerek açık olan zarfı uzattı.

Tekin bu sözlere hiçbir mana veremese de, "Kesin bir yanlışlık var, olay epey garip ilerliyor ama bu kadar yol geldikten sonra yazdıklarını okumadan gitmek olmaz," diye düşünerek zarfı alıp itina ile içindeki mektubu açtı ve okumaya başladı.

"... ve nihayet geldiniz. El yazımla yazdıklarımı okuyorsunuz ve elimin değdiği bu kâğıt sizin de elinize değiyor. Mutluyum...

Rüyalarım bana verilmiş en büyük hazinemdi. Olmuşları mı görüyordum, yoksa olacakları mı görüyordum; ilk zamanlar bunu anlayamadım. Ama sonra

anladım. Zaman ayrımı olmadan hepsini görüyordum; geçmiş, şimdi ve gelecek... Çünkü rüya dünyası bu.

Öyle cihazlar öyle icatlar gördüm ki anlatsam bana deli derler. Bir keresinde rüyamda New York'ta gökyüzünde...

...

... ve o devamlı tekrar eden kabusum olan rüya...

Bazen üç gece üst üste gördüğüm bazen haftada bir gördüğüm başı muhteşem sonu kabus olan o rüyam...

Ben o gemiyi gece olunca rüyalarımda gördüm. Kâbustan beterdi. O batan gemide insanları kurtarmaya çalıştım. Uyandım, gece kurtaramadığım insanları gündüz birilerine ulaşıp, o gemiye engel olmaya çalışarak kurtarmaya çabaladım. Rüyamda her zaman o geminin adını okumaya çalışıyordum. Gemi batarken ben yukarıya doğru demirlere tutunarak yürümeye çalışıyorum. Biliyorum orada salona girişte geminin adı yazıyor. Nedense başka bir yere bakmak hiç aklıma gelmiyor rüyamda. Bir gece orada isminin baş harflerini gördüğüm için ilerleyen zamanlarda rüyamda irademi ve aklımı kullanmayı öğretmelerinden sonra geminin tam adını okumak için oraya doğru ulaşmaya çalıştım. Bu tekrar eden rüya ile bana verilen mesajı ilk başlarda anlayamadım.

Rüya tekrarlayarak geceler boyu devam edince gündüz kitapları araştırdım. Bir şey yoktu. Ben de gece olunca rüyama dikkat kesildim. Bu rüyayı gördüğüm her gece o geminin adını bulmaya çalıştım. Ben oradaki adı okumaya çalışıyordum. Benim kitapta anlattığım Titan dediğim geminin adı Titan değil. Ben adının tamamını okuyamadım. O adın devamı muhakkak surette vardı. Ben Titan bölümünü okuduktan sonra birkaç adım daha atsam devamını okuyacakken rüyam hep orada sona eriyordu. Bu yüzden rüyayı gördüğüm yıllarda geminin tam adını bilemiyordum. Okuyabildiğim bölümü bu kadardı. Bu yüzden geminin adı bende Titan olarak kaldı ve kitaba öyle yazdım. Belki kitap okunur ve bu sayede o gemi benden sonra ortaya çıkarsa okuyan kişiler, kitap sayesinde o gemiye binmez ve kurtulurlar diye düşünmüştüm ama olmadı. Tek bir insan dahi kurtarsam benim için kârdı.

Benden zannedersem çok zaman sonra dünyaya geleceksiniz ama bu mektubu okuduktan sonra sizinle çok konuşacağız, bundan eminim. Sizden çok önce dünyaya gelmiş olmama rağmen, rüyalar dünyasının o mucizevi yaşantısına dâhil olduğum yıllardan çok sonra ömrümün sonlarına doğru olsa da sizi orada tanıma şerefine eriştiğim için çok mutluyum. Edgar, O'nu da orada bulmuştum. Edgar'la tanıştığımda

çok mutlu oldum. O da sizi orada görmüş. O da size ulaşmaya çalışmış. Bana demişti; bir ilaç firmasının geliştirmekte olduğu ilacın daha adını bile koymalarından evvel koyacakları ismi orada rüyamda öğrendim. Ve buna açıkladığımda herkes şoke oldu. 'En görüşülemez insanlarla bile orada görüştüm ama bir türlü O'na ulaşamadım' dedi sizin için. Neden ulaşamadığımızı da bilemiyorum. Zannedersem o gemiyi durduramadığım için galiba bu benim cezam. Bana inanın o gemiyi durdurmayı çok istedim. O insanların ölmelerine engel olmayı çok istedim. Bu yüzden bana kâhin dediler. Deli diyenler bile oldu. Mühim değil, ne derlerse desinler ama olmadı başaramadım engel olamadım. Utancım büyük.

Birçok rüyamda sizi gördüm. Sizinle orada konuşabilmek için çok çaba sarf ettim ama etrafınız çok kalabalıktı. Bir türlü yaklaşamadım size. Birçok rüyamda sizi görmedim ama son zamanlarda rüyamda aklıma hükmetmeyi öğrendikten sonra o bildiğim yollardan yanınıza gelmeye çalıştım. Rüyada bilinçli bir şekilde hareket ettim. Sizinle konuşmak için çok uğraştım. Orada bana sırlı bilgileri öğreten birçok şey gösteren ve kral yoluna bana açan kişi dedi ki,

'Sen ona ulaşamayacaksın ama o sana ulaşacak.'

Buna çok sevindim. Zaten duyduktan hemen sonra da uyandım. Sizi bekledim sevinç ve ümitle, günlerce,

aylarca... Sizi bekledim ta ki bu bekleyişimden bir yıl sonra rüyamda bana o bilgi verilene kadar,

'Siz aynı dönemde yaşamayacaksınız' denildi.

Üzüldüm ama ben zaten rüyalarımda birçok insana ulaştığım gibi yine rüyalarımda zor olsa bile size de ulaşabilirim sandım. Aynı yıllarda yaşamasak bile rüyalarda konuşabilirdik. Bu mümkündü. Fakat size ulaşmak imkânsızdı. Bunu bana Edgar söyledi. Onunla da rüyalarda görüştüm. Edgar ile aynı yüzyılda, aynı zaman diliminde yaşıyoruz. O rüyalarda elde ettiği bilgileri inanılmaz bir fırsata çevirdi. Edgar Cayce'den bahsediyorum. O da size ulaşmaya çalışmış ama ulaşamamış. Bana kral yolunu açan o kişi, bu âlemin güzelliklerini birçok insana açacak olan kişinin siz olduğunu söyledi. Ne güzel bir şey. Yerinizde olmayı çok isterdim. Duydum ki benim yaşadığım bu güzelliklerin, bu mucizelerin her insan tarafından yaşanılamamasının, rüya âleminin mucizelerinden yararlanılamamasının sebebi insanların bazı gıdaları tüketmesi ve bazı hatalı davranışlarıymış ki; siz bunları açıklayacakmışsınız. Sevindim. Tüm insanların bunu yaşamasını isterim. İsterim ki o Titanik gibi insanların ölümlerine insan eliyle sebep olan büyük facialar tekrar yaşanmasın. İnsanlar başlarına gelecek bazı olayları rüyalarında önceden

görsünler. Hatta yaşamlarında mucizeler oluşturacak olayları da görsünler; aynı benim gördüğüm gibi...

Çok uğraştım, çok çabaladım ama o gemiyi durduramadım. O insanların ölmesine engel olamadım. Utancım budur.

Ben bu olayların, bu rüyaların başladığı yıllarda içeriklerine bir anlam veremedim ama uyandığımda gördüklerim hemen gerçekleşmeye başlayınca anladım ki burası farklı ve muhteşem bir yer. Burası Kral Yolu...

Aynı dönemde yaşamayacaksınız dediği için size bu mektupları bıraktım.

'Hayatını ve yaşadıklarını gizle, bildiklerini, rüyanda gördüklerini artık kimseye söyleme, yaşamını gizem perdesi arkasına sakla' dediler. Ailemi ve kendimi kalın bir perdeye bürüdüm. Bir sis perdesinin ardına hayatımı sakladım. Artık sizden başkası bulamaz, bilemez. Bulsalar bile hayatım ve ailem hakkında doğrusunu bulamazlar. Gerçek ince bir sis tabakasının altında. Çabaladığımı bilmenizi istedim. Sizinle bu dünyada yaşarken tanışmayı çok isterdim. Bu mektubu okuyorsanız demek ki ben bu dünyadan çoktan ayrıldım. Ama zannedersem artık siz bu mektubu okuduktan sonra tanışacağız. Siz bu satırları hangi yılda okuyacaksınız bilmiyorum ama okuduktan sonra beni o âlemde rahat bulursunuz. Bu dünya var oldu olalı

doğmuş, ölmüş, şu an yaşamakta olan ve gelecekte yaşayacak olan herkes o âlemde bir arada olduğuna göre ve siz de bu mektubu okuduğunuza göre artık siz beni orada bulursunuz. Benim için sizi orada bulmak çok zordu. Hatta imkânsızdı ama bu sizin için çocuk oyuncağı gibi artık beni bulursunuz."

En derin saygılarımla Morgan Robertson

Mektubu okuduktan sonra ne diyeceğini ne düşüneceğini bilmez bir haldeydi. Yazılanlar oldukça garipti. Mektubu itinayla eski yerlerinden katlayarak zarfa yerleştirdi. Karşısındaki deri koltukta heyecanlı bir çocuk edasıyla oturan ve merakla kendisine bakan adama, "Zannedersem dedeniz bu mektubu bir başkasına yazmış. Ben sadece yazdığı kitapta anlattıklarından dolayı çok etkilendim. Sizlerle tanışıp kendisinin kaleme aldığı yayınlanmamış başka bir kitabı, günlüğü ya da not defteri varsa oradaki bilgileri öğrenmek amacıyla geldim. Bende, Muhyiddini Arabi'nin, Mozart'ın, Leonardo Da Vinci'nin el yazılarıyla yazılmış küçük not defterleri var. Dedenizin de böyle özel yayınlanmamış bir not defteri var mı diye soracaktım. Bu mektupta dedeniz özel bir insana, kendisini en samimi duyguları ile anlatmış. Üzgünüm o kişi ben değilim," diyerek mektubu geri verdi.

Adam gülümseyerek mektubu eliyle hafifçe itti.

"Hayır, o sizsiniz. Dedemin mektubunda bahsettiği ve babama da ısrarla anlattığı kişi sizsiniz. O yüzden bu mektubu ve diğerlerini lütfen alınız," dedi.

Tekin, "Çok üzgünüm ben olduğumu düşünmüyorum. Dedeniz burada çok özel birisine sesleniyor gibi. Ben konuyu bile tam anlamadım. Aklım dumura uğramış durumda," diye cevap verince, adam "Rica etsem benimle üst kata dedemin eşyalarının olduğu odaya gelebilir misiniz? Size bir şey göstermek istiyorum," deyince bu istek karşısında şaşırsa da "Elbette," diyerek kabul etti. Bir üst kata sohbet ederek çıktılar. Dar koridorun sonundaki odaya girdiklerinde adam duvardaki bir portreyi gösterdi. Bu elle çizilmiş bir resim tablosuydu. Enfes bir portre çalışmasıydı. Neredeyse fotoğraf makinası ile çekilmişçesine başarılı bir portreye nutku tutulmuş bir halde şaşkınlıkla bakıyordu. Kendisinin şu andaki görüntüsü, sanki şu zaman diliminde çizilmiş gibi karşısındaki duvarda özel çerçeveli bir tablodaydı. Adamın heyecanı sesine yansımıştı;

"Sizsiniz. Dedem bunu kendisi çizmiş. Evinde her zaman salonda duvarda duruyormuş."

Aracın aniden fren yapmasıyla bir anda sarsıldı ve kendini kaptırdığı derin düşüncelerden sıyrıldı. Emniyet kemerini takmadığı için aniden öne doğru savrulmuştu. Anlık bir refleksle ellerini ön koltuğa dayadı ve başının çarpmasına engel oldu.

Bir hayli endişelendiği görülen Serdar, "Çok affedersiniz Tekin Bey özür dilerim. Şu motorcu aniden önümüze fırladı. Sert fren yapmak zorundaydım; yoksa çarpacaktık," diyerek duruma açıklık getirmeye çalışıyordu.

Bir an önce havalimanına ulaşmanın gayreti içerisinde olan Serdar, süreyi kısaltmak için farklı güzergâhları kullanıyordu. Girdiği yol mesafe olarak daha uzun olsa da trafik yoğunluğu az olduğu için daha hızlı ilerleyebiliyordu. Böyle bir anda şerit değiştiren bir motosikletli aniden önüne çıkınca sert bir fren yapmak zorunda kalmıştı.

Tekin, "Sorun değil. Dikkatli kullan. Biraz yavaş git istersen. Nasıl olsa yetişiriz. Uçağın kalkış saatine epey vakit var," dedi. Bu sözler üzerine Serdar aracın hızını düşürdü.

Aracın arka koltuğunda geriye doğru yaslanıp emniyet kemerine takan Tekin, etrafa bakındığında havalimanına yaklaştıklarını fark etti. Düşüncelere daldığı yolculuk

anlarında zaman öngördüğünden daha hızlı bir şekilde akıp geçmişti. Zihnini meşgul eden Morgan Robertson'ın yazdığı mektuplarda yer alan sözlerdi. Üzerinde derin etkiler bırakan o gizemli seyahatinin üzerinden üç gün geçmişti. Ne zaman o gün haşır neşir olduğu meseleler aklına gelse bir anda dalgınlaşıyordu. Duvardaki resmi görmemiş olsa mektupların kendisine yazıldığına kesinlikle inanmazdı. Her ne kadar inanılması zor olsa da inkâr edilemeyecek şekilde gerçekti. Aklını kurcalayan meselelerin ağırlığından kurtulmak ve dalgınlığından sıyrılmak istercesine elleriyle yüzünü ovdu. Bulunduğu ortamdan öyle soyutlanmıştı ki, aracın teybinden yayılan müziği de ancak meydana gelen sarsıntıdan sonra fark edebilmişti. Teypte Mozart'ın ünlü Türk Senfonisi çalıyordu. Bu da Tekin'in her zaman her koşulda dinlediği ve hiçbir zaman bıkmayacağı müziklerden biriydi.

"Mektuplarda yazanlar beni, benden aldı. Günlerdir aklımı toparlayamıyorum. Epeyce dalmışım galiba. Bu kadar dalgın olmak iyi değil," diye düşündü. Aracın camlarından, şehrin hızla akan görüntüsüne baktı. Cevabını bulamadığı sorudan kurtulmak istercesine Mozart'ın senfonisinin nağmelerine bıraktı kendisini. Bu melodiyi ne zaman duysa, Mozart'ın Türk senfonisinden, ülkesinin yararlanamadığını hatırlıyor, yüreğinde acı ve burukluk hissediyordu.

Tekin çeşitli ortamlarda, en çok da seyahat ederken Mozart dinliyordu. Ünlü bestekârın en sevdiği eseri Türk Senfonisi adlı senfonisiydi. Eserlerini severek dinlediği

bu büyük sanatçının Türk hayranı olduğunu biliyordu. Nitekim İngiltere'de bir sanat galerisinde dört yıl kadar önce bir müzayedede Mozart'a ait el yazması not defterini açık arttırmadan satın almıştı. Not defterinde Mozart, Türklere olan hayranlığını açık bir dille dile getirmişti. Kahramanlıklarıyla ün salmış bu milletin gücünden, iyilikseverliğinden, kıyafetlerinin güzelliğinden ve özellikle enstrümanlarının özgünlüğünden etkilendiğini ifade etmişti. Hatta yazdıklarından kıyafetlerinden bazılarını İstanbul'dan getirttiği ve bu kıyafetleri uğurlu olarak kabul ettiği anlaşılıyordu. En çok da Mehter marşlarına hayran kalmış, adeta büyülenmişti. Nitekim tüm dünyada sevilen Türk Senfonisi adlı meşhur eserini, Mehter marşlarından esinlenerek bestelediğini açık bir şekilde belirtmişti.

Eskimeyen eserler arasında yer alan Türk Senfonisi, şimdilerde popülerliğini koruyor, sanatseverler tarafından sürekli dinleniyordu. Tüm dünyada meşhur olan bu senfoninin, Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından kullanılmıyor olmasına Tekin bir anlam veremiyordu. Böylesine önemli bir eser nasıl gözden kaçırılabilirdi? Oysaki meşhur beste başlı başına bir tanıtım materyaliydi. Büyük bestekârın Türklerin hangi yönlerinden etkilendiği iyi bir şekilde anlatılırsa, yüzyıllardır karalamalara ve iftiralara maruz kalan Türk milletiyle ilgili olumsuz önyargılar ortadan kaldırılabilirdi. Bundan daha iyi bir fırsat olamazdı. Tekin'e göre, kulaklarda hoş bir seda bırakan meşhur beste, dünya televizyonlarında, sinemalarında, internet ve sosyal medya ortamında Türkiye'nin

senfoni orkestralarının, tiyatrolarının, kültür salonlarının, tarihi binalarının görüntüleri eşliğinde bir reklam olarak yayınlanmalı ve Türkiye'nin lehine etkili bir tanıtım kampanyası yürütülmeliydi. Deniz, kum ve güneş temasını öne çıkartan basmakalıp tanıtım öğelerinin etkisi son derece sınırlıydı. Zaten bu tarz reklamlar yapan çok sayıda ülke vardı. Nitekim alım gücü yüksek zengin turistleri ülkeye çekmek için sıradan reklamlar yeterli değildi. Bunların ötesinde çok daha derin manalar ifade eden tarihsel, kültürel ve sanatsal değerler ön planda tutularak, medeniyetler beşiği olan ülke cazibe merkezi haline getirilmeliydi.

"Neydi Mozart'a Türk senfonisi besteleten, hiç merak ettiniz mi?" sloganının etrafında şekillenen bir reklam kampanyası oluşturmuş ve Türkiye'nin dış tanıtımı için açılan reklam ihalesine katılıp en düşük teklifi vererek her ne olursa olsun kazanmak istemişti. Bu sayede Türkiye'nin tanıtımını tüm dünyaya başarıyla yapmak istemişti. Reklam danışmanlık firmasındaki ortağı Hakan, "Dostum orada çok siyasi olaylar döner ve sen haksızlığa pek gelemezsin. Tepki gösterirsin. Başımıza iş açma. Bence biz uzak duralım," demişti. Bir süre sonra olayların gidişatı Hakan'ın haklı çıkmaya başladığını gösterince bu hevesinden ve çabasından kısa süre sonra üzülerek vazgeçmişti. Bu durum gönlünde acı bir hatıra olarak yer almıştı.

Oysaki ülkenin tanıtımı için Mozart'ın Türk senfonisinden yararlanmak ve dünyada Türkler hakkındaki

olumsuz algıyı düzeltmek, turizm açısından oldukça faydalı olurdu.

"Mozart neden bu kadar Türk sevdalısı olmuştu ve Türkleri seviyordu?" şeklinde bir soru sorulması üzerine Tekin:

"Çünkü Osmanlı çok güçlüydü. Viyana'yı kuşatmadan öncesini inceleyecek olursak Avrupa'da Türk modası zaten vardı. Türk gibi konuşmak, Türk gibi giyinmek, Türkler gibi hareket etmek...

Avrupa'ya bu moda zorla dayatılmamıştı. Zira biz Türkler daha Viyana'yı kuşatmamıştık. İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya ve kıta Avrupa'sının geri kalan bölümü severek, isteyerek, bilerek Türk kıyafetleri giyiyor, Türk müzikleri dinliyor, Türk gibi konuşmaya çalışıyordu. Bugünlerde Türk entellektüel kesimin konuşmalarının arasına İngilizce terimler koyarak konuşmaları ve bu sayede konuşmalarını daha etkili hale getirdiklerini düşündükleri gibi o dönemde de Osmanlıca bazı kelimeleri konuşmalarının içerisine serpiştirmek Avrupa entelektüellerinin vazgeçemedikleri bir alışkanlık haline gelmişti.

İnsanlık iyi şeylere, iyiliklere hayrandır. İnsanoğlu güce tapar ve iyi olan her şeyin o garip çekici büyüsüne kapılmaktan kendisini alıkoyamaz. Osmanlı güçlüydü ve insanlığın güce tapması nedeniyle Avrupa'da Türk modası başlamıştı. Viyana'yı kuşatmadan çok önce Türk kıyafetleri ve Türk müzikleri Avrupa'da moda olmuştu. Bu liderlik stratejilerinde anlatılan yumuşak güç tanımıyla

elde edilmiş bir etkiydi. Dünyada sözünüzü geçirmek istiyorsanız güçlü olmak zorundasınız. Ekonomide, bilimde ve askeri alanda çok güçlü olmak zorundasınız. Eğer bu alanlarda güçlü olursanız istemediğiniz durumlar karşısında, sizin bir yerlere kafa tutmanıza bağırıp çağırmanıza gerek kalmaz. Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem Efendimize hakaret etmeye çalışan sefil bir tiyatro oyununun binlerce kilometrelerce uzakta bulunan bir başka devlette sahnelenmesini, bir söz ile durdurursunuz. Sözünüz hasta adamken bile dinlenir. Çünkü yaptıklarınız ortadadır henüz unutulmamıştır ve her an ayağa kalkabilirsiniz. Bu durum ihtimaller dâhilindedir. Lakin siz yüzyıldan uzun bir süre bilimde, teknolojide, gücünüzü kaybettiyseniz, bu alanlarda sesiniz soluğunuz çıkmıyorsa artık bu dünya devletlerinden sizi dinlemelerini, size saygı duymalarını bekleyemezsiniz," diyerek cevaplamıştı.

Yoğun bir şekilde akan trafiğin içerisinde John F. Kennedy Hava Limanı'nın giriş kapısına doğru yaklaşmaya başlayınca Serdar, aracın hızını düşürmeye başladı. Aynı anlarda cep telefonun çalan sesini işitince, teybin sesini kıstı.

Tekin'in cep telefonunun ekranında New York Polisi Cinayet Masası arıyor yazıyordu.

Anılara dalmış olmanın getirdiği rehavetle ekrana kısa bir süre baktıktan sonra isteksiz bir şekilde telefonu açtı.

Her zaman nezaketli davranan Olivia naif bir ses tonuyla;

"İyi günler Tekin Bey, Yankee Stadyumu yakınlarında 165. Sokak'taki Mullaly Parkı'nda bir cinayet vakası var. Gelmek isterseniz size konum gönderiyorum," dedi.

"Size yardımcı olmayı çok isterdim. Lakin günler öncesinden planlanmış bir seyahat için havalimanına gidiyorum. Maalesef gelmem mümkün değil ama yardımcılarımdan bir tanesini mutlaka göndereceğim," diyerek cevap verdi.

"Tamam, siz kimi göndereceksiniz numarasını bana mesaj atın. Ben kendisiyle iletişime geçerim," dedi genç dedektif Olivia.

"Elbette hemen iletiyorum. Çalışmalarınızda başarılar dilerim. Umarım kısa süre içerisinde katili bulursunuz," diyerek telefonu kapattı. Hiç vakit kaybetmeden yardımcılarından Mete'nin telefon numarasını dedektif Olivia'ya mesaj olarak gönderdi.

Bir vakit de Musa, kavmine demişti ki;
"Allah, size bir sığır boğazlamanızı emrediyor."

Onlar da;

"Ay! Bizimle eğlenip alay mı ediyorsun?" dediler.

O (Musa a.s) da;

"O gibi cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." dedi.

Bakara Suresi 67. Ayet

(Onlar) dediler ki;

"Bizim için Rabbine dua et, onun ne (vasıfta) olduğunu bize açıklasın."

(Musa a.s) dedi ki;

"Rabbim şöyle buyuruyor; o mutlaka ne genç, ne de yaşlı, ikisinin ortası yaşta bir inektir. Artık emrolunduğunuz şeyi yapın."

Bakara Suresi 68. Ayet

(Onlar) dediler ki;

"Bizim için Rabbine dua et, onun rengi nedir, bize açıklasın."

(Musa a.s) dedi ki;

"Rabbim buyuruyor ki, o mutlaka görenlerin hoşuna gidecek parlak sarı renkte bir inektir."

Bakara Suresi 69. Ayet

(Onlar) dediler ki;

"Bizim için Rabbine dua et, onun nasıl olduğunu bize açıklasın. Gerçekten o inek, bize göre, diğerlerine benziyor. Ve eğer Allah dilerse, muhakkak ki biz (boğazlanması emrolunan ineğe) mutlaka ulaşırız."

Bakara Suresi 70. Ayet

(Musa a.s) dedi ki;

"Muhakkak ki O (Allah), buyuruyor ki, o mutlaka boyunduruk altına alınmamış bir inektir. Toprağı sürmez, ekin sulamaz, salmadır, onda alaca (leke) yoktur."

Dediler ki;

"İşte şimdi hakikati getirdin (tam tarifini yaptın)"

Bunun üzerine onu (o vasıfta olan ineği bulup) kestiler. Ve az kalsın bunu yapmayacaklardı.

Bakara Suresi 71. Ayet

Ve siz, bir adam öldürmüştünüz sonra da (katilini saklayarak) onun hakkındaki (suçu) birbirinize yüklemiştiniz. (Oysa) Allah gizlemiş olduğunuz şeyi açığa çıkarandır.

Bakara Suresi 72. Ayet

Bunun üzerine Biz;

"Onun (kesilen ineğin) bir parçasıyla ona (öldürülen adama) vurun." dedik.

(O zaman ölen kişi dirilip katilini söyledi)

Allah, işte böyle ölüleri diriltir ve size âyetlerini (kudretini) gösterir. Umulur ki böylece siz aklınızı başınıza alırsınız.

Bakara Suresi 73. Ayet

Tekin, liseden mezun olduğu yılın yaz ayında bir gece Kur'an-ı Kerim meali okurken Bakara Suresi'nin bu ayetlerini okuyunca şaşırdı. Garipsedi. Tekrar 67. Ayete döndü. 73. Ayete kadar okudu. Bunu yaparken de hayretler içerisinde kalmış ve aklı allak bullak olmuştu. Gece yarısına kadar evin içerisinde biraz dolaşıp tekrar tekrar bu ayetleri okuyordu. Sanki çılgınca bir şey bulmuştu.

"Olabilir mi? Yapılabilir mi acaba?" diye o gece defalarca sormuştu kendisine. İşte o sorudan sonra yaptığı araştırmalar nedeniyle bugün telefonunun ekranında, "New York Polisi Cinayet Masası arıyor," yazıyordu.

Bakara Suresi'nde anlatılan cinayet hadisesi Tekin'in gençlik yıllarından bu zamana kadar hep ilgisini çekmişti. Kur'an-ı Kerim'in en uzun suresine adını veren olay bir cinayet hadisesiydi. Konuyla ilgileniyordu. Çünkü içerisinde çok farklı konuların anlatıldığı Kur'an-ı Kerim'in en uzun suresine işlenen bir cinayet hadisesinin çözümü için mucizevi bir yol gösterilen peygamberine bir kavmin gereksiz hatta alaya almak için sorduğu soruları sayesinde detaylıca tasvir edilen bir inek nedeniyle de olsa neden Bakara isminin verildiğini bulmaya çalışıyordu. "Burada bir sır var" diyerek günlerce düşünüyordu.

Gençliğin toy zamanlarındaki basit düşünceler daha sonraları iş hayatının getirdiği maddi imkânlarla derin araştırmalara dönüşmüştü. Bakara Suresi için ofisinde ve evinde apayrı bir oda açmıştı. Bazı günler ayetleri tek tek inceliyordu. Bu konu ister istemez onu gizemli olayların içerisine de çekmişti. Yazılım firması sahibi olduğu için ünlü bir teknoloji dergisinin kendisi ile bir söyleşisi olmuştu. O söyleşide, "Gelecekteki teknoloji nerelere kadar uzanacak?" diye sormuşlardı ve Tekin de röportajı yapan muhabire, Su'yu olması gerektiği gibi canlandıracak cihazlardan, istenilen rüyayı görmeyi sağlayacak, gözlere takılacak gözlük benzeri cihazlara, bütün hastalıkları iyileştirecek süper ilaca kadar olabilecek birçok teknolojik yeniliklerden bahsetmişti. Söyleşi esnasında, "Gelecekte öyle bir teknolojik cihaz olacak ki, artık cinayetler neredeyse yok denecek kadar azalacak. Cennet gibi bir dünyaya giden yolun en önemli kilometre taşlarından

birisi bence cinayetleri durdurmaktır. Biz bunu teknoloji ile sağlayabiliriz. Teknoloji katillerin gözünü korkutabilir. Bu teknolojinin temeli göz bebeklerimiz olacak. Çünkü ölüm anında her insanın göz bebeği büyür. Bu sanki profesyonel bir fotoğrafçının fotoğraf çekerken görüntüyü ayarlamak için kameranın mercekleri ile oynaması gibi bir şeydir. Göz bebekleri ölümün son anında büyür. Cinayete kurban giden bir kişinin de o anda göz bebekleri büyür. Bu son nefesinizi vereceğiniz anda olur ve son görüntü gözbebeklerinde donup kalır. Eğer teknolojimiz bu hızla ilerlemeye devam ederse çok uzak olmayan bir gelecekte maktulün göz bebeğindeki hapsolan o son görüntüyü alarak bilgisayar ekranlarında görülebilir hale getirecek. Bu durumda öldürülen kişinin son anda karşısında nasıl bir görüntü vardı. Bunu teknolojik olarak görebileceğiz," demişti.

Söyleşi dergide yayınlandıktan sonra üst düzey cinayet masasından polis şefleri, Tekin ile görüşmek için görüşme talep etmişler ve randevu gününde kalabalık bir heyet halinde şirketin genel merkezine gelmişlerdi. Gazeteciye anlattığı şekilde, insanın ölümünden önce gördüğü en son şeyi tespit etme imkânı sağlayan bir cihaz olup olmadığını öğrenmek istiyorlardı. Böyle bir cihazın geliştirilmesi konusunda çalışma yaptığı takdirde destek vermeye hazır olduklarını ifade etmişlerdi. Laboratuvarlarında yaptıkları çalışmaları gösteren Tekin, elde ettikleri bir takım bulguları paylaşmış ve sıra dışı kriminal

sırlardan bahsetmişti. Bu sırlardan en mühimi etrafında oluşturduğu Anka adını verdiği Rüyacılardı.

Gördükleri cihazlardan ve kendilerine anlatılanlardan oldukça etkilenen dedektifler ayrılırken, "Tekin Bey sizi çok rahatsız etmezse hem konu hakkında kendinizi ve cihazlarınızı geliştirmeniz için hem de bize yardım edebilmeniz için cinayet vakalarında sizi yanımızda görmek isteriz. Bazı vakalarda sizi olay yerine çağırabilir miyiz?" diye sormuşlardı.

Tekin, bu isteğe, "Elimden ne gelirse yardımcı olmak isterim," diye cevap vermişti.

İyi niyet temennileri ile ayrıldıkları o günden sonra Tekin, gelen çağrılara icabet edip gitmişti. Cinayet mahallerini görmüştü. New York Polis Departmanı Cinayet Masası olay mahallinde kendi personellerinin yanı sıra belli alanlarda uzmanlıkları olan kişilerden de yararlanıyordu. Olay yeri inceleme ekipleri en ince detayına kadar inceleme yapabilen teknik ekipmanlara sahipti. Olay mahallindeki en ufak detaya dahi dikkat edip fotoğraflıyorlar ve oldukça titiz bir çalışmayla tüm delilleri topluyorlardı. Tekin, bunları zaten televizyonlarda yayınlanan polisiye dizilerde de görmüştü. Fakat olay mahallinde dizilerde görmediği ilginç durumlar vardı. İlk çağrıldığı olayda bir kişi dikkatini çekmişti. Maktulün üzerindeki elbisenin ceplerinden bozuk paraları çıkarıp avucuna dolduruyordu. Gözlerini yumarak avucunun içine aldığı maktule ait madeni paralara dokunuyordu.

Ardından maktulün kemerindeki metal başlığa ve anahtarlığa uzun süre dokunup, "Çok fazla korkmamış, güvendiği bir kişi ile karşı karşıyaymış," demiş ve polislere yardımcı olmuştu.

İşlenen faili meçhul cinayetlerden sonra olay yerine çağrılan Tekin, tüm bunlar olurken Bakara Suresi üzerindeki araştırmalarını daha da yoğunlaştırıyordu. Özellikle kadınların cinayetlerde kurban oluşu, cinayet vakalarının tüm dünyada git gide artması bir an evvel bu Kur'an mucizesini çözme arzusunu arttırıyordu.

Bakara Suresi, Kur'an-ı Kerim'in 2. Suresiydi ve 286 ayetten oluşuyordu. Sureye inek anlamına gelen, "Bakara" adının verilişi, bir cinayet vakasının anlatılmasıyla ilgiliydi. Kâbe'nin yapımı, namaz, oruç ve zekâtın farz olduğu hakkında buyrukları da içeren surede ayrıca içki, kumar ve zina da yasaklanıyordu.

Bakara, Arapçada inek demekti. Sure bu adını, 67-71. ayetlerde bahsedilen "bakara" kelimesinden alıyordu. Bu ayetler, bir sığır boğazlamaları emredilen kavmin bu emir karşısındaki tutumlarını konu almaktaydı. Kur'an'ın 1/12'sini Bakara suresi oluşturuyordu.

Bakara Suresi'nde; iman, ibadet, ahlak ile ilgili pek çok hüküm bulunmaktaydı. İslam'da kısas, vasiyet, oruç, namaz, hac, umre, içki, kumar, sadaka, yemin, evlenme, boşanma, emzirme, nafaka, faiz, alış veriş ve borç alıp verme ile ilgili hükümler bu surede anlatılmaktaydı. Bu kadar önemli ve farklı konuları anlatan en uzun sureye

sadece beş ayette anlatılan bir olay içerisinde geçen inek anlamına gelen Bakara ismi verilmişti. Bakara ismini veren hadise bir cinayet hadisesiydi.

Bakara suresinde İsrailoğullarının, peygamberlerini ilk etapta sanki alaya alıyormuş gibi aynı konu üzerinde sorular sorması ve bu soruları peygamberin Allah'tan gelen vahiy ile cevap vermesi bu cinayet hadisesi üzerinden anlatılıyordu.

Geçmiş yaşamlarda peygamberlerin de dâhil olduğu nice olaylar yaşanmıştı. Bu olayların bazıları mucizevi hadiselerdi. Onca hadise içerisinde Kur'an-ı Kerim en uzun suresine adını veren böylesi bir olayı anlatıyordu. O kavmin peygamberlerini alaya alırcasına sordukları sorulara detaylı bir anlatımda cevap veriliyordu. Olayın içerisinde anlatılan inek sanki tüm çağlardaki insanlara, "Bakın cinayet hadiselerinde olayı çözmek için bu yola başvurabilirsiniz. Burada bir mucize var," dercesine bir ineği tasvir ediyordu. Bu sadece peygambere verilen bir mucize olsaydı ineği tasvir etmez, herhangi bir inek yeterli olacağı için "bir inek kesin" derdi. Tekin gençliğinin toy deli rüzgârlarının başında estiği günlerde olayı böyle görüyordu. Ona göre Kur'an'da ineğin özelliklerinin anlatılması boşuna değildi. Bu düşüncesini yıllar sonra katıldığı bir konferansta, "Kur'an-ı Kerim her yüzyıla hitap eder. Yaşanılan her âna hitap eder. Bir şeyi yazdıysa boşu boşuna yazmamıştır. Her yüzyılda anlatılan hadise ile ilgili olarak bulunacak çözüm farklı olabilir. Yeter ki Kur'an-ı

Kerim'in her daim hatırlattığı gibi bize bahşedilen en büyük nimeti; aklımızı çalıştıralım," diyerek özetliyordu.

Üniversite yıllarında vaktinin büyük bir bölümünü Kur'an-ı Kerim'in en uzun suresine niçin Bakara adının verildiğini düşünmekle geçirmişti. Bu öylesine basit, sıradan bir düşünme değildi. Günler, aylar ve yıllarca süren derin araştırmaları da işin içerisine katan bir fikir fırtınasıydı. Kendisine sorular soruyordu: "Faiz, boşanma, nafaka, namaz, umre, hac gibi fıkhi, hukuki birçok konularda hükümler ortaya kayan, yaptırımlar getiren Kur'an-ı Kerim'de böyle uzun bir sureye neden Bakara ismi verilmişti? Evet, bir hadisede anlatılan, tarif edilen bir inekten dolayı bu ismi alıyordu ama Kur'an-ı Kerim, on ikide birine tekabül eden bu kadar uzun bir sureye neden bu adı vermişti?

Neden? Neden? Neden?" Cevabını aradıkça geceler boyu bu soruları kendisine sorup durmuştu.

Neticede verilen emir karşısında sorular sorarak kendisini alaya almaya çalışan kavme, peygamberin Allah'tan gelen vahiy ile cevap verdiği bir inek hadisesi vardı ortada...

Tekin'in kendisine sorduğu sorular öylesine boş sorular değildi. "Burada önemli bir hadise var. Görmemiz gereken, görmem gereken muhteşem bir şeye işaret ediyor. Bu ismin verilmesinde bir sır var," diyordu.

İş dünyasında başarının merdivenlerinde yukarılara tırmanmaya başladığı dönemde yazılım firmasını kurunca, teknoloji geliştirici olarak da adından söz ettirmişti.

Zihnini meşgul eden sorulara gençlik yıllarında kısmen de olsa bulabildiği cevap, yavaş yavaş, "Evet, doğru, cevap bu, gençliğimde bile yanlış düşünmemişim; cevap bu olmalı," şeklinde değişmiş ve kesinlik içeren bir anlam kazanmıştı.

Cinayetle öldürülen bir şahıs, o inekten bir parça vurularak kısa bir süreliğine canlanıyor ve kendisini kimin öldürdüğünü söylüyordu. Bu apaçık bir peygambere verilen mucize idi. Lakin öğrenmişti artık, her mucizenin arkasında illaki Allah'ın bir yaratım kanunu vardı. Ve bu kanun bulunduğu takdirde, teknolojik olarak tüm insanlığın faydasına sunabilirdi.

Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimizin camide, Medine'de hutbe sırasında kendisinden yüzlerce kilometre uzaktaki ordu komutanına birkaç cümle ile seslenerek emir vermesi ve günler sonra orduyla birlikte geri dönen komutanın, Resulü Ekrem Aleyhisselatü ve sellem Efendimizin sesini duyup komutu yerine getirdiğini söylemesi bir mucizeyi gösterdiği gibi arka planda Allah'ın yaratım kanuna işaret ediyordu. Bu kanun yüzyıllar sonra cep telefonu teknolojisinin altında yatan havanın sesi iletme kanunundan başka bir şey değildi. Gençlik yıllarında adlandırmaktan, seslendirmekten korktuğu ve kimselere söyleyemediği bu cevabı değişik iş alanlarında, özellikle teknolojik konularda başarılar kazanıp iş dünyasında hızla yükselirken artık açık yüreklilikle söylemekten geri kalmıyordu.

"Kur'an-ı Kerim bir şeyi peygambere verilen bir mucize olarak anlattı ise o şeyin arkasında Allah'ın bir yaratım kanunu vardır. O kanunu bulursan muhteşem bir icada imza atarsın."

İlim, Müslümanın yitik malıdır diye boşuna denmiyordu. O devirde o kavim de işlenen cinayeti Allah peygamberine vermiş olduğu mucize ile failinin kim olduğunu açığa çıkartmıştı. Kesilen inekten koparılan bir parça ile öldürülen kişinin vücuduna vurulmuş ve ölü kendisini kimin öldürdüğünü söyleyebileceği kısacık bir süre kadar canlanmıştı. Zaten Kuran'ı Kerim ayetin devamında, "İşte Allah ölüleri böyle canlandırır," diyerek durumu anlatmaktaydı. Zaten her şey apaçık ortadaydı. Sadece arkadaki kanunu bulmak gerekiyordu.

Gençliğinin toy zamanlarında düşünceler, sorular içerisinde boğuştuğu bir gece yarısında;

"Tabii ya Kur'an-ı Kerim boşu boşuna bir olay anlatmaz. Kur'an-ı Kerim geçmiş kavimlerin masalları değil ki, o devirde yaşanan bir hadiseyi anlattıysa her yüzyılda o hadiseden çıkarılacak bir ders mutlaka vardır. Bu inek bu kadar detaylı bir şekilde tasvir ediliyor ki, sanki insanlar her yüzyılda bu tasvir ile onu bulsunlar isteniyordu. O inekten elde edilecek bir şey, bir sıvı, ya da bir serum cinayete kurban gitmiş kişinin cesedine verilecek olursa o kişi tıpkı o peygamber mucizesinde olduğu gibi kendisini öldüren kişinin kim olduğunu söyleyebileceği kadar çok kısa bir süreliğine canlanacaktı. Bu mucizenin

arkasında bir yaratılış kanunu, fiziki bir kanun olmamış olsaydı, o mucize aynı Hz. İsa'nın (a.s) mezarlığa giderek o kavmin mezarlıktaki herhangi bir mezardaki kişiyi okuduğu Besmele ile diriltmesi gibi olurdu. Bakara Suresi'nin anlattığı cinayet hadisesinde ise ölüyü diriltme yine bir peygamber vasıtasıyla oluyordu ama peygambere bir inek detaylarıyla tarif ediliyordu. O ineği kavmine buldurtuyor ve ineğin bir parçasıyla maktule vuruluyordu. Vuran da peygamber değil o ineği bulanlardan normal sıradan bir kişiydi. Ve öldürülen kişi sadece çok kısa süreliğine cinayeti kimin işlediğini söyleyebileceği bir süre kadar canlanıyordu. Yani bu olayın arkasında fiziki bir kanun vardı.

Düşünceler içerisinde boğuşuyordu. İnsan öldüğünde bedenle ilişkisi kalmayan ruh olayı vardı. Bu nasıl olacaktı? Sorular, sorular, sorular... İçinden çıkamadığı cevap bulamadığı sorular... Tekin zaten Kur'an-ı Kerim'in her ayetini bu şekilde inceliyordu.

Gençliğin deli rüzgârlarının başında estiği zamanlardaki düşündüğü fikir hem maddi yönden güçlendiği, şirketleriyle zirveye oynayan bir iş adamı haline dönüştüğü hem de yaşça olgunlaştığı şu zaman diliminde hiç değişmemişti. Tam aksine daha da artmıştı ve o yüzden değil miydi ki Afrika'da Hindistan'da Amerika kırsallarında alacası olmayan parlak sarı renkte genç, Kur'an-ı Kerim'in tasvir ettiği gibi bir inek aramamış mıydı?

İlginç olan durum ise yıllar sonra şirketinin genel merkezine tanışmak için gelen New York Cinayet Masası

dedektifleri, Tekin'in, "Öldürülen kişiye olayın üzerinden çok fazla süre geçmeden özel bir hayvandaki oksitosin ve endorfine benzeyen ama tam olarak onlar gibi olmayan hormonal salgılardan verilebilirse, en azından cinayeti kimin işlediğini söyleyebileceği kadar da olsa kısa bir süre beyin fonksiyonlarının canlandırılabileceğini düşünüyoruz. Bu yönde çalışmalarımız var," dediğinde nedense hiç şaşırmadılar. Cinayet masası dedektifleri kısa süre birbirlerine baktıktan sonra, "Bizim de bunun için çalışan kriminal bir laboratuvarımız var. Siz hangi aşamadasınız?" dediklerinde bu sefer şaşıran Tekin olmuştu.

Dedektifler, "Sizi ilgili birimin başındaki profesörlerimiz ile tanıştırmaktan onur duyarız," dedikten sonra, "Laboratuvarımız çalışmalarına baz olarak kadim Mısır Ölüler kitabını alıyor. Sizin dayanağınız nedir?" diye sormuşlardı.

Tekin, "Tüm zamanların en kadim kitabı Kur'an-ı Kerim," demişti.

O gün yapılan resmi görüşmelerde Tekin'in bahsettiği, Anka adını verdiği Rüyacılar da dedektiflerin ilgisini çekmişti. Çünkü New York polis departmanı geçmişte yaşanılan ve resmi kayıtlarda yer alan İngiliz polisinin bir çalışmasını esas alarak kayıp ve kaçırılma vakalarında Rüyacılar adını verdikleri bazı kişilerden yararlanıyordu. Dolayısıyla konuya çok iyi derecede vakıf oldukları için özellikle Tekin'in anlattığı Rüyacılar ile ilgileniyorlardı.

New York polis departmanı, 1932 yılı Mart ayında İngiltere'nin Lindeberg şehrinde kaybolan bir çocukla

ilgili olarak yürütülen çalışmayı bu birim için baz olarak alıyordu. İngiliz polisi o dönemde olayı çözemeyince sıra dışı bir yola başvurmuştu. Araştırmayı yürüten polisler İngiltere'nin dört bir yanında yaşayan insanlardan bu çocuk kaçırma olayı ile ilgili gördükleri rüyaları kendilerine bildirmelerini istemişlerdi. Neticede değişik yerlerden 343 rüya bu ekibe gönderilmişti. Bu rüyalar tek tek incelenmiş rüyada görülenler ile kaçırma olayının detayları ki, bu detaylar kaçırma olayından haftalar sonra olay acı şekilde çözülüp açığa çıkınca arasındaki benzerlikler kıyas edilmişti. Maalesef bir müddet sonra çocuğun cesedi yol kenarındaki ormanların birinde tümsek olmayan bir kabrin içinde çıplak ve parçalanmış bir halde bulunmuştu. Mektup ile gönderilen rüyalar incelendiğinde ise rüyaların yüzde beşinde çocuğun ölü olduğuna işaret edilmekteydi. Sadece yedi rüyada çocuğun gömüldüğü yer ve onun çıplak olduğu anlatılmıştı. Bu yedi rüyanın dördünde cesedin ağaçların arasındaki defin yeri birebir, hatasız bir şekilde anlatılmıştı.

Geçmişte yaşanmış olan olaylardan ve edinilen tecrübelerden ders çıkartan New York Emniyeti, Tekin'in geliştirdiği bir zihinden bir başka zihne görüntü aktarmaya imkân sağlayan üç boyutlu gözlükle ilgilendiği gibi Anka diye adlandırdığı Rüyacılar üzerinde de duruyordu. Onlardan özellikle kayıp ve kaçırılma vakalarında yardım alıyorlardı. Nitekim Rüyacılar da kendilerine duyulan güveni boşa çıkarmamış ve birkaç kaçırılma vakasında kritik bilgiler vererek olayın başarılı operasyonlarla sonuçlanmasını sağlamışlardı. Elbette bu durum Tekin ile

birlikte hareket eden Anka grubunu New York Polisi için oldukça değerli bir kaynak haline getirmişti

Tekin, kendisini rüya tabiri için arayanlardan, "Olacakları görüyorum. Gördüklerim aynen gerçekleşiyor. Benimle hiç alakası olmayan, haklarında hiçbir şey bilmediğim kişileri ve olayları rüyalarımda görüyorum ve kısa bir süre sonra gazetede veya televizyonda bu olayları izliyorum. Rüyamda kaybolduğunu gördüğüm bir insanın medya üzerinden acı haberini aldığımda üzülüyorum," şeklinde ifadeler kullanan bazı özel kişilere sırlar sunarak kısa süre içerisinde kuvvetli bir gönül bağı kurmuştu.

Tekin, rüya dünyasında özel yetenekleriyle adını duyuran Edgar Cayce gibi özellikleri olan bu insanlarla uzun süredir çalışıyordu. Yıllar boyunca öğrendiği sırları onlarla paylaşıyor ve yeteneklerini geliştirmelerine vesile oluyordu. Yakın çevresinde 14 Anka vardı. Bunların her biri farklı ülkelerde ve birbirinden farklı koşullarda yaşıyorlardı. Tekin, ne zaman New York Polisi kendisinden yardım istese, kaçırılma ve kaybolma vakalarıyla ilgili bilgileri Anka grubuna gönderiyor, gece vakti yatmadan önce işlerine yarayacak sır bilgileri veriyor, Su ile neler yapmaları gerektiğini söylüyor ardından sabah olmasını bekliyordu. Zira rüya aleminde yaşanılanlar sabah anlatımlarla ortaya çıkıyordu.

John F. Kennedy Uluslararası Havalimanı; kısaca JFK olarak da bilinen tesis, New York'ta bulunan en büyük havalimanıydı. New York'un Queens bölgesinde yer alıyordu. Birçok insan burasını birkaç havaalanının bir araya gelmiş hali, karizmatik, devasa, karmaşık bir yapı olarak tarif etse de sanılanın aksine tüm işlemlerin çok planlı ve hızlı bir şekilde yapıldığı ve uçaktan indikten kısa süre sonra yolcuların toplu taşıma araçları ile kent merkezine ulaşabildiği çağın son teknolojisi ile donatılmış bir yerdi.

Tekin, JFK havalimanına giriş yaptıktan sonra oldukça büyük ve geniş olan bekleme salonunda hızlı adımlarla yürürken Dr. Hulusi Bey'in orada olup olmadığına baktı. Telefonla arayarak, "Havaalanına geldim Hulusi Bey. Siz neresindesiniz?" diye sordu.

Dr. Hulusi Bey, "Oldukça sakin ve nezih bir kafedeyim," dedi ve sonrasında bulunduğu yeri tarif etti.

Tekin, "Tamam, o kafeyi biliyorum. Hemen geliyorum," diyerek telefonu kapattı.

Havaalanının içerisinde oldukça uzun süren tempolu bir yürüyüş sonrasında Hulusi Bey'in bulunduğu kafeye ulaştı. Geldiğini görünce nezaketle masasından kalkıp

kendisine doğru yürüyen Dr. Hulusi Bey'e içten bir gülümseyişle yaklaştı. "Selamün aleyküm," diyerek hemen elini öptü.

Dr. Hulusi Bey, "Aleyküm selam. El öpenleriniz çok olsun. Hoş geldiniz," diyerek sıkıca sarıldı.

Sohbet ederek yavaş adımlarla masaya doğru yürüdüler. Bir anda aralarında çok içten bir sohbet başladı. Verdikleri siparişlerin garson tarafından servis edilmesinden sonra da sohbetleri aynı sıcaklıkla devam etti. Dr. Hulusi Bey'in, insanı başka diyarlara götüren ve huzur veren buğulu bir ses tonu vardı. Tekin'le konuşurken babacan bir ifade takınmıştı.

"Araştırmalarının sonucunda birçok şeyi keşfettiğinin farkındayım. Birçoklarının daha önceden, "Eyvallah," deyip sebebini anlamadıkları mevzuların ardındaki kanunları bulduğunu da biliyorum. Fiziki olarak bunların bir kısmını açıklıyorsun; büyük bir kısmını da açıklamıyorsun. Ben sana ulaştırılmak üzere bana bırakılan emanetleri sana hakkıyla verdim. Sen bilimsel araştırmalar ile birçok şey bulmuş olabilirsin ama uğraştığın bazı derin meseleleri çözmene, o sandıktaki kitaplar ve emanetler yardımcı olacaktır. Eserler hem sayıca hem de sayfa olarak fazla olduğu için henüz büyük bir bölümünü okuyamamış olmalısın. Okudukça göreceksin en derin sırları, okudukça göreceksin yıllardır yanıt aradığın sorularının sırlı cevaplarını..." dedi.

Dr. Hulusi Bey'in sözlerine hak veren Tekin, "Eserlerde zeytin yaprağı ve gülsuyu ile ilgili oldukça müthiş sır bilgiler var. Evet, haklısınız çok derin ve farklı sırlar da anlatıyor eserler. Sandıktaki birçok eseri tam manasıyla okuyamadım. Henüz gülün ve zeytin yaprağının mucizevi sırlarına odaklanmış durumdayım. Zaten elektriğin efsanevi mucidi Nichola Tesla bile gül hakkında incelemeler yapmış ve demiş ki, insanlar farkında değil. Gülün kokusu ilaç olarak kullanılabilir ve içindeki bir madde güzellikte kullanılabilir. Zaten gençliğimde bana verilen özel bir kitaptaki zeytin yaprağı, gül ve gül Su'yu hakkında kimsenin bilmediği sırlar nedeniyle yıllardır bu konularda derin araştırmalar yapıyorum" dedi.

Hulusi Bey gülümseyerek;

"Dediğim gibi, onlar sana ait emanetlerdi. Seni bekliyorlardı. Onlarla muhteşem işlere imza atacağını biliyorum," dedi.

Tekin bu söz karşısında bir hayli sevinmişti.

Hulusi Bey kolundaki saate baktı. Uçağın kalkış saatinin yaklaştığını, vaktin hızla aktığını fark edince sandıktaki eserler hakkında yaptıkları sohbetin konusunu bir anda değiştirdi.

"İstanbul'a gittiğinde hemen aktarma yapıp Mekke'ye gitmeyi planladığını biliyorum. Kırk günlük hazırlığını yaptın. Umre niyetini de kalbine koydun. O halde yolculuk için kısa bir süre ara vermek, niyetinde bir sorun çıkarmaz. Türkiye'de biraz hazırlık yapman ve yaşayacaklarına

hazırlanman gerekiyor. Hem zaten İstanbul'da görüşmen gereken ilim meclisinden muhterem insanlar var. Onlar seni bekliyorlar. Sana anlatacakları sırlı bilgiler var. Bu durumda Umre ziyaretini zannedersem on veya on dört gün kadar ertelemek durumunda kalacaksın."

Tekin bu beklenmedik durum karşısında şaşırsa da bir şey diyemedi.

"Tamam, ne yapmam gerekiyorsa ben hazırım," diye cevap verdi.

Hem zaten son dönemde işlerinin yoğunlaşması nedeniyle kısa bir zaman boşluğunun olması iyi olmuştu. Çünkü Hulusi Bey'in, "Emanetin esas sahibi sensin. Sana ulaştırmam gerekiyordu, ulaştırdım," diyerek teslim ettiği o özel sandıktaki Endülüs döneminden kalma el yazması değerli eserlerin içerisinde, Tekin'in yıllardır peşinde koştuğu zeytin ve gül yapraklarıyla ilgili sır bilgiler mevcuttu. Bu bilgilerin ışığında şirketinin bünyesinde yıllardır o alanlarda faaliyet gösteren laboratuvarlarının çalışanlarına talimatlar vermişti. Laboratuvarlardaki profesörler, bütün gayretleriyle, özellikle zeytin yaprağı ve gül faydaları üzerinde araştırmalar yapıyorlardı. Nitekim yaptıkları çalışmalar meyvesini vermiş ve son birkaç gündür başarılı sonuçlarla ilgili haberler gelmeye başlamıştı. Bir an evvel Tekin'in harekete geçmesini gerektirebilecek bilgiler geliyordu.

Hulusi Bey anlatmaya devam ediyordu;

"Memlekete döndüğünde orada kırklardan birisiyle buluşacaksın. O'nun sana anlatacakları var. O'na ulaşabilmek için önce Edirne'ye gitmelisin. Selimiye Camisi'ne git. O camide günün herhangi bir vakit namazında kırklardan bir kişi mutlaka cemaate katılır. Bu durumda Selimiye Camisi'nde bir gün içerisinde beş vakit namazı cemaatle beraber katılırsan, kırklardan bir kişiye ulaşırsın. Sen O'nu tanıyamazsın ama merak etme O seni tanıyacaktır. Yanına gelip bilmen gerekenleri sana anlatacaktır."

Hulusi Bey'in bahsini ettiği kırklar, Tekin'in kitaplarda okuduğu ve her zaman merak ettiği, Hızır Aleyhisselam ile kendi yaşadıkları zaman diliminde görüşen, sayıları kırkı geçmeyen mümtaz kullardı. Kim olduklarını söylemedikleri ve kendilerini tanıtmadıkları sürece asla tanınmayan bu kişiler, Hızır Aleyhisselam kıssalarında anlatılan, adlarını Hızır Aleyhisselama Allah'ın verdiği ve bu nedenle Hızır Aleyhisselamın varlığın en derin ilmi olan Ledün ilmini öğrettiği kişilerdi. Yakın zaman içerisinde kırklardan olduğunu açıklamasına izin verilen ve açıklayan tek kişi Ladikli Ahmet Ağa olarak bilinen mümtaz insandı. Yine aynı dönemlere yakın zamanda Hızır Aleyhisselam ile görüştüğünü ve sır bilgilerin bazılarını hem açıklamasına hem yazmasına izin verdiği tarihte ilk kez kopan bir bacağı başarılı bir ameliyatla vücuda diken Dr. Münir Derman Hazretleriydi. Kırkların sayısı, bazı devirlerde yedi kişiye kadar düşmüştü.

Hulusi Bey'in "Kırklardan bir kişi ile buluşacaksın," demesi Tekin'i heyecanlandırmış ve çok sevindirmişti.

Uçağın hareket vakti iyice yaklaşınca, bulundukları kafeden hesabı ödeyerek ayrıldılar. Bir süre sohbet ederek havaalanı içerisinde yürüdüler. Ayrılık vakti gelmişti. Tekin'e, candan bir dostuna veda eder gibi sarılan Hulusi Bey, "Hakkını helal et," dedi.

"Rica ederim, ne demek. Bir hakkım yok. Varsa da helal olsun. Lütfen siz bana hakkınızı helal ediniz. Allah size uzun ömürler versin. Daha sizden çok şeyler öğreneceğiz hocam," dedi.

Doktor Hulusi Bey, "Allah bilir," diye cevap verdi.

"Tekin senden bir ricam var. Bunu evlatlarımıza da söyledik. Fakat yine de biz dostumuza söylemeyi daha elzem görürüz. Sana vasiyetimdir; eğer hakkımızda hak vaki olduğu haberini alırsan, na'şımızın o geceyi mutlaka kendi evimizde geçirmesini, başımızda Kur'an okunmasını, bu sayede başımıza geleni kabullenmeyi ve anlamayı sağlayacak zamanı evimizde geçirmemizi bize sağla. Eski Türk örf adet ve gelenekleri bu yöndeydi. Sabah vakti bir kişi vefat etse bile muhakkak surette akşama kadar bekletilir ve geceyi evinde geçirmesi sağlanır, başında Kur'an okunur ertesi gün sabahleyin defnedilirdi. Şimdilerde görüyorum ki, kişi öğleyin vefat etse ikindi namazına yetiştirip muhakkak surette gömmeye çalışıyorlar. Senden ricamız ve talebimizdir öyle apar topar öldüğümüz gün defnedilmeyelim. Türk örf, adet ve gelenekleri bir sırrı saklar ona uygun olsun."

Tekin, "Neden böyle konuşuyorsunuz. Allah uzun ömürler versin," dedi.

Hulusi Bey, "Üzülme. Ölüm, er geç başımıza gelecek bir hadise. Başında Kur'an okunmadan, aynı gün apar topar defnedilmenin nasıl bir azap olduğunu, bunun bir insana yapılabilecek en son ve en büyük kötülük olduğunu, çıkacağın yolda derin sırlarıyla sana açıklayacaklardır. Zaten sandıktaki eserlerde de o bilgi mevcut." dedi

Hulusi Bey'in verdiği sır bilgi Tekin'in zihninde deyim yerindeyse bir şimşek çaktırmış, adeta bir fikir fırtınasına tutulmuştu. Yıllardır cevabını bulamadığı bir sorunun sır cevabı bu sözlerin arasında parlıyordu. Bakara Suresi'nde anlatılan cinayet hadisesinde yıllardır kafasını kurcalayan soruya ait cevabın sırrını bulmuş gibiydi. Hemen cebinden telefonunu çıkarıp ekran kalemiyle hızla not almaya başladı. Tekin'in bu tavrına arkadaşları zaman içerisinde alıştığı gibi, Dr. Hulusi Bey de alışmıştı. Çok değerli bir bilgi bulduğu anda hemen not alıp kaydediyordu.

Bu değerli bilgiye erişmenin verdiği sevinçle Tekin günlerdir aklını kurcalayan olayı Dr. Hulusi Bey'e sordu.

"Bana verdiğiniz sandığın içindeki yüzlerce yıllık el yazması nadide eserler arasında farklı bir kitap vardı. Diğerlerine benzemiyordu. Bir İslam âliminin değil, adı duyulmamış bir yabancının; Morgan Robertson'nın eseriydi. El yazması değil, matbaada basılmış bir kitap. Kitapta Titanik'in ismi değiştirilmiş, Titan olarak yazılmış. Ama anlatılan olaylar Titanik'in hikâyesiyle bire bir örtüşüyor.

Hatta olaylar o meşhur filmin senaryosu gibi. İlginç olan şu ki, kitap Titanik Faciası'ndan yıllar önce yazılmış. Merakımı mazur görürseniz bir şey sormak isterim; sandığa o kitap yanlışlıkla mı kondu?" dedi Tekin.

Hulusi Bey mütebessim bir ifadeyle bakıyordu. Bakışlarını yere doğru kaydırırken Tekin'in sorusuna karşılık, "O kitabın yazarını ziyaret etmeye gittin mi?" diye sordu.

Tekin, bu garip soruya pek bir mana veremedi ama Hulusi Bey'in ne demek istediğini anlamıştı.

"Evet, gittim ve aradığım sorunun cevabını buldum," diye cevap verdi. Hulusi Bey bir şey demeyince neler yaptığını anlatmak zorunda hissetti. O yazarın torununun evinde yaşadıklarını kısaca anlattı. Mektupta yazanları, üst kattaki odaya çıktıklarında kendisinin çizilmiş portresini gördüğünü söyledi.

"... o odanın duvarında asılı, kalemle çizilmiş resimdeki kişinin bana benzediğini söylemek hafif kalır. Çünkü resimdeki benim. Bunun ne manaya geldiğini bana anlatabilir misiniz? O günden beri neredeyse kendimde değilim. Hiçbir şey düşünemiyorum. Morgan Robertson'nın torununun bana verdiği mektupların içerisinde de çok ilginç şeyler yazıyor."

Tekin, anlattıklarını dikkatle dinleyen Hulusi Bey'in hâlâ bir şey söylemediğini görünce, "Kimim ben? Bu olanlara bir anlam veremiyorum. Lütfen bir şey söyleyin! Gerçekte kimim ben?" dedi.

Hulusi Bey mütebessim bir ifadeyle Tekin'in omuzuna dokunarak;

"Bunları, karşılaştığınız zaman O'na sorarsın. Sırların sırrına vakıf olmak istiyorsan yolculuğun süresince olacaklara sabretmelisin. Sana vereceği öğütleri iyi ezberle ve uygula. Ve sakın unutma! Derler ki; O'nunla yolculuk çok zordur. Yaşanacaklara dayanmak, herkesin dayanabileceği kolay bir yolculuk değildir. Bunu hocam da bir dostum da söylemişti. Sen celalli bir insansın. Bizim gibi halim selim, sessiz değilsin. O'da çok celalli imiş. Zaten hocam derdi; Celal otağının çocuklarını Cemal otağının çocukları anlamaz diye. Dikkat etmiştim görüşenler ve yolculukta sabredenler hep celalli olanlar. Hocam celalliydi. Dostum Münir, celalliydi. Unutma O, daha celalli, dolayısıyla sus ve sadece dinle O'nu... Sakın ha sorgulayıcı bir tavır içerisine girip olanlara itiraz etmeye kalkma. Soru soruyormuş gibi yapıp itiraz etme. Bu yolculuğunun sonu olur. Bu yol meşakkatli bir yol. Belki çok acılar çekeceksin, belki de itibarından olacaksın bu yolda. Çünkü enaniyet, kaybolmadan, ağır imtihanlara uğramadan bu imtihanlarda isyan edip etmediğin sınanmadan, o muazzam kaderine ulaşamazsın. O muazzam kader için de zaten bu görüşmenin olması gerek. Benim diyebileceklerim bu kadar. Allah o mübarek zat ile yolunu uzun ve açık etsin." dedi.

Hulusi Bey'in bu sözlerinden sonra vedalaşarak ayrıldılar. Tekin henüz birkaç adım atmıştı ki, gayriihtiyari olarak geri döndü. Adeta Hulusi Bey'den ayrılamıyordu.

Aslında sormak istediği soruları, "Acaba sormam yanlış olur mu?" diye düşündüğü için soramıyordu. Ama içini kemiren merak ağır bastı ve cesaretini son anda toparladı. Ne var ki, heyecanı sakin hareket etmesine imkân vermiyordu.

"Hulusi Bey şimdi gidiyorum muhakkak surette bunun bir açıklaması vardır. Olaylar ona göre gelişecektir. Yolculuğumun sonunda buluşacağım kişi benim gelmemi bekliyor mu, beklemiyor mu? Ben kiminle konuşacağım? Bunlar konusunda aklımda bir sürü sorular var. Yani kiminle buluşacağım diye sormuyorum. Umre ziyareti için gidiyorum. Fakat onun öncesinde Edirne'de kırklardan bir kişiyle buluşacağımı ve beni İstanbul'da karşılayacak ilim ehli insanlar olduğunu, beni o büyük buluşmaya hazırlayacaklarını belirtiniz. Araya zaman girmiş olsa da en sonunda Umre'ye gideceğim ve görünen o ki orada birisiyle buluşacağım. Elbette ki Umre muhakkak surette Resulü Ekrem Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizi rüyamızda görmek, rüyada buluşmak için yapılan bir ibadet. Bu mucizevi bir gerçek ama sonuçta ben orada bir başkasıyla da buluşmaya gidiyorum sanırım. Buluşacağım kişi kim?"

Tekin aslında kiminle buluşacağını içten içe hissediyordu. Lakin heyecan içerisinde geçirdiği günler boyunca gönlünden geçenleri ve bildiklerini söze dökememişti. "Ben kimim ki, de benimle görüşüyor. Bu nasıl bir nimettir ki, Allah böyle bir lütfu bana nasip eyliyor,"

diyordu. Belki de Hulusi Bey'e cevabını bildiği soruyu sorarak içini ferahlatmak istiyordu.

Dr. Hulusi Bey gülümseyerek cevap verdi;

"Hayatının değişik aşamalarında karşına çıkan, ama o anlarda kim olduğunu bilemediğin, yıllar sonra olayı anladığında çok aradığın ama bulamadığın kişiyle buluşacaksın. Artık vakit geldi. Yaşın kemale erdi. Gençliğinde birkaç kez karşılaştığın kişinin O olduğunu çok sonraları anlamışsın. Konuşmalarından bunu anlamıştım ve zaten de böyle olduğunu biliyorum. Çok toy olduğun, gençliğin deli rüzgârlarının başında estiği bir dönemde, çok genç yaşta karşılaşmışsın. Her yaşına zamanından önce girmişsin belli. Üstün derecede bir olgunluğa sahipsin ama o genç halinle onu tanıyamamış olman gayet normal. O kişi olduğunu anladığın anda, zaten aramış ama bulamamışsın. Tekrar eden o rüyanda gördüğün kişinin O olduğunu da anlamışsın ve bu yüzden arayışın daha da şiddetlenmiş. Şimdi Umre için kutsal topraklara gidiyorsun. Orada gençliğinde birkaç kez karşılaştığın ama kim olduğunu anlayamadığın O kişiyle de buluşacaksın. Onun için hazırlıklı olman bir hata yapmaman gerekiyor."

Dr. Hulusi Bey, bazı zamanlar hatıralarını anlatırken, hocasının da hocası olan O muhterem zatla tanışmayı çok arzuladığını, gençliğinde hep o hayal ile yaşadığını, hocasına dersler anlatan, o muhteşem sırları anlatan O muhterem insanla yolculuk etmeyi çok istediğini söylüyordu. Şimdi diyordu ki, "Benim hocamın hocası ile

karşılaşacaksın. Dikkat et onunla yolculuk çok zordur. Sabırlı ol, sus, karşılık verme, soru sorma."

Tekin, heyecan ve sevinç içerisinde "Allah'a emanet olunuz," diyerek, tekrar veda edip uçağa binmek üzere salonda birkaç adım atmıştı ki, tekrar geri döndü. Heyecandan ne yapacağını bilemediği, soru sormaya da çekindiği için garip bir duruma düştüğünün farkındaydı. Ama artık kendisini durduramıyordu.

"Ben, O'nu nerede bulacağım? Nasıl desem yani beni bekliyorlar mı? Benimle buluşma nasıl gerçekleşecektir, onu sormak istiyorum. Eğer derseniz ki, sen sadece git; cevap olarak yeterlidir. Eyvallah der, giderim."

Heyecandan ne dediğini bilmez bir halde soruları ardı ardınca sıraladığının farkında bile değildi.

Hulusi Bey mütebessim bir ifadeyle cevap verdi;

"Kâbe'yi tavaf ederken bir gözün Kâbe'de bir gözün tavaf ettiğin yerde olsun. Gündüzleri tavaf et. Gecede de tavaf etsen değişecek bir şey yok. Artık bu aydınlatma sistemleri sayesinde gece de gündüz gibi... Dediğim gibi bir gözün Kâbe'de bir gözün yerde olsun. Hem Kâbe'ye bak hem yere bak. Dönenlerin gölgelerine bak. Buluşacak olduğun o mümtaz kulun gölgesi yok."

Tekin bu sözler karşısında heyecanlanmıştı. İstemsizce, "Gölgesiz" dedi tebessüm etti. "Tabi ya, anladım," diyerek mütebessim bir şekilde Hulusi Bey'e "Allah'a emanet olunuz," diyerek sevinçle uçağa doğru yürümeye başladı.

Yine bir gölgesiz mevzusu karşısına çıkmıştı ama çok da şaşırmamıştı. Sandığın içerisindeki eserler kırk gün önce eline geçmemiş olsaydı ve o el yazması nadide eserleri özellikle Muhyiddin-i Arabi eserlerini okumamış olsaydı, Hulusi Bey'in söylediği, "Buluşacak olduğun kişinin gölgesi yok," sözüne çok hayret edebilirdi. Çünkü kendisine verilen sandık içerisinde el yazması nadide eserlerde, "Gölgesizlik" mevzusu anlatılıyordu. Şimdi yaşadığı şaşkınlığı sandıktan çıkan eserleri okumakta olduğu bir gece yaşamıştı. Eserde Muhyiddin-i Arabi Hazretleri;

"Sırların sırrına vakıf olmak istiyorsan kendine gölgesi olmayan birisini bul ve ondan ders al," diyordu.

Bu konuda Dr. Münir Derman Hazretleri de;

"Bu söylenemeyen sırların sebeplerini ve varlığın tüm sırlarına erişmek istiyorsan git kendine gölgesiz birisini bul. Eteğine yapış, ondan tüm sırları öğren," diyordu.

O gece bu satırları okuduktan sonra büyük bir şaşkınlık yaşamıştı zaten. Sabaha kadar uyku tutmamış, bu konuda ne tür bilgiler var diyerek kitapları hızlı hızlı okumaya başlamıştı. Gölge hakkında neler anlatıyor diye Kur'an-ı Kerim ayetlerini de incelemişti. Ayetlerde gölge ile ilgili verilen sırları anladıkça heyecanla evinin geniş salonunda ve odalarında dolaşmaya başlamıştı. Sabah namazını kıldıktan sonra seher vaktinde aklına bir şey gelmişti. Çocukluğundan beri okumuş olduğu siyer kitaplarının hepsinde Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizin özellikleri anlatılırken, "Gölgesi yoktu,"

diye bir cümle geçiyordu ve bu cümle halâ kitaplarda vardı. Ama farkına varamadığı için o an hızlıca okuyup geçmişti. O cümle üzerinde hiç tefekkür etmemişti. Bir anda aklına gelince şaşkınlıkla üzerinde düşünmeye başladı. Hemen kütüphanesinden siyer kitaplarını aldı ve o bölümleri okumaya başladı.

İbnü'l-Cevzî'nin elindeki tuttuğu eserinin sayfalarında, "Hasais dediğimiz sadece Peygamber Efendimize (asm) has özellikler vardır. Sineklerin O'nu rahatsız etmemesi, gölgesinin yere düşmemesi de O'na has özelliklerden sayılmıştır."

İbn Abbas'dan (ra) rivayet ediliyor: "Resûlullah'ın (asm) gölgesi yoktu. Güneşe durduğu zaman, O'nun aydınlığı, güneşin ışığını bastırırdı. Yanında bir kandil bulunduğu zaman, yine O'nun aydınlığı kandilin ışığını bastırırdı," yazıyordu.

Tekin, Tırmizi'nin eserini eline aldı. Sayfaları hızla okudu:

Zekvân (ra), "Güneşte de, aylı gecede de Resûl-i Ekrem'in (asm) gölgesi görünmezdi," ifadesini aktarır. Buna ben sebep olarak derim ki: "Kâfir, Resûl-i Ekrem'e (asm) hakaret maksadıyla gölgesini çiğnemesin diye..."

Bir başka siyer kitabının sayfalarını hızla çevirdi.

İbn Seb' (ra) da bu görüşü kabul ederek şöyle yorumlar: "O'nun ayrıcalıklı yönlerinden (hasaisinden) biri de, gölgesinin yere düşmemesidir. O'nun gölgesi nûr idi.

Güneşte veya ay ışığında yürüdüğü zaman, gölgesi görünmezdi."

Kitapları masada bırakıp pencerenin yanındaki büyük koltuğa heyecan içerisinde uzandığında mevlitlerde okunan bir söz nedense o an aklına geldi.

Süleyman Çelebi Mevlid'inde "Nur ayandır, nurun olmaz gölgesi," diyerek bu konuyu anlatıyordu ama bugüne kadar hiç dikkatini çekmemişti. Defalarca dinlemişti ama üzerinde hiç düşünmemişti.

Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimizin gölgesinin olmadığını tam olarak seher vaktinde idrak etmişti. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizin üzerinde doğduğu günden itibaren bir bulut dolaşıyordu. Zaten Rahip Bahira daha Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizi çocukluğunda yüzünü görmediği halde ileride ağacın altında otururken, üstündeki bulutu görünce o buluttan dolayı tanımamış mıydı. Rahip Bahira'nın görmüş olduğu sırrı tüm eserlerde yazılı olmasına rağmen Müslüman alemi yüzyıllardır görmüyordu.

"Resulü Ekrem Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizi çölü yakıp kavuran güneş ışınlarından korumak için Allah'ın bir rahmeti olarak üzerinde bulut dolaşıyordu," diye yazıyordu eserlerde. Evet, bu doğruydu ama aynı siyer kitapları Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizin gölgesi olmadığını, "gölgesi yoktur" gibi kısacık bir cümle ile geçiştiriyordu. Belki de Müslümanlar

olayları derinlemesine incelemediği için bu muazzam durumu basit bir olaymış gibi okuyup geçiyordu.

O gece Tekin, ilahi bir aşk girdabına kapılmış gibi evinin içerisinde bir oraya bir buraya Central Park'ın ışıklarına bakarak aradığı soruların cevabını bulmuş olmanın müthiş sevinciyle yürüyordu.

"Evet, tabii ya doğru bulut, Allah'ın rahmeti olarak Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizi, güneşin çöldeki kavurucu sıcağından koruyordu ama esasen bir sırrı gizliyordu. Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizin gölgesi yoktu. Gölgesinin olmadığını gizliyordu."

Bu cümleyi büyük bir sevinç girdabına tutulmuşçasına defalarca tekrar etmişti o gece.

Muhyiddini Arabi Hazretleri, Dr Münir Derman Hazretleri; "Sırların sırrına vakıf olmak istiyorsan, gölgesiz birisinden ders alacaksın," diyorlardı eserlerinde. Zira kendilerinin Gölgesiz'den ders aldıklarını belirtiyorlardı. Ve o eserler diyordu ki, "Gönlü her daim Allah ile olanın gölgesi kaybolur."

Demek ki gölgesi olmayan başkaları da vardı. Eserlerde işaret edilen gölgesiz Hızır Aleyhisselamdı.

Heyecan içerisindeydi; içi içine sığmıyordu. Büyük bir sevinç dalgasına kapılmışçasına gülümsüyordu. Türk Hava Yolları'nın İstanbul uçağına yanaşmış merdivenli arabaya yöneldi, basamakları emin adımlarla çıktı. Uçağının kapısından girerken, kendisini güler yüz ile karşılayan kabin personelini neşeyle selamladı. Aynı ruh haliyle koridor boyunca yürüdü ve biletinde numarası yazılı koltuğu bulup oturdu. Uçağın penceresinden baktığında içindeki coşku daha da arttı. Öyle ki yerinde duramıyor, adeta koşmak ve sevincini tüm dünyaya haykırmak istiyordu. Bir zaman sonra görevliler tarafından uçuşa hazırlık için anons yapıldığında kemerini taktı. Duygularını dizginlemek istercesine başını koltuğun arkalığına yaslayarak gözlerini yumdu ve derin bir nefes aldı.

"O akşamdan sonra hep seni aradım. Aylar sonra Şems Türbesi'nde buldum ama yine kaybettim. 'Yıllardır tekrar görebilecek miyim' diye bekledim. 15 yıl geçti tam 15 yıl sonra tekrar göreceğim. İşte şimdi... Nihayet, tekrar, Alllah'ım şükürler olsun... Muhteşem bir olay" diye düşündü. Bunları içinden geçirmekle kalmamış, istemsiz bir şekilde farkında olmayarak sesli olarak söylemişti.

"Affedersiniz anlayamadım. Bir şey mi dediniz?" dedi biri.

Bunun üzerine gözlerini hemen açtı ve sesin geldiği tarafa baktı. Yan tarafında oturan 50- 55 yaşlarında, takım elbiseli, ciddiyeti her halinden belli olan adam, kendisine seslendiği düşüncesiyle, elindeki ekonomi dergisini okumayı yarıda bıraktığını belirtircesine gözlüklerin üzerinden hafif gülümser bir ifadeyle Tekin'e bakıyordu.

O an Tekin sanki başka bir âlemdeydi. Kısa bir süre hiçbir şey söylemeden manasızca adamın yüzüne şaşkın bir ifadeyle baktı. Belli ki içinden geçen o cümleleri heyecanlı olduğu için farkında olmayarak sesli bir şekilde söylemişti! Böyle olduğunu anlayınca hemen durumu toparlamaya çalıştı.

"Özür dilerim. Biraz heyecanlıyım da o yüzden sesli düşündüm herhalde," dedi

Adam tüm ciddiyetine rağmen gülümseyerek, "Anlıyorum. Olur bazen... Ben de bana bir şey dediniz zannettim. Kusura bakmayın rahatsız ettim," dedi.

Tekin: "Önemli değil," diye cevap verdi.

Dışarıya bakmak için yeniden yüzünü pencereye doğru çevirmişti ki, muhatabının sözlerini sürdürdüğünü duyarak yeniden ona baktı.

Adam, "Malum kriz günleri; dolar yükseliyor. Önümüzü pek göremiyoruz. Neler olacağını, doların yükselişinin

nereye kadar süreceğini anlamak için ekonomistlerin yazılarını okuyordum," diyerek elindeki dergiyi gösterdi.

2007 sonuna kadar güllük gülistanlık olan piyasalar ve sakin seyreden dolar kuru, Amerika'da, Mortgage; yani ev kredisi balonunun patlamasından dolayı büyük bir yatırım bankasının batması ve sonrasında küresel bir ekonomik krize yol açması sebebiyle hızla yükselmişti. Daha açık bir tabirle ekonomik kriz Türk lirasının değerini, dolar karşısında hızla düşürüyordu. Adam bu durumdan yakınırcasına konuşuyordu.

"Herkes bir şeyler diyor. Kimisi dolar 2 lirayı aşar; kimisi 3 lira olur diyor. Biz de bu toz bulutu içerisinde önümüzü görmeye çalışarak ihracat - ithalat yapmaya çalışıyoruz. Uçaklarda geçiyor ömrüm anlayacağınız," diye dert yandı.

Tekin, "Anlıyorum," diye cevap verdi.

Adam bu sözlerin ardından elini uzatarak;

"Dilerseniz tanışalım; malum yolculuk uzun. Ben Kenan Yazgan. Tekstil ve turizm işleri ile uğraşıyorum," dedi.

Tekin kendisine uzatılan eli hafifçe sıkarak;

"Memnun oldum. Ben Tekin Gökberk. Yazılım ve Su teknolojileri alanında faaliyet gösteren bir şirketim var," dedi.

Uçak havalanırken sohbete başlamışlardı. Kısa bir tanışma faslı gibi geçen muhabbet keyifli bir sohbete dönüşüvermişti. Şirketlerinin üretimlerinden, üniversite

yıllarında başlarından geçen ilginç hadiselere varıncaya kadar birbirlerine anlattıkları uzun sohbet esnasında adam tekrar elindeki dergiyi işaret etti.

"Siz ne diyorsunuz; gördüğüm kadarıyla bu alanda epey eğitimlisiniz. Ekonomi alanında mastır yapmış bir iş adamı bulmuşken sormamak ayıp olur. Dolar ne olur? Yükselişi durdurulabilir mi?" diye sordu.

Tekin kendisinden emin bir ifadeyle anlatmaya başladı.

"Elbette yükselmesine engel olunabilir. Zaten bu noktada kelimeleri yanlış kullandığımız için kafamız karışıyor. Dolar yükseliyor dediğimiz zaman sanki Amerika gibi güçlü bir ülkenin parası elbette yükselecek gibi garip saçma bir durum oluşuyor. Hayatımızı doğru kelimeleri kullanarak daha kolay daha huzurlu hale getirebiliriz. Aslında dolar yükselmiyor. Dolar olduğu yerde duruyor. Bizim kendi paramız olan Türk lirası, dolar ve diğer dövizler karşısında değer kaybediyor. Kelimeleri doğru kullanırsak sorunu çözmek kolaylaşır. Zira kullandığımız kelimeler biz insanoğlunun hazinesidir.

Aslında böyle bir durumda, paramız dolar karşısında bu kadar hızlı bir şekilde değer kaybetmişken, ülkemizi yönetenlerin yapması gerekenler belli.

Hem Türk lirasının dolar ve diğer ülkelerin paraları karşısında değer kaybına engel olacak hem de kalıcı güçlü bir ekonomi inşa etmek için atılacak adımlar ezberleri bozan cinsten olmalı.

Neredeyse sekiz-on yılda bir ekonomik krizlerle boğuşan, yüksek faizler nedeniyle belini bir türlü doğrultamayan ülkemizin ucuz kredi bulmak için aslında değerlendirmesi gereken en önemli ülke Japonya'dır. Böyle olmasına rağmen bu yönde atılmış ciddi bir adım görmüyorum. Halbuki bu yönde atılacak bir adım yüksek faizden kurtulmanın başlangıcı olurdu."

Tekin yıllardır, Türkiye'nin Japonya ile ilişkilerini en üst seviyeye çıkarmamasına, Japonların biz Türklere karşı gösterdikleri sevgi ve saygıya rağmen Türk hükümetlerinin gerekli adımları atmayışına bir anlam veremiyordu.

Zaten Tekin'e göre o güne kadar neredeyse hiç kimse Ertuğrul Fırkateyni'nin 14 Temmuz 1889 tarihinde, II. Abdülhamit tarafından Japonya'ya gönderilmesinin asıl sebebini anlamamıştı. Anlaşılabilmiş olsaydı çoktan Japonya ile ilişkiler hızlı bir şekildi geliştirilirdi.

Günümüzde Japonya deflasyon süreci yaşıyordu. Deflasyon ülkemizin yıllardır yaşadığı yaşam için gerekli maddelerin fiyatlarının devamlı artması demek olan enflasyonun tam tersiydi.

Japon bankalarında bulunan yüklü miktarlardaki para, yatırım yapılabilecek alan kalmadığı için değerlendirilemiyordu. Zira Japon Merkez Bankası eksi faiz veriyordu. Yani bankalarda para tutmak paranıza para kazandırmayacağı gibi faizde tutmanız eksilmesine sebep oluyordu. Dolayısıyla para kazanmak için ya üretim yapacak bir

faaliyette bulunmanız ya da paranızı faiz veren ülkelere borç olarak kiralamanız gerekiyordu.

Japon bankaları sahip oldukları astronomik rakamlarla ifade edilebilen miktarlardaki paraları, başka ülkelerde değerlendirirken doğal olarak dünyadaki diğer tüm büyük bankalar gibi kredi derecelendirme kuruluşlarının ülkelere verdikleri notlara bakıyordu. Bu durumda en doğal sonuç olarak Japon bankaları bu paralarını çok düşük kredilerle Avrupalı bankalara sendikasyon kredisi adı altında veriyorlardı. Avrupa ülkeleri de çok düşük maliyetlerle aldıkları bu paraları, ülkelerini kalkındırmak için esnafa düşük kredi olarak veriyordu. Ne yazık ki, ülkemizin kredi notu Avrupa ülkelerininki gibi iyi olmadığı için Japon bankalarının bu ucuz kredi imkânından yararlanamıyorduk. Oysaki Japon halkı zaten Türk halkına karşı çok sevgi ve saygı duyuyordu. Hükümetler nezdinde yapılacak sıkı bir diyalog ile Avrupa bankalarına akan düşük maliyetli paralar, kolaylıkla Türkiye'ye gelebilir ve bu sayede ülkemizdeki yüksek faiz sarmalı hızlı bir şekilde kırılabilirdi.

Tekin'e göre; ekonomik olarak ülkenin kalkınmasını isteyen devlet yöneticileri aslında bir an önce bu gerçeği görmeli, Japon bankaları dünya yatırım okyanusunda devletler arasında yatırım yapacak alanlar ararken, bu durumu fırsata çevirmek için ilişkiler geliştirilmeliydi. Türkiye'deki yüksek faizlerden kurtulmanın en kestirme ve en hızlı yolu Japonya ile ilişkileri kuvvetlendirmekti.

Yüzyıldan biraz fazla zaman önce borç sarmalına düşen Osmanlı İmparatorluğu'nun bilge padişahı II. Abdülhamit o zamanlarda Uzakdoğu'da güçlenmeye başlayan Japonya'yı fark etmiş ve düştüğü yüksek faizli bu borç sarmalından kurtulmak için harekete geçmişti. Padişahın, Ertuğrul Fırkateyni'ni Japonya göndermesi basit bir olay değildi. Lakin avına pençelerini geçirmiş sırtlanların Abdülhamit'in bu akıl dolu sır hamlesini anlaması çok fazla zaman almayacak Ertuğrul Fırkateyni'ni batırarak taraflara gerekli mesajı sert şekilde verip son darbeyi indireceklerdi.

Tekin ülkesinin yüksek faiz sarmalından çıkması için yapması gerekenleri kendisine has üslubuyla sohbet ederek anlatıyordu.

"Zannediyor musunuz ki, Osmanlı, Birinci Dünya Savaşı'nda müttefik devletlerin yenilmesi sonucunda yenik kabul edilerek çöktü.

Hayır.

O oyunun son perdesiydi. Oyun zaten çok önceden kurulmuş ve başarıyla sonuca götürülmüştü.

Osmanlı ilk kez Kırım Savaşı sonrası 1854 yılından itibaren dış borçlanmaya gitmeye başladı. 1874 yılına geldiğimizde 15 ayrı ülkeden dış borç almış durumdaydık. 1854 yılında başlayan borçlanma batağı sürecine 1875 yılına kadar dayanabildik. 1854 - 1875 yılları arasında batılı devletlere 220 milyon sterlin borçlandık ama hazinemizde sadece 116 milyon sterlin vardı. Bu dış borç

taksitleri de bütçe üzerinde ayrı bir yük oluşturuyordu. Nihayet iç ve dış borç taksitlerini devlet bütçesi ödeyemez hale gelince, dönemin sadrazamı Mahmut Nedim Paşa bir tebliğ yayınladı ve olaylar silsilesi artık alacaklı olan devletlerin bir araya gelerek avlarına pençelerini geçirmesini sağlayacak süreci başlattı. Meydana gelen hadiselerin neticesinde borçlu olduğumuz ülkeler bir araya gelmiş 1881 yılında Osmanlı Devleti'nin diğer ülkelere olan borçlarını; yani dış borçlarını takip edecek ve düzenleyecek bir kurum oluşturmuşlardı. Bu kurumun adı Duyunu Umumiye idi. Borçlu olduğumuz devletlerden oluşan bu idare ile Osmanlı topraklarındaki tütün üretimi gibi bazı kalemler bizzat yabancı devletler tarafından yönetildi ve devletin gelirlerine el konuldu. 1881 yılında bu kurumun kurulmasının Osmanlı Devleti'nin mali ve ekonomik yapısı üzerinde birçok olumsuz etkisi oldu. Zaten Osmanlı'yı geri dönülmez bir yola sokan, tam anlamıyla çökerten de bu kurum oldu.

Lozan Antlaşması sayesinde bu Duyunu Umumiye Kurumu'nun vergi denetleme ve diğer birçok alandaki denetleme haklarına son verilerek yalnızca borçların alacaklılara paylaştırılması görevi devam etti. Bu borçlar ancak Cumhuriyet döneminde bitirildi."

Tekin, adamın hayret dolu bakışlarını fark etse de ekonomi alanında konuşmaya devam ediyordu.

Tekin, geçmişte yaşanmış bu olayların arka planlarında dönen oyunları gayet iyi biliyordu. Bunların da ötesinde,

sır niteliğindeki bilgileri de biliyordu. Hatta elinde padişah Abdülhamit'in kendi el yazısıyla kaleme aldığı hatıratlarını yazdığı özel bir kitap dahi vardı. Bu bilgiler ışığında yıllardır kütüphanelerde resmi 'Osmanlı Tomarı' denen devlet evrakları arasında araştırmalar yapıyordu.

Ertuğrul Fırkateyni'nin asıl amacı ustaca gizlenmiş, Osmanlı halifesinin uzak doğu açılımı olarak lanse edilmiş, Uzakdoğu'daki tüm Müslüman ülkelerin limanlarına uğramış ve seyahat Japonya'ya iade-i ziyaret gibi gösterilmişti. Aslında bunların çok ötesinde ustaca hazırlanmış gizli bir plan vardı. Fırkateyn, iki ülke arasındaki büyük ekonomik işbirliğinin temelini hazırlayacak gizli bir yük ve beraberinde Japonya'da kalarak gizli görevi yerine getirecek seçilmiş bazı kişileri taşıyordu. Bu ekonomik işbirliği başarıyla sağlanabilirse Japonya, Osmanlı İmparatorluğu'nun Duyunu Umumiye'ye olan tüm borçlarını ödeyecekti. Bunun gibi pek çok sırra Abdülhamit hatıratında yer vermişti. Zaten Tomar-ı Osmaniye denen resmi devlet evraklarında kayıtlı birçok bilgi vardı.

Bu konularla ve daha birçok derin sırlarla ilgili Tekin'in özel kütüphanesinde öyle bir kitap vardı ki, eline nasıl ulaştığını hâlâ anlayamamıştı.

Bir gece yarısı evinin kapı zili çalmıştı. Uyku sersemliği ile saate baktığında gece yarısı 03:27'yi gösteriyordu. Endişe ile yataktan fırlamıştı. Kapıya vardığında güvenlik kamerasından baktığında kimse olmadığını görünce bina içi görüşme sisteminden binanın resepsiyonunu

arayarak, "Ben daire 27'den Tekin Gökberk. Bir şey mi var?" demişti.

Telefonu açan kişinin, "Buyrun Tekin Bey nasıl yardımcı olabilirim" diye cevap vermesinden bir gariplik olduğunu anlamıştı.

"Dairemin kapı zili çaldı. Acaba siz miydiniz?" diye sormuştu.

Resepsiyon görevlisinin, "Hayır Tekin bey, biz size telefon da açmadık kapınıza da gelmedik," demesine şaşırmıştı.

O şaşkınlıkla ve endişeyle telefonun diğer ucundaki görevliye, "Emin misin? Kapımın zili az önce çaldı!" diye tekrar sormak zorunda kalmıştı.

"Tekin Bey biz bulunduğunuz kata gelmedik. Kimseyi de dairenize göndermedik. Güvenlik ile görüşüp hemen katları kontrol edip size bilgi vereceğim," demişti.

Telefonu hemen kapatıp şaşkınlıkla kapıyı açarak etrafa kendisi bakmak istemişti.

Evin giriş kapısını açınca siyah paspasın üzerinde siyah ipek kumaşa sarılmış, küçük kare şeklinde bir paket olduğunu gördü. Eğilip aldı. Siyah bezi açınca üzerinde hiçbir yazı olmayan kırmızı deri kapaklı, sağ alt köşede meşhur Osmanlı arması olan bir kitap göründü. Sayfalarını açtığında el yazması bir not defteri olduğunu gördü. Daha ilk sayfasını okuduğunda bile hayretler içerisinde kalmıştı

"Devleti Aliye'nin padişahı Abdülhamit'ten seçilmiş Mustafa'ya..." diye bir yazı vardı.

Elinde kitapla birlikte aşağıya indi. Binanın güvenlik müdürüyle görüştü. Kamera kayıtlarını birlikte incelediler. Evinin giriş kapısını ve asansöre kadar olan salonu görüntüleyen güvenlik kamerasının kayıtları 03:27'de sona eriyordu. O dakikadan sonra kayıtlar yoktu. Kamera bozulmuştu.

Güvenlik müdürü, "Çok özür dilerim. Bugüne kadar böyle bir arıza hiç olmamıştı. Hemen tamir ettireceğiz. Kapı zilinize kim bastıysa mutlaka bulacağız. Fakat siz uyku haliyle yanlış duymuş olmalısınız. Zira binaya kimlik bilgilerini almadan ve sizin onayınız olmadan asla kimseyi almayız," dedi.

Kafası bir hayli karışan Tekin, anlam veremediği bir şekilde el yazması kitap eline geçmemiş olsa güvenlik amirine sert sözler söyleyerek tepki gösterirdi. Ama bir anda düşünceleri garip bir şekilde kapısına bırakılan Osmanlı armalı kitaba yönelmişti. Aslında bunun nasıl gerçekleşmiş olabileceğine dair bir fikri vardı. Zira buna benzer bir hadise yıllar önce gençliğinde de olmuştu.

Yoksa O mu gelmişti?

Yıllardır aradığı, gençliğinde iki kez karşılaştığı, hayatını muhteşem şekilde değiştiren o adam mı gelmişti? Böyle bir ihtimalin varlığı bile onu heyecanlandırıyordu. Nitekim buna inanmak da istiyordu. İçinden, "İnşa'Allah

O'dur," diye dua etti ve heyecan içerisinde ümitle diğer güvenlik kameralarının kayıtlarına bakmaya devam etti.

Aklına üşüşen düşüncelerden dolayı dalgınlaştığı o anlarda güvenlik amirinin öylece beklemekte olduğunu fark etti. Bunun üzerine, "Tamam sorun değil," diyerek garip düşünceler içerisinde evine geri dönmüştü.

Osmanlı armalı kitabı okudukça şaşkınlıktan ne yapacağını bilmez hale gelmişti. Kitabın okuduğu sayfalarından ilk edindiği izlenim; padişah Abdülhamit göründüğü kadarıyla kitapta yazdıklarını bir kişiye anlatıyordu.

Padişah Abdülhamit, bu kitabı "Devleti Aliye'ye bu planı kurmuş sırtlanlar kendi aralarında paylaşım savaşına düşüp sen müjdelendiğin yeni devleti kurarken ..... diye seslendiği, sır bilgiler sunduğu, kitabın en başında seçilmiş Mustafa'ya dediği, Mustafa Kemal Atatürk'e yazmıştı.

Sultan Abdülhamit kitaptaki notlarında devamlı surette, "Gölgesiz böyle dedi, Gölgesiz söyledi, Gölgesiz anlattı" diyerek bilgiler veriyordu. Bunlar hem o yıllarda yaşanan olayların arka planındaki sırlardı hem de çok ileriki yıllarda olacaklar hakkındaki olağanüstü öneme sahip bilgilerdi.

Tekin, o dönemde kitabı okurken Abdülhamit'in "Gölgesiz" diye bahsettiği kişinin kim olduğunu anlamamıştı. Padişahın, "Gölgesiz" diye nitelendirdiği şahsın, bir istihbarat ajanı olduğunu ve ondan aldığı bilgileri yazdığını

sanmıştı. Oysa ki, gölgesizlik meselesini ve Gölgesiz'in gerçekte kim olduğunu yıllar sonra anlayacaktı.

Abdülhamit, bizzat kendi el yazısıyla Japonya operasyonunun arka planını, ne yapmaya çalıştığını, Ertuğrul Fırkateyni'nin Japonya'ya ne götürdüğünü, fırkateyndeki 8 ustanın gizli vasıflarını ve yolculuğun sonrasında ne olacağını anlatıyordu.

Sayfaları okudukça kitabın sonlarına doğru notların bu bölümünde Padişah Abdülhamit'in farklı bir kişiye hitap ettiği belliydi. Artık bu bölüm sonrasında Mustafa Kemal Atatürk'e değil bir başka kişiye hitap ediyordu. Abdülhamit, bu bölümde Çin'deki Türk piramitlerinden bahsediyordu. Söz konusu piramitlerin içindeki duvarda yazan 2023 yazısının ne olduğunu, ne manaya geldiğini Gölgesiz'in anlattığını söylüyordu. Yaşamakta olduğu, Duyunu Umumiye belasının, devletin başına örülen bu hain oyunun o yıllar yaklaşırken tekrar nüksedebileceğini Türk devletinin bir daha bu borç sarmalına girip hain oyunlara düşmemesi için uyanık olunması gerektiğini, zira 2023 yılının ve Türklerin sırrının hainlerce bilinip engel olunmak isteneceğini belirtiyordu.

Adamla yaptıkları sohbet sırasında Tekin, bu sır bilgileri elbette ki anlatmamıştı. Ekonomi üzerinde yaptıkları sohbet Tekin'in sözleriyle epey derinleşerek devam ediyordu;

"Paramız dolar karşısında bu kadar hızlı bir şekilde değer kaybettirilmişken bence yapılması gereken bir diğer hamle ise revalüasyon!"

Revalüasyonun ülkenin kendi para birimini diğer ülke para birimleri karşısında alınan kararla yükseltilmesi demek olduğunun bilincinde olan adam, Tekin'in bu fikrine hemen itiraz etti;

"Azizim biz ihracat fazlası veren bir ülke değiliz ki revalüasyonu nasıl yapalım? Mümkün değil. İmkansız. "

Halbuki ekonomi alanında da eğitim almış Tekin yönettiği şirketlerinde de farklı bir yönetim modeli uygulayarak başarıya ulaşmanın verdiği özgüven ve bilgiyle konuşuyordu. Zaten o kitapta yazan uyarılar nedeniyle yıllardır özellikle ekonomi alanında da kendisini devamlı geliştirmeye çalışıyordu.

Bilgilerinden son derece emin bir tavırla adama cevap verdi;

"Revalüasyonu ekonomi kitaplarında anlatıldığı haliyle düşünüyorsunuz. Normalde evet söylediğinizde haklısınız zira revalüasyonun yapılabilmesi için ülkede ihracatın çok, ithalatın az olması gerekir. Bu durumda hükümet revalüasyon kararı alabilir. Ardından altın ve döviz kurları ucuzlamaya başlar. Ülke para birimi değer kazanır. Ülke para birimi değerlenince, yerli ürünlerin fiyatları artmaya başlar. Ekonomi kitaplarında, meşhur ekonomi dergilerinde böyle yazar.

Yaşadığımız şu günlerde çok kısa süre içerisinde paramız dolar karşısında hızla değer kaybetti. Bu istenen bir durum değildir. Ve bu değer kaybını destekleyecek kadar ekonomi kötü durumda değildir. Yönetilemeyen bazı siyasi olayların sonucunda olmuştur. Ekonomide bu gibi durumlar için mücadele edilirken bilinen yöntemler zaten bellidir.

Doların değerini paranız karşısında düşürmek için ya faizleri yükseltirsiniz ya da piyasaya merkez bankası dolar satarak müdahale eder ki zaten dolar satarak müdahale ilk etapta dolara satış getirse de sonra hızla yükselmesini beraberinde getirebilir.

Zaten ülkemizde "dolar yükselmeye başladı" sözleriyle tetiklenen krizlerde aslında paramızın değeri operasyonlarla dolar karşısında değer kaybettirilmektedir. Yani borçlu olduğumuz ülkeler ve onların bu niyetini bilen sermaye piyasası oyuncuları paramızda bir nevi devalüasyon yapmaktadır. İstedikleri ise oluşan bu kriz havasını kendi lehlerine çevirerek ülkeyi zor duruma düşürmek, kolayca bu krizden müthiş paralar kazanmak ve ülkeyi faiz artışına zorlayarak kazançlarını daha da katlamak istemeleridir.

Basiretli ve güçlü bir devlet, mantıklı bir şekilde çok fazla faiz arttırmadan da parasının değer kaybettirilmesini engelleyebilir.

Her şeyin zıddı vardır. Size ne yapılıyorsa ondan kurtulmak için en etkili yol onun zıddını yapmaktır. Sizin

paranızın değerini düşürüyorlar yani bir nevi devalüasyon yapıyorlar.

Devalüasyonun zıddı ne?"

Kısa süren sessizlik sonrasında sorduğu soruya kendisi cevap vererek anlatmaya devam etti.

"Revalüasyon...

Yani paranızın değerini diğer devletlerin paralarının karşısında alınan bir kararla yükseltmek. Hükümet bunu çok etkili ekonomik bir silah haline çevirebilir."

Anlatılanları merakla dinleyen adam ilgiyle sordu;

"Nasıl?"

Tekin büyük bir ciddiyetle anlatmaya devam etti.

"Mesela günümüz koşullarında kısa süre içerisinde yükselmiş dolar karşısında revalüasyonu normal olması gerektiği gibi büyük bir oranda fiyat yükseltilmesi şeklinde yapmak yerine günün başlangıcında hükümet karar vererek bir gece öncesinde oluşan misal 2 tl lik dolar fiyatını sabah 1,90 olarak belirleyip revalüasyon yaptığını açıklar. Bu normalde revalüasyon yapan bir ülkeden beklenecek oranın oldukça altında küçük bir fiyat ayarlamasıdır. Fakat yapılan bu küçük oranlı arttırma kararı bile gece uluslararası çapraz kur piyasasında hem de kaldıraçlı olarak Türk lirasının değerini düşürmek için Türk lirası satıp dolar almış açık pozisyondaki tüm oyuncu, spekülatör, hedge fon ve bankaları inanılmaz büyük bir zararla karşı karşıya bırakır.

Revalüasyon serbest ekonomide ve dalgalı kur rejiminde var olan finansal bir enstrümandır. Bunu ilk yaptığınızda büyük bir zararla karşılaşan piyasa oyuncuları, bankalar ve özellikle hedge fonlar elbette boş durmayacak ya o gece ya da devamındaki birkaç gece içerisinde yine spekülasyonla Türk lirasının değerini dolar karşısında aşağıya düşürecektir.

Devlet normalde revalüasyonu yüksek oranda sadece bir kez yapıp bırakır. Alışılagelmiş ekonomi sistemi bunu söyler. Ezberler bu yöndedir. Bankalar, hedge fonlar, spekülatörler bu ezbere göre hareket eder. Fakat devlet ezberleri bozduğu zaman kuvvetlenir. Hükümet alışılmışın dışına çıkarak ezberleri bozan bir karar alarak kendisine yapılan bu spekülasyon sonrasında ertesi sabah erken saatlerde yeniden revalüasyon yapıp küçük bir ayarlama ile Türk lirasının fiyatını tekrar arttırdığını açıkladığında spekülasyonu yapan bankaların zararı daha da artacaktır. Meydana gelen bu durum sonrasında sizin artık revalüasyonu kararlı bir şekilde kullanarak fiyatların belli bir noktanın üstüne çıkmasına asla izin vermeyeceğinizi gören bazı banka ve spekülatörler artık fiyatlar belli bir seviyeye gelince ve sizin yeniden revalüasyon yapacağınızı düşünerek dolarda satıcı olarak erkenden ortaya çıkmaya başlayacak bu sayede alıcı satıcı daha aşağı seviyede bir fiyatta karşılaşacaktır. Bu durum Türk lirasının değer kaybetmesinin önüne aşılmaz bir set gibi geçecektir.

Doğal olarak bir süre sonra bu durum sizi uluslararası döviz piyasasında ülkenizin para birimi için en etkili

ve tek yetkili haline getirecektir. Zira uluslararası sermaye piyasası oyuncuları, spekülatörler, hedge fon yöneticileri ve bankalar bilecektir ki; "Türk lirasının fiyatını dolar karşısında düşürmek için pozisyon açarsam hükümetin alacağı ters bir revalüasyon kararıyla batabilirim." Bu korku akıllarında yer ettiği zaman saldırı son bulacaktır.

Duydukları karşısında şaşıran adam aklına gelen bir konu üzerinden Tekin'in anlattıklarına tekrar itiraz etti;

"Ülkede dolar yok. Dolayısıyla dolara talep çok olunca fiyatı yükseliyor. Siz revalüasyon yaptınız diyelim bir gece önce 2250 olan doları 1950 ilan ettiniz. Dolar yine yok. Hemen o gün yine yükselir" dedi adam .

Tekin muhatabının anlattıklarına gülümseyerek cevap verdi;

"Hayır asla öyle bir şey olmaz. Siz dalgalı kur politikasını bırakıp sabit kur politikasına geçiyorum demedikten sonra dalgalı kur politikasında kararlı bir şekilde kalmaya, uygulamaya devam ettiğiniz sürece asla dolar bulamama, döviz bulamama sıkıntısı yaşamazsınız. Doların değeri, yeni ekonomik sistemde "dolar piyasada yok" diye yükseliyor ya da düşmüyor. Serbest piyasa ekonomisini benimsemiş ve dalgalı kur politikasını yıllardır uygulayan bizim gibi bir ülkede döviz sıkıntısı asla olmaz. Hem zaten bankalarımızın yarısından fazlası yabancı bankalara satılmış durumda. Yüzde yüzü Türk olan bir banka yok. Her biri başka bir ülkedeki güçlü yabancı bir bankanın uzantısı. Yani döviz sıkıntısını isteseniz bile yaşayamazsınız. Zira

Türkiye'deki bankanın içerisinde dolar veya euro kalmamış olsa dahi ana ortağı konumundaki yabancı ülkedeki merkezinden küçük komisyonlar karşılığı hemen dilediğince dolar, euro vb dövizi Türkiye'deki şubesine getirir.

Günümüzde bir ülkenin parasının değerinin düşürülmesi bire yüz miktarında yüksek kaldıraçlarla işlem yapmaya olanak sağlayan ülkeler arası çapraz kur piyasasında gerçekleştiriliyor. Siz oradaki oyuncu, hedge fon, banka ve spekülatörlere patronun kim olduğunu ciddi zararlar ettirerek gösterirseniz paranıza karşı operasyon yapmaya çekinirler.

Bir ülke para birimi ülkenin yöneticilerinin kendi isteği ve arzusuyla değer kaybetmiyorsa piyasalarda spekülatörler aracılığıyla spekülatif hareketlerle parasının değeri düşürülüyorsa yani bir nevi devalüasyona uğratılıyorsa o devlet uğramış olduğu bu operasyona aklını kullanırsa az bir maliyet ve kararlı bir duruşla bu operasyonda kullanılan devalüasyonun tam zıddı olan revalüasyonu anlattığım şekilde farklı ekonomik bir silah olarak kullanıp cevap verebilir.

Japonya revalüasyon kozunu ülkesinin para birimi olan Yen'i belli bir noktada tutabilmek için usta hamlelerle etkili bir silah olarak kullanıyor. Japonya revalüasyonu çok önemli etkili bir silah haline getirdiği için Japon Yen'ine operasyon yapmaya çalışan devasa bankalar ve spekülatörler inanılmaz zararlar yaparak bu heveslerinden acı bir şekilde vazgeçtiler.

Ayrıca ilerleyen süreçte önümüzdeki yıllarda ülkemize ekonomik bir savaş ilan edilmesi halinde yapılacak hamlede belli. Zira ülkelerle savaşlar artık ilk etapta topla tüfekle olmuyor. Dost göründüğünüz müttefikiz diye avuttuğunuz bir ülkeyi ekonomik olarak sarsıp, içten yıkmaya, güçten düşürmeye çalışıldığı yıllar gelecek. Zaten bu özellikle bizim ülkemize yapılacak. Bu noktada ülkemizin yapacak olduğu hamle aslında oldukça büyük bir olaydır.

Tekin'in anlattıklarını ilgiyle dinleyen adam çok kısa süren suskunluğa bile sabredemeyerek, "Ne yapmamız gerek, nedir o büyük olay? "diye sordu.

Tekin gayet ciddi bir ifadeyle "Halifelik kurumunu ve yetkilerini tekrar ama mantıklı şekilde kullanarak," diye cevap verdi.

Adam bu kadar mantıklı ve bilgi dolu konuşan birisinden bu cevabı almanın şaşkınlığı içerisinde epey gülümseyerek;

"Azizim bütün dediklerine ilk etapta karşı çıksam da finansal sistem hakkındaki muhteşem bilgin nedeniyle şaşırdım ve söylediklerine ikna oldum. Fakat bu dediğin gerçekten imkansız. Çünkü; Atatürk halifeliği kaldırdı." dedi.

Tekin'in yüzünde kendisinden emin olan insanların verdiği bir ifade vardı.

"Biz okuyup, araştıran bir millet değiliz. Bizim milletimiz kitap okumaz. Bizim milletimiz televizyon seyreder. Bizim milletimiz okuyarak öğrenmek yerine birilerinin

anlattıklarına, kulaktan dolma bilgilere inanır. Atatürk halifeliği kaldırdı yalanı da milletin hafızasına kaydedilmiş bir olaydır.

Mustafa Kemal Atatürk halifeliği kaldırmamıştır. Halifeliği bir kişinin üzerinden alıp Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin uhdesine vermiştir. Yani tek bir kişinin halife olarak kendi keyfiyetine uygun kararlar alması yerine Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kararlar almasını ve halife olarak bu yetkiyi kullanmasını sağlamıştır.

Halifelik, Osmanlı'nın kendi başına uygulamaya başladığı bir kurum değildir. Halifelik binlerce yıllık bir müessesedir. Mustafa Kemal Atatürk olabilecekleri öngördüğü veyahut kendisine bu yönde mümtaz özel bir insan tarafından verilen bilgiler ve uyarılar doğrultusunda halifeliği kaldırmamış özellikle Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne vermiştir. Halifeliği planlayarak, özenle, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne armağan etmiştir. Bu durum araştırılmalı ki zaten çok derin bir araştırma yapmaya gerek yok Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde milletvekillerinin birçoğu zaten avukatlardan, hukukçulardan oluşuyor. Onlar çok kolay bir şekilde halifeliğin kaldırılmadığını, Türkiye Büyük Millet Meclisin'de olduğunu belgesiyle görebilirler. Zaten her Türk vatandaşı sözlerimi doğrumu diye araştırsa o belgeye mutlaka erişir.

Masallarla uyuma devrini artık geçmeli gerçeklere uyanmalıyız. İlimle, bilimle gerçeklerin hakikatlerin üzerine gitmeliyiz.

Kısa zaman sonra yaşanmaya başlanacak olan hadiseler Türkiye'nin diğer Türk devletlerinin başına akabinde de İslam devletlerinin başına sözüyle ve eylemleriyle etkin olarak geçme zamanının geldiğini gösterecektir.

Halifelik araştırıldığı zaman görülecektir ki Türkiye Büyük Millet Meclisi uhdesindedir. Kaldırılmamıştır. Bunu halifelik anlaşmasına taraf olarak imza atan ve tanıyan bunun için imza koyan tüm devletler bilmektedir. Çünkü halifelik taraf olan devletlerin karşılıklı anlaşmalarıyla karşılıklı imzaları ile güvence altına alınmıştır. Devletler bu halifelik anlaşmasına imza atmışlardır. Dolayısıyla Lozan, Mondros, Cenevre gibi dünyanın her yerindeki yüzlerce yıl önce yapılmış olan bütün anlaşmalar nasıl geçerliliğini koruyor ve devletler bu anlaşmalara uyuyorlarsa halifelik müessesesi için yapılmış olan uluslararası anlaşmalar ve imzalarda hala geçerlidir.

Bunu İngiltere'nin bilmediğini mi zannediyorsunuz.

Bunu Amerika'nın bilmediğini mi zannediyorsunuz.

İngiltere Kraliçesi'nin Türkiye'ye olan ilgisinin ne olduğunu zannediyorsunuz.

İngiltere'de yılda birkaç kez gazetelere manşet olan İngiliz kraliyet ailesinin bilmem kaçıncı göbekten Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimize soyunun dayandığı veyahut yapılan kan araştırmaları gen haritalarında İngiliz Kraliyet ailesinin soyunun İslam peygamberine dayandığı haberlerini tamamen yalan olmasına rağmen niçin yapılıyor zannediyorsunuz.

Araplara sempatik görünmek için mi?

Yoksa halen yürürlükte olan yasal anlaşmalarla kesin olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki halifelik kurumunu almaya kesin gözüyle bakıp olacak olan olaylara zemin mi oluşturmaya çalışıyorlar.

Ve ben bu noktada derim ki; Halifelik makamı etkili bir şekilde Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından tekrar gündeme alınmalı. İsmi Osmanlı Bankası olan ya da benim tercihim ismi Türk Bank olan %100 sermayesi Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne ait olan bir banka kurulmalı.

Atatürk'ün hediye ettiği halifelik yetkilerini kullanarak aldığı kararları Türkiye Büyük Millet Meclisi uluslararası zeminde duyurmalı. Bununla birlikte %100 sermayesi kendisine ait olan Türk Bankası'nı İslam ülkeleri üzerinde etkin hale getirmeli, fakirlere zekat verme konusunda, kalkınma konusunda etkin bir şekilde hareket etmeli, halifelik kurumunun yetkileriyle donatılmış meclisin bankasının adını duyurmalı. Bu sayede paralarını güvence altında tutmak isteyen İslam ülkelerinde yaşayan tüm zengin varlıklı aileler, holdingler, şirketler ve kişiler ile birlikte devletler Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin yüzde yüzüne sahip olduğu adı Türk Bank olan bu bankayı güçlü, güvenilir, devasa bir banka haline getirecektir. Çünkü halifelik makamındaki Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin yüzde yüzüne sahip olduğu Türk Bank adındaki banka inanılmaz bir hızla büyüyüp devasa hale

gelecektir. Böyle bir banka ekonomik anlamda her şeyi değiştirir. Finansal sistemdeki oyunu yeniden yazar."

Tekin'in sözlerini şaşkınlık içerisinde merakla dinleyen adam adeta susmasını hiç istemiyor gibiydi. Kısa bir sessizlik olunca

"Tekin Bey lütfen anlatın bu bilgiler muhteşem şeyler. Hayretler içerisindeyim. Merakla dinliyorum." dedi.

Konunun derinliği verilen bilgilerin gizemi nedeniyle hiç farkında olmadan saatlerdir sohbet ediyorlardı. Vakit Su gibi akmış, gece olmuştu. Gayriihtiyari olarak etrafa bakan Tekin, diğer yolcuların büyük bir kısmının uykuya daldığını gördü.

"İnsanlar sesimizden rahatsız olabilirler. Vakit epey ilerlemiş. Dilerseniz başka zamanlarda yine konuşuruz," dedi.

Saate bakan adam, "Ooo saat 01:00 olmuş. İnanın sohbetinizden öyle haz aldım ki, vaktin nasıl geçtiğini bile anlamadım," diye cevap verdi.

Hemen cüzdanından kartvizitini çıkardı ve Tekin'e uzattı: "Bu benim kartım mutlaka görüşmeliyiz. Hem de sık sık görüşmeliyiz," dedi.

Tekin de kendisine ait kartvizitini adama verdi. "İyi geceler. Huzurlu rüyalar," dedi.

"Size de iyi geceler," diye yanıtladı adam.

Uyumak için koltuğunu ayarlasa da gözlerini yumsa da zerre miktarı uykusu yoktu. Ekonomiye dair sohbetleri zihnini meşgul etmiş ve heyecanını yatıştırmıştı.

Ama sohbetleri bitince yüreğindeki heyecan bir anda yeniden canlandı.

"Nihayet tekrar göreceğim seni" diye düşündü. İçinden geçen bu sözü birkaç kez tekrarladı.

"Allah'ım vermiş olduğun bu nimet, bu fırsat için sonsuz şükürler olsun. Onunla tekrar görüşmemizi nasip eylediğin, onunla görüşmek için yaptığım duaları kabul ettiğin için sana sonsuz şükürler olsun." diyordu. Beyninde yankılanan bu sözler, ister istemez hatıraları zihninde sanki dün olmuşçasına canlandırmıştı.

Bütün hayatını değiştiren bu gizemli olayların, hafızasında canlı kalmasının sebebi, O gizemli adamla ilk karşılaşmalarına sebep olan olaylar dizisiydi.

Gençliğinin toy deli rüzgarlarının başında estiği lise yıllarıydı. Lise son sınıfta üniversite sınavlarına hazırlandığı zamanlardı. Çok sevdiği matematik öğretmeni, "Oğlum sen her yaşına, neredeyse beş yıl önce girmiş gibisin. Zamanından önce devlet işlerine, dünya meselelerine kafa yoruyorsun. Çok olgunsun. Biraz gençliğini yaşa, bu meseleleri bu kadar çok düşünme!" deyişini hatırladı.

Derslerinde çok başarılıydı. Öyle ki, okul birincisi olmuştu. Öğretmenleri tarafından takdir ediliyor ve örnek gösteriliyordu. Ortaokul yıllarında bile, günümüz gençliğinin düşüncelerinde olduğu gibi, o yıllarda Osmanlı gibi büyük bir cihan imparatorluğunun gücünü kaybetmesinden ve millet olarak daha zayıf bir duruma düşmüş olmaktan dolayı üzüntü duyuyordu. ABD, İngiltere,

Almanya ve Rusya gibi büyük ve sözü dinlenen bir devlet olmak o zamanlar için çok basitmiş gibi geliyordu. Yapılacak birkaç hamleyle sanki Osmanlı İmparatorluğu'nun altın çağını yaşadığı günlere geri dönülebileceğine çocuksu bir iyimserlikle inanıyordu. O yıllarda Osmanlı'nın parçalanmasındaki etkenleri irdeliyor, Türkiye'nin Amerika, İngiltere ve Almanya gibi güçlü olmamasını rakip olarak gördüğü dış güçlere bağlıyordu. "Onlar şunu yapmış, şunlar şöyle plan yapmış, onların tuzaklarına düşmüşüz. Osmanlı, onların yüzünden yıkılmış," diye düşünerek öfkeleniyordu. Fakat yaşı ilerledikçe, Kuran'ı Kerim'i kendi tabiriyle, hakkını vererek tam manası ile okumaya başlayınca düşünceleri değişmeye başlamış, hatayı mensubu olduğu milletinde bulmaya başlamıştı. Zira Kur'an'da bir uyarı ayeti vardı.

O ayet şöyleydi: "Aklınızı çalıştırmazsanız başınıza pislik yağar."

Kur'an-ı Kerim defalarca soruyordu: "Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?"

Dünya'ya adalet dağıtma ülküsünü benimsemiş bir millet olarak aklımızı kullanarak imparatorluklar kurmuş ve kıtalara hükmetmiştik. Ama sonradan, sahip olduğumuz aklı kullanmadığımız için hatalar yapmış, tuzakları fark etmemiş ve zayıf bir duruma düşmüştük.

Tekin, kırklı yaşlarına merdiven dayadığı günlerde, yapılan hataları daha iyi görüyor ve sonuçlarını idrak ediyordu. Oysa ki, bugün bile kaybedilenleri telafi etmek

için geç değildi. Ecdattan miras kalan medeniyet mirası ve toplumsal zekâ ile yapılabilecek basit ve bir o kadar da güzel nice işler vardı. Yapılması gereken sadece Allah'ın kelamı olan Kuran'da da emredildiği gibi aklın kullanılmasıydı.

Zihninden türlü düşünceler geçirdiği o anlarda uyku tutmamıştı. Gecenin karanlığında uçsuz bucaksız gökyüzünde bulut kümeleri arasında dumandan belli belirsiz bir iz bırakarak yol alan uçak, ansızın küçük bir türbülansa girmiş gibi sarsıldı. Ama bu sarsıntı bile dikkatini dağıtmadı. Aklı yine yaşamındaki tüm gizemli olayların başlamasına sebep olan gençlik yıllarındaki hatıralarına gitti.

Lise son sınıfta okuduğu 1993 yılının başlarıydı. Derslikte en ön sırada oturuyordu. Tüm arkadaşlarıyla arası oldukça iyiydi. Aynı sınıfta öğrenim gören Ramazan adında bir arkadaşı, matematik yazılısının olduğu dersten önceki teneffüste yanına gelerek, "Tekin, ben yazılıya çalışamadım birader. Rica etsem, sınav kâğıdını biraz sağa doğru kaydırsan, açık bıraksan, ben de baksam olur mu? " demişti.

Ramazan, devlet yurdunda kalan bir öğrenciydi. Annesi babası vefat etmişti. Ama garip kalmış bir hali yoktu. Tam aksine oldukça haylazdı. Bıçkın diye tabir edilen tiplerdendi. Kavgacı bir yapısı vardı. Sınıftaki çoğu arkadaşıyla kavgalıydı ve hiçbiriyle anlaşamıyordu. Ortada hiçbir sebep yokken önüne gelene sataşıyor, durup dururken

kavga çıkarıyordu. Sınıf ortamında kavga etmediği birkaç öğrenciden biri de Tekin'di.

Ramazan'ın devlet yurdunda kaldığını ve annesini kaybettiğini bilen Tekin, onun ricasını kıramamış, "Tamam sorun değil. Ben elimden geleni yaparım. Sınav kâğıdını açarım ama sen iki sıra arkadan nasıl göreceksin?" dedi.

Aldığı cevaba çok sevinen Ramazan, "Her zaman derim; kral adamsın! Sen merak etme, ben hallederim," dedi.

Tekin, sınavın sonlarına doğru, öğretmenin dikkatinin dağınık olduğu anlarda, kâğıdı hafif yukarı kaldırmış ve her zamankinden daha büyük harflerle yazdığı yazıları Ramazan'ın okumasını sağlamıştı. Sınav bitip de teneffüse çıktıklarında Ramazan, diğer sınıflarda okuyan yurt arkadaşlarıyla yanına gelmiş, onları Tekin ile tanıştırmıştı. Sevinçli olduğu her halinden belli olan Ramazan, "Bu adama iyi bakın. O bizim dostumuz. Kral adamdır. Hakkı ödenmez," dedi. Sonra Tekin'e dönerek, "Bir sorunun olursa hemen hallederiz. Bugünkü yardımını hiç unutmayacağım," demişti.

O günden sonra Ramazan yaşadıklarını kısa cümlelerle de olsa Tekin'e anlatmaya başlamıştı. Özellikle yurtta yaşadığı sorunlardan söz ediyordu. Annesizliğin nasıl bir şey olduğunu, sevgi ve şefkatini esirgemeyen en değerli varlığına olan özlemini ve yaşadığı acıları paylaşıyordu.

O günlerde Tekin okulun bahçe kapısında nöbetçi olduğu bir gün, dalgın bir şekilde caddenin karşısındaki kaldırımın kenarında, yerde mukavvalar üzerinde yatan

bir adama bakıyordu. Karşısındaki kirli kıyafetler içerisinde bir evsizdi. Yaşamını sokaklarda sürdürdüğü her halinden belliydi. Oldum olası bu evsizlere, sokakta kalanlara üzülen Tekin, bazen yollarda gezerken, bazen de eve giderken böyle evsizlere denk geliyordu. Onları zaruret içerisinde, çaresiz bir halde yatarken gördüğünde çok üzülüyordu. Kendisini onların yerine koyuyor ve bir gece dahi sokakta kalamayacağını düşünüyordu. Öyle ki, böyle bir şeyi düşünmek bile istemiyordu. Ne var ki, yazın sıcağında, kışın soğuğunda, güvensiz bir ortamda sokaklarda kalan çok insan vardı.

Karşıki kaldırımda yatan adama üzgün bir yüz ifadesiyle bakarken dalmıştı. Tam o sırada biri omzuna dokununca dalgınlığından sıyrıldı ve başını çevirdi. Elinde futbol topuyla yanına gelen Ramazan, neşeyle gülümsüyordu.

"Kral dalmış, gitmişsin. Hayırdır! Nereye bakıyorsun?" dedi.

Tekin, karşıdaki evsiz adamı gösterdi. Onunla ilgili düşüncelerini anlattı. Sözlerinden Ramazan da etkilenmişti.

Tekin, "Acaba sokaklarda ne acılar yaşıyor? Neden bu hale geldi? Ailesine ne oldu? Bir insan böyle yaşamaya nasıl katlanır ki?" dedi. Yaşadığı hüzün ses tonuna da yansımıştı.

Sözlerinden etkilenen Ramazan: "Yeter, kes artık. İçimi kararttın! Duymak istemiyorum; sus," dedi.

Ramazan'ın bu tepkisi Tekin'i şaşırtmıştı. Bir anda buz gibi bir hava esti. Kısa bir sessizlik oldu.

Ramazan'ın az ilerideki ağacın gölgesine gidip elindeki topun üzerine oturması üzerine Tekin de onu takip etti. Bu fevri hareketlerine bir anlam verememişti.

"Ne oldu? Niye bağırıyorsun? Sana bir şey demedim ki!" dedi.

O sırada ağacın etrafındaki toprağı eşelemeye başlayan Ramazan, arkadaşının yüzüne hiç bakmadan,

"Kusura bakma. Söylediklerin moralimi bozdu. Ondan böyle davrandım," dedi.

Sonra karşısındaki evsiz adama bakarak,

"Belki günün birinde ben de onun gibi olacağım." dedi.

Tekin, "Saçmalama oğlum. Niye bu hale geleceksin ki? Çalışırsın, işini yaparsın, aklını kullanırsın. Bu hale düşmezsin," dedi.

Ramazan buruk bir yüz ifadesiyle gülümsedi.

"Kral, sana kolay böyle söylemek. Annen baban var. Bir ömür boyu arkanda duracaklar. Sıcak bir yuvan var. Her ne yaparsan yap gidebileceğin bir evin var. Ben yurtta on sekiz yaşıma kadar kalacağım ondan sonrası tam bir muamma," diyerek dudak büktü.

Gözlerini adamdan ayırmadan konuşmasını sürdürdü:

"Birçoklarının başına gelenleri duyuyoruz. Yurttan sonra yollara düşüyorsun, çetelerin ağına düşüyorsun. Zor yani hayat. Ne olacağımız belli değil."

"Saçmalama öyle şey mi olur," diye karşılık verdi Tekin.

Yeniden toprağı karıştırmaya başlayan Ramazan, başını öne eğmiş bir halde içinde bulunduğu durumu anlatmaya başladı:

"18 yaşımıza kadar kalabiliriz yurtta. Sonrası yok. Bir takım imkânlar var ama kötü örnekler de var. Yani kötü olanlar çoğunlukta," dedi. Ardından yurtlarda yaşanan sorunlardan, gruplaşmalardan, kötü muamelelerden, yöneticilerin sert tavırlarından, cezalardan, dayaklardan bahsetti. Uzun uzun ne varsa anlatıyordu. Acı ve ümitsizliklerinden söz ederken ilk kez sesi titredi. Özellikle kız öğrencilerin başına gelen iğrençliklerden bahsederken Tekin dayanamadı.

"Yeter artık sus! Bu kadar da olmaz," dedi.

"Daha bunlar ne ki?" diye ekledi Ramazan. Sonra oradan hızla uzaklaşarak lavaboya gitti. Belli ki, başından geçen olayları anlatırken, adeta yeniden yaşamıştı. Bir yük gibi içinde taşıdığı dertlerinin ağırlığından kurtulmak ve sakinleşmek için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Onun bu halini gören Tekin, üzerine varmadı. Ama ileriki günlerde de dert ortağı olduğu arkadaşının anlattıklarını dikkatle dinledi. Yeni şeyler öğrendikçe Tekin'in huzursuzluğu daha da arttı.

"Böyle şey olmaz. Bir şey yapılmalı. Bu değişmeli. Hadi erkekler neyse; kızların başına gelenler! Böyle şey mi olur?" diye düşündü.

Ne zaman Ramazan'ın anlattıkları aklına gelse, bu şekilde söyleniyordu.

Her şeyin çok basit bir şekilde halledilebileceğini zanneden gençlere özgü bir cesaretle bir mektup kaleme aldı. Ramazan'ın kendisiyle paylaştıklarından yola çıkarak duygularını ve düşüncelerini, kısacası her şeyi yazdı. 1993 yılının aralık ayında havanın buz kestiği bir gün, umut içerisinde Cumhurbaşkanına, Başbakana, Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu'na mektuplarını birer dilekçe ile beraber postaneden gönderdi.

Mektupları yazarken o kadar özenmişti ki, bitirip de okuduğunda bir hayli beğendi. Yazdıklarının yetkililer tarafından okununca mutlaka gerekli adımların atılacağını düşünüyordu. İyimser bir ruh hali içerisinde umutla beklerken günler haftaları, haftalar ayları kovaladı ama hiçbir cevap gelmedi. Herhangi bir gelişme olmadığını görünce ilgili yerlere telefonlar açtı. Ancak her defasında, "Gelen her mektup mutlaka okunur. Değerlendirildikten sonra size muhakkak dönüş yapılacaktır," diyen memur zihniyetini iyice içselleştirmiş görevlilerin duyarsız tavırlarıyla karşılaşmıştı. Karşılaştığı durum artık ümit vermiyordu. Yıllar sonra daha iyi anlayacaktı bürokrasinin ne denli ağır işlediğini. Aynı şekilde Cumhurbaşkanı ve Başbakana ne kadar çok mektup gönderildiğini de öğrenecekti.

Hiçbir bir sonuç alamadığı halde yılmamıştı. Yazdığı mektubu biraz değiştirerek tekrar kaleme aldı. Kırtasiyede fotokopiyle çoğaltarak yaşadığı çevredeki esnafa dağıtmaya başladı. İlk olarak okulun hemen az ilerisindeki berber Hasan'a olanları anlattı. Mahallenin en sevilen esnaflarından olan Berber Hasan, herkesle iyi geçinirdi.

Dükkanı, ana caddeye yakın olduğundan her gün çok sayıda insanla diyalog kurma imkanı oluyordu. Mektubu okuduktan sonra gözleri dolan Hasan, duygularını gizlemeye çalışarak,

"Sen hiç merak etme Tekin'im. Ben buraya gelen herkese anlatacağım bunları. Buraya belediye başkanı da tıraş olmaya geliyor. Ona dahi bu mektubun bir kopyasını vereceğimden emin olabilirsin. Aferin sana," dedi.

Birkaç hafta boyunca mektup fotokopisini esnaflara dağıtmaya devam etti. Uzak caddelerdeki esnafları dolaştığı bir gün, yorgun bir şekilde okuduğu lisenin arka sokağındaki evlerine giderken, okulun yüksek duvarları ile komşu mahallenin arasındaki dar sokaktan geçtiği esnada akşam ezanının okunma vakti yaklaşmıştı. Karanlık yavaş yavaş şehrin üzerine kara bir bulut gibi çökerken, sokak lambaları etrafı hafiften aydınlatmaya başlamıştı. Üzerine ağırlık çöktüğü ve dalgınlaştığı için etrafına bakmıyordu. O gün ziyaret ettiği esnafların bazılarının duyarsız davranması ve hatta sorumsuzca laflar etmeleri moralini bozmuştu. Haksızlığa hiçbir koşulda tahammül edemediği için siniri tepesine çıkmıştı. Gördüğü muamele bunlarla da sınırlı kalmamış, bir dükkan sahibi kolundan tutarak, "Dışarı, dışarı!" diye bağırıp iteklemişti.

Bir hayli sinirli ve üzgün olan Tekin, yolda yürürken, sanki muhatabı karşısındaymış gibi kendi kendine söyleniyordu:

"Geri zekâlı adam, senin kızın da o hallere düşseydi ne yapacaktın cahil!"

Tam da böyle bir anda karşısından gelen adamın, "Selamün Aleyküm," demesi ile irkildi.

Gayriihtiyari olarak, "Aleyküm Selam," diyerek geçti. O an yaşadığı, sık karşılaştığı bir durum değildi. Kent hayatında artık insanlar tanımadıklarına selam vermiyorlardı. Özellikle yaşlı insanların, sokakta karşılaştıklarına bu şekilde selam vermeleri Tekin'in çok hoşuna gidiyordu. Aslında kendisinin de gönlünden böyle davranmak geçiyordu. Ama ne yazık ki, bazıları selamını almıyordu. Tanımadığı insanların kendisine gülümseyerek selam vermesi, hasret kaldığı sıcak duyguları yüreğinde uyandırıyordu. Bu düşünceler içerisinde ilerlerken geride bıraktığı adamın seslenmesiyle duraksadı.

"Genç adam, o mektuplardan bana vermeyi düşünmüyor musun?" diye sormuştu selamlaştığı adam.

Duyduğu sözleri garipseyen Tekin, adamın kendisini tanıyor olabileceğini düşünerek geri döndü ve ona yaklaştı.

"Affedersiniz biraz yorgunum. Biraz da dalgınım," dedi.

Sonra elindeki kâğıtlardan bir tanesini adama doğru uzattı ve anlatmaya başladı:

"Galiba biliyorsunuz. Devlet yurtlarında kalan kimsesiz öğrencilerle ilgili bir şeyler yapmak istiyorum. Konu hakkında bilginiz var mı? İsterseniz kâğıdı bir okuyun," dedi.

Sözlerini bitirdiğinde adam zaten kâğıdı çoktan okumaya başlamıştı. Kısa bir göz gezdirdikten sonra kağıda bakarak: "Çok güzel," dedi. Kağıdı yavaş hareketlerle usulca katlamaya başladığı sırada Tekin'e baktı.

"Bunu niye yapıyorsun?" diye sordu.

Tekin beklemediği bu soru karşısında şaşırmıştı. Zaten epeyce sinirli ve moralsizdi. Bir şey demedi.

Fakat adam sormaya devam etti:

"Yaptığın bu işin karşılığı olarak ne bekliyorsun? Yani sevap mı bekliyorsun? Cennete gitmeyi mi bekliyorsun?"

Duydukları karşısında iyice şaşıran Tekin, "Haydaaa... Bugün bunları sayıyla mı gönderiyorlar," diye düşündü. Terbiyesiz bir esnaf tarafından dükkândan atıldığı yetmiyormuş gibi şimdi de tanımadığı bir adam, dalga geçercesine kendisine sorular soruyordu. Her ne kadar kızmış olsa da, "Sinirlenme. Sakin ol. Kalp kırma," dedi içinden.

Adam, gerçekten haklı olabilir mi diye aynı soruyu iyi niyetle kendisine sordu. Sahiden de yurtlarda mağduriyet yaşayan çocuklar için mücadele ederken hiç kimseden hiçbir şey beklemiyordu. Maddi veya manevi hiçbir beklenti içerisine girmemişti. Sırf arkadaşının anlattıklarına üzüldüğü için böyle bir yola girmişti.

Aklından bunları geçirirken adamın, ciddi bir yüz ifadesiyle cevap beklediğini görünce,

"Bir beklentim yok benim," dedi.

Kendisini ilgiyle dinleyen adama nedense açıklama yapmak zorunda hissederek sözlerini sürdürdü;

"Okulda arkadaşım var. Bunları o anlattı. Yurtta kalıyor. Duyduklarıma üzüldüm. Bunun böyle olmaması gerekir. Toplum olarak birilerinin bir şeyler yapması gerekiyor. Ben, yapanı görmedim. Elimden ne gelirse yapmak istedim. Ama karşılığında bir beklentim yok. Hiçbir zaman olmadı," dedi.

Adam gülümsedi.

"Hep böyle ol ve hep böyle kal. Unutma; iyilik ticaret değildir. İyilik, sevap kazanmak amacıyla, cennete gitmek için yapılmaz. İyilik yapılır ve unutulur. Sevinmen gereken bir konu olur ve sevinirsen, ellerini aç, Allah'a şükret ve de ki, 'Allah'ım bu güzel işi, bu güzel görevi bana yaptırdığın için sana sonsuz şükürler olsun. Bunca kulun arasından bu güzel işi bana yaptırdığın için beni seçtiğin için sana sonsuz şükürler olsun,' sevincin bu olsun. Demek ki, Allah bu işi gördürmek için bu işi yaptırtmak için seni seçmiş. Böyle güzel işler yaptıktan sonra sevincin bu olmalı," dedi.

Tekin, "Anladım," dercesine dinlerken başını hafifçe sallıyordu. Adamın ses tonu aslında o kadar güzeldi ki, adeta alıp insanı başka bir âleme götürüyordu.

"Evlat sakın ha unutma; tarih, talih ve kader kendiliğinden değişmez. Bunları değiştirmek için yüreği tutuşmuş bir insan gerekir. Senin de yüreğin tutuşmuş. Devam et, değiştir her şeyi," diye ekledi.

Bu sözler Tekin'in çok hoşuna gitmişti. Adam elindeki kâğıda bakarak garip bir şeyler söyleyip özenle katlayarak ceketinin cebine koydu. "İyi akşamlar," diyerek yanından ayrılmaya hazırlanan Tekin'i, bir işaretiyle durdurdu. "Genç adam sen hiç yedileri, kırkları, Hızır'ı duydun mu?" diye sordu.

"Hızır'ı duydum ama kırkları duymadım," diye cevap verdi Tekin.

Adam, gülümsedi. Elleriyle Tekin'in omzuna dokundu.

"Evlat onlar birinin elinden tutmak için bahane ararlar. Sende de baha var. Devam et sakın durma," dedi.

Tekin, adamın bu sözlerini garip buldu. Bahanenin ne olduğunu biliyordu ama "Baha" ne demekti? Bunu anlamamıştı. Aradığı sorunun cevabını bulamadan adam, "Üzerinde her daim namaz abdesti bulunsun," diyerek bir kâğıt uzattı. "Bunu her gün oku. Bu özel bir salavatı şerifedir. Sadece sana özeldir. Bunu sakın ha sakın unutma! Bu salavatı okurken de Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimizin seni duyduğunu bilerek o edeple oku. Sonra bir şeyler olacak. Sakın korkma. Gariplikler oldukça daha fazla okumaya başla," dedi.

Olaylar zaten bu tavsiyeyi uygulamaya başlamasıyla meydana gelmişti. Her şeyi sanki dün olmuşçasına hatırlıyordu. Zira o olay sonrasında rüyalar anlatıldıkça melekut alemini üç boyutlu gibi izlemeye başlamıştı. Rüyalar aleminin derinliğine yolculuğunun başladığı ilk gündü bu...

Olay soğuk bir şubat ayında Salı günü akşam ezanları öncesinde yaşanmıştı. O günden sonra tekrar karşılaşırım umuduyla her gün o vakitlerde o sokakta saatlerce bekledi. Günlerce, haftalarca, aylarca... Ama yoktu. Bir daha o adamı görememek Tekin için çok üzüntü vericiydi.

Bekleyiş içerisindeki Tekin için günler hızla geçmişti. Haziran ayının son günleri yaşanmaktaydı. Üniversite sınavları geçmiş sınavların yoğun stresini üzerlerinden atmaları için okul yönetimi Konya'ya bir gezi düzenlemişti. O gezide Mevlana türbesini ilk defa görmüştü. Tabi ki Mevlana Celaleddin-i Rumi'nin sözlerine aşinaydı. Bazı kitaplarda sözlerini okudukça merak ederek Mevlana Celaleddin'in hayatını anlatan bir kitap okumuştu. O kitaptan sonra Şems-i Tebrizi dikkatini çekmişti. O zamanlarda sorsan "Şems hayranı" diye tanımlardı kendisini. Zaten bu yüzden gezi sırasında Mevlana Hazretlerinin türbesinden ziyade Şems Hazretlerinin türbesi ile ilgilenmişti.

Konya'ya gittiklerinde herkes Mevlana Türbesi'nde gezerken müze içerisinde epeyce dolaştı dualar okudu. Türbede devamlı surette dinletilen ney sesi ile birlikte sanki başka alemlerde dolaşıyor gibiydi. Fakat aklında devamlı surette bir soru vardı; "Mevlana Hazretleri buradaysa Şems Hazretleri nerede?" hiç kimseye sormadan Mevlana Türbesi'nin etrafındaki küçük bahçeyi dolaşıp etrafı araştırmış ama bulamamıştı. Sonunda bir görevliye "Şems Hazretlerinin türbesi nerede?" diye sormuştu. Görevli tarif etmişti; "Buradan çıkacaksın cadde boyunca ilerlediğinde oradaki kişilere sor, bir cami var. Şems-i

Tebrizi Hazretlerinin türbesi o camiinin içerisinde" diyerek tarif edince öğretmenine durumu anlatarak "Şems Hazretlerinin türbesine gidecek miyiz?" diye sormuştu. Öğretmen; "Programda yok Tekin ama bir saat kadar serbestsiniz sonra müzeye gideceğiz." deyince hızla koşarak türbeyi aradığını hoş bir anı olarak hatırladı.

Şems Hazretlerinin türbesinin de içinde bulunduğu camiyi hemen bulmuştu. O küçük şirin cami içerisinde Şems Hazretlerinin üzeri yeşil bir örtü ile kapalı mezar sandukasının önünde garip hisler içerisinde Şems Hazretleri için Fatiha suresini okuyordu. Bu mezarın sembolik olduğunu, caminin bu bölümün tam altında bir mahzen ve kuyu bulunduğunu, kuyunun tam üzerine denk gelecek şekilde bu sandukanın yapıldığını, Şems-i Tebrizi'nin şehit edilip o kuyuya atıldığını söylemişti cami görevlisi. Hala inanamıyordu; "Şems Hazretleri gibi bu kadar sırları bilen birisi nasıl öldürülür?" diyordu içinden. Bunları garip hisler içerisinde üzgün bir halde sadece düşünce olarak aklından geçiriyordu.

"Niye öldürülmesin?"

Bu sözle irkilmiş ve hemen yanında beliren adama bakmıştı. Adam iri yapılı 55-60 yaşlarında fakat oldukça dinç görünümlü kısa sakalları olan yüz hatlarında en belirgin şekilde elmacık kemikleri belirgin halde ve kesinlikle alnında tek bir kırışıklık olmayan oldukça da sert bakan bir insandı. İki kaşının arasında keskin hatlar bariz belliydi. Tekin'inin daha önceden ilk gördüğünde de

o iki kaş arasındaki belirgin hat dikkatini çekmişti. Adamın iki kaşının arasında sert baktığı zaman ortaya çıkan, aynı Kayı boyunun damgası olan IYI şeklinde belirgin hat vardı. Sert bir şekilde bakıyordu. Sözlerini "Niye öldürülmesin genç, O da sonuçta bir insandı. O'nu da öldürecek şeytan tayfası vardı. ALLAH sadece gönlü verir içini doldurmak sana kalmıştır. İlimle doldurursan iyi şeyler, güzel şeyler yaparsın. İlimle doldurmazsan, boş bırakırsan şeytan orayı doldurur. Şeytanın kafalarını doldurduğu cahiller her kötülüğü yaparlar. İşte onlar yaptıklarını iyi zannedip her kötülüğü bilinçsizce yaparlar." diye sürdürmüştü. Adamı hayretle, şaşkınlıkla ama büyük bir sevinçle dinliyordu. Zira hayreti adamın anlattıklarından değildi. Aylar önce o akşamüstü Antalya'da evine giderken o dar sokakta karşılaştığı kendisine özel bir salavatı şerife verip rüyalar aleminin kapısını kendisine aralayan adam hemen yanıbaşındaydı. Zaten başka kim içinden geçirdiği düşünceleri sanki seslice söylemiş gibi duymuşçasına cevap verebilirdi ki?

Nasıl bilmişti Şems Hazretlerinin öldürüldüğüne, kuyuya atıldığına inanamayışını? İçinden sadece düşünmüştü. Sesli olarak birisiyle konuşmamıştı. Farklı, özel bir kişi olduğu her halinden belliydi.

Gizemli adam konuşmaya devam ediyordu;

"Genç adam anladım ki O'nu çok sevmişsin. Halinden belli. Ama O Mevlana'nın Şems'i idi. Senin Şems'inin

O olduğunu nereden biliyorsun? Senin fikirlerine doğacak Şems belki bir başkasıdır."

Şimdi bu da ne demekti böyle? Bir şey diyememişti. Adamın karşısında zaten neredeyse nutku tutulmuş, konuşamaz hale gelmişti. Çok heyecanlıydı. Ne diyeceğini bilemiyordu. Çekinerek;

"Sizi o akşamdan sonra çok bekledim o sokakta," diyebildi

Adam sadece gülümseyerek karşıya Şems Hazretlerinin sandukasına bakıyordu.

Bu durumdan cesaret alarak konuşmaya devam etti;

"O salavat-ı şerifeyi aynı dediğiniz gibi okudum. Birileri rüyasını anlatmaya başladığında anlattıklarına pek te benzemeyen bir şeyler hemen ortalığa fırlıyor. Galiba rüyalarının onlara ne anlattığını görüyorum. Ama işin garibi ben her gece yatağıma yattıktan, uyuduktan sonra uyanıyorum rüyamda. Her gece iki tarafında çok büyük şelalelerle dolu bir yolda uyanıyorum. Birisi Melekut alemine hoş geldin diyor. Sonra orada geziyorum dolaşıyorum istediğimi yapıyorum. Oraya vardığım..." diye konuşmasını sürdürdüğü sırada "Tamam sus, ağzına kilit vur. Sırrını ortalık yerde faş etme." diyerek sert bakışlarıyla sözlerini kesince ne yapacağını bilememişti.

Bir süre sessizce bekledi. Gizemli adam sanki bir şeyler okuyormuş gibiydi. Şems hazretlerinin yeşil örtüyle kaplı sandukasına bakıyordu. Tekin ise üzgün bir halde yere bakıyordu. Ara sıra başını kaldırıp hafifçe adama

bakıyordu ama sert şekilde kendisine bakmaya başladığı için hemen gözlerini kaçırıp başını yere eğiyordu. Bu sessizlik Tekin için çok acı vericiydi.

Bu sessizliği, gizemli adamın o insanı alıp başka alemlere götüren hoş sesi sona erdirdi.

"Dağıttığın kağıtlardan sonra ne oldu? Bir şeyler değişti mi? Yurtlarda kalan çocuklar için dediklerini yapacak birilerini bulabildin mi?" dedi.

Adamın kendisiyle tekrar konuşmasına sevinen Tekin oldukça kısık ve üzgün bir ses tonuyla cevap verdi.

"Hayır, maalesef olmadı. Zaten onu yapabilmek için ya devletin harekete geçmesi gerek ya çok zengin birkaç iş adamının bir araya gelmesi gerek ya da toplumun sesini yükseltip devlete bunu yaptırtması gerek ama olmadı." dedi.

Gizemli adamın kendisine hala cevap bekliyor gibi bakması nedeniyle bir şeyler daha söylemek istedi.

"Ben umudumu kaybetmedim. Mektubu hala harçlıklarımla çoğaltıp dağıtıyorum. Birileri onları okuyup harekete geçecektir." dedi.

Adamın sert bakışları nedense hala aynıydı. Sert baktıkça iki kaşının arasındaki damarlar belirgin hale geliyor ciddi oranda beliren IYI o an Tekin'in sadece ona odaklanmasına sebep oluyordu.

"Ya bu dediklerinin hiç biri olmazsa?"

Adamın bu şekilde sorması üzerine Tekin oldukça kararlı bir şekilde cevap verdi.

"Olmazsa ben yapıcam," dedi.

Belki de bu sözleri ona söyleten çocuksu masum bir hayaldi.

Gizemli adam oldukça ciddileşerek,

"Nasıl yapacaksın?" diye sordu.

Tekin hala kendinden emin kararlı bir şekilde konuşuyordu.

"Ben doktor olmak istiyordum. Üniversite için tıp fakültelerine hazırlanıyordum. Doktorluğu çok seviyorum ama düşündüm ki doktor birilerini iyileştirip güzel şeyler yapsa da çok zengin olamaz. Sokaklarda kalan onca evsize, yurtlarda kalan anasız babasız çocuklara sayıca çok fazla oldukları için sadece bir doktor pek bir şey yapamaz. Düşündüklerimi yapmak için çok zengin olmak gerekiyor. Bu yüzden sınav tercih formundan tıp fakültelerini çıkardım. Tercihlerimi değiştirdim."

Gizemli adam hala sert bir şekilde bakıyordu. Sol elini Tekin'in başının üstüne koydu. İlk başlarda sadece temas eden parmakları gittikçe sıkmaya, başını acıtmaya başladı. Fakat başından vücuduna doğru sanki çok sıcak bir Su akıyormuş gibi hissetmeye başlayan Tekin hem bu duygunun verdiği hoşlukla hem de adama duyduğu saygı nedeniyle başının acısına katlanarak sessizce öylece bekliyordu. Adam sağ elini Tekin'in tam kalp hizasının

üzerine koyunca bu sıcak Su akışı hissi daha da kuvvetlendi. Nedendir bilinmez yaşadığı hisler nedeniyle heyecanlanmasından mı yoksa başka bir neden mi olmuştu kalbi delicesine atmaya başlamıştı. Adeta kalbinin atış sesini kulaklarıyla duymaya başlamıştı. Saatlerce koşmuş bir maraton koşucusu gibi nefes nefese kalmıştı kısacık süre içerisinde. Nefes alışverişi oldukça hızlanmışken adamın sözleri sanki beyninin içerisinde yankılanmaya başladı.

"Evlat, ileride zenginlik gelip kapını çaldığında sakın malının zekatını vermeyi unutma. Zekatını verecek olduğun kişileri kılı kırk yararcasına araştırıp vermeyi ihmal etme. Muhakkak surette zekatını ver. Zekatına, namazın kadar, orucun kadar, Besmelen kadar dikkat et. Zekata aman ha çok önem ver. Malının da ilminin de en az kırkta birini vermeyi sakın unutma."

Yaşadığı halin garipliği içerisinde Tekin nefes nefese cevap vermeye çalıştı.

"İnşa'ALLAH bir gün zekat verecek kadar zengin olursam ki olmayı çok isterim dediğinizi mutlaka yapacağım." diye cevap verdi.

Adamın gülümseyişi hala aklındaydı. O mütebessim haliyle dediği söz ise o gün duyduğu en güzel sözdü Tekin için;

"Merak etme, aklının, hafsalanın alamayacağı kadar zengin olacaksın. Yaşadığın dönemde elde ettiğin ilmin üstüne ilim olmayacak."

Bu sözler diğer sözler gibi Tekin'in kulaklarında yankılanıyordu.

Adam tam o sırada; "Zekatını verirken de o parayı kazanmak için ne kadar uğraştıysan zekatı verecek olduğun kişileri araştırırken de uğraş. Sen büyük ilimlere mazhar olacaksın. Elde ettiğin ilmin de zekatını ver. Her öğrendiğini değil sana izin verilenleri açıkla." demişti. O gün o sözlere şaşırmıştı.

Adam insanı başka alemlere alıp götüren sesiyle konuşmaya devam ediyordu.

"Rüyaların yaşandığı melekut alemi hakkında, rüyalar hakkında ve tabirler hakkında tüm sırları öğreneceksin. Kur'an-ı Kerim'in 7 ayrı tefsirini öğrenip sekizinci olarak Ledünni tefsirini bileceksin. Tüm bunlar sana öğretilecek vakti saati geldiğinde." dedi.

Tekin'in başını sol eliyle sıkmaya devam ediyordu. Fakat bu sözlerin sonrasında daha fazla sıkmaya başladı. Tekin'in canı çok acımıştı ama bir şey demeden öylece bekliyordu. Başının acısının arttığı anlarda kulaklarına sanki kabararak akan, coşkun bir şelalenin Su sesleri gelmeye başladı.

Tam o anda adamın söylediği sözler, Tekin'in kulağının içinde duyduğu Su sesiyle birlikte kafasının içinde yankılanır gibi oldu;

"Evlat Su'yu mutlaka canlandır. Canlı Su iç! Milletin canlı Su içmesini sağla. O zaman ab-ı hayatı bulursun."

Sözler Tekin'in kafasının içinde yankılanırken adam elini başından ve kalbinin üzerinden çekti. Tekin nefes nefeseydi. Kalbi delicesine atarken;

"Canlı Su ne demek? Su'yu nasıl canlandıracağım?" diye sormak aklının ucundan dahi geçmemişti. Nefes nefese "Tamam mutlaka yapıcam, başaracağım." diyordu.

Gizemli adam mütebessim bir halde Tekin'e bakarak oldukça kalın bir kitabı uzattı. Tekin saygıyla kitabı aldı.

Bu; üzerinde o an Arapça zannettiği yazılar bulunan kırmızı ciltli, el yazması bir kitaptı. Bu kitap o günden sonra Tekin'in hayatının merkezindeki kitap olacaktı.

Tekin kitabı aldıktan sonra gizemli adam konuşmaya başladı.

"Bu kitabı sadece kendin okumalısın. Bu sözümü sakın ha sakın unutma. Başka hiç kimse okumayacak. Bu çok özel bir kitaptır. İlim yolculuğun mübarek olsun." dedi.

Öğlen namazı için ezan okunmaya başlayınca konuşma kesilmişti. Ezan bitinceye kadar Şems Hazretlerinin mezar sandukasının önünde cami içerisinde ayakta öylece beklediler. Ezan bitince adam ellerini açtı. Dua okuduğu belli oluyordu. Tekin'de ellerini açıp bir Fatiha okuyup "amin" diyerek ellerini yüzüne sürdü. Herkes namaz için saflar oluşturuyordu.

"Haydi namazımızı kılalım," diyen adamı birkaç adım gerisinden takip etti. Adam namaza başlayınca elindeki

kitabı hemen yan taraftaki pencere bölmesine itinayla bıraktı ve orada namaza başladı.

Namazın farzı için cami cemaati ön saflara doğru hareket etmişti. Tekin'de adamla birlikte ön saflara doğru ağırca yürürken kitabı mukaddes bir emanet gibi sıkıca tutuyordu. "Cami minberinin merdivenlerine koyarım. Farzı kılıp bitirince hemen alırım," diye düşünmüştü. Minbere yaklaşıp kitabı üç basamak kadar yukarıya merdivenin kenarına bıraktı. Cemaatin ilk safları doldurduğunu gördü. Adamda en ön safta hemen imamın arkasına geçmişti. Tekin mecburen bir arka safta kalmıştı. Adam bir an geri dönüp, baktı. Gülümsedi anlamış gibiydi yanına gelmek istediğini ama yer yoktu.

"Genç adam Su'ya ve ellerine iyi bak. Su'yun ve ellerin sırrını çöz. Zekatını vermeyi aman sakın ha ihmal etme. Zengin ol ve mutlaka Su'yu canlandır. Sana gerekenleri verdim." dedi.

Müezzinin kametin son cümlelerini okuyup imamın tekbir getirmesiyle Tekin'inin şaşkın bakışları arasında gizemli adam önüne dönüp namaza başladı. Tekin sözler karşısında şaşırmıştı. Bu yüzden de namaza biraz geç başladı.

Namazın farzı kılınmış cami cemaati son sünneti kılmak için arka saflara doğru dağılırken ön tarafta adamın olmadığını fark etti. Şaşkınlık içerisinde etrafa iyice baktı. O'nu görememişti. Cami cemaati arasında O'nu bulmaya çalışıyordu. Çünkü onunla konuşmak istiyordu.

O'na sormak istiyordu; "Ne demek istemişti? Su'ya iyi bak, Su'yun sırrını çöz demişti. Nasıl çözecekti? Çözünce ne olacaktı. Canlı Su ne demekti?"

Heyecanı içerisindeydi. Aklı cevabını bulamadığı sorularla boğuşuyordu. Fakat tek bir şeyden kesinlikle emindi; "Sana gerekenleri verdim." demişti. "Demek ki kitapta çok değerli özel bilgiler var" diye düşündü. Minbere bıraktığı kitabı merdivenlerden sevinçle aldı. Herkes namaza başlayana kadar bekledi. En arkaya kapının hemen yanına giderek orada namazın son iki sünnetini kılmaya başladı. Namaz sona erince kapı önünde olduğu için dışarıya ilk Tekin çıkmıştı. Kapının önünde bekleyecek bu sayede o adamı çıkışta tekrar görecekti. O'na sorması gerekenler vardı. Hem canlı Su ne demekti öğrenmeliydi. Cemaat dışarıya doğru çıkarken heyecanla çıkan herkesin yüzüne bakıyordu. Bir süre sonra dışarıya çıkan kimse kalmamıştı. Herkes çıkmış gibiydi. O yoktu, dışarı çıkmamıştı. İçeride olduğunu düşünerek tekrar camiye girdi. Sadece cami imamı, yanında da cami cemaatinden iki yaşlı adam vardı. Ama O yoktu. Tekin çok üzülmüştü.

Gezi sona erip memleketine döndüğü zaman Arapça öğrenmek için giriştiği çabaları hatırladı. İmkanları kısıtlı, ailesinin durumu ekonomik olarak pek te iyi durumda olmadığı için mahalleden arkadaşları arasında imam hatip lisesinde okuyanlardan Arapça öğrenmeye çalışmıştı. Sonra onlar sayesinde İlahiyat fakültesinde okuyan bir kişiden sınırlı da olsa Arapça öğrenmeye çalıştığı günleri anımsadı.

Üniversite sınav sonuçları açıklandığında Ege Üniversitesi'ni kazanması tüm aileyi sevindirmişti. Üniversitenin ilk yılında sanki sınava hazırlanan bir liseli gibi saatlerce Arapça öğrenim setleri arasında dil dersi çalışıyordu.

O özel kitapta okuyup ilk anlamaya başladığı paragraf o gece Tekin'i çok mutlu etmişti. Gece boyunca kitaptaki o bölümü defalarca sevinçle okumuştu.

O gece elindeki kitabın ne kadar muhteşem bir şey olduğunu tam olarak kavramıştı. Zira kitapta diyordu ki;

"2000'li yılların başlamasıyla birlikte insanlar yedikleri içtikleri nedeniyle hastalanmaya başlayacaklar. Özellikle bağırsak hastalıkları artacak. Bağırsakların sağlığı çok önemlidir. O yıllarda birçok insanda bağırsaklarda görülecek bu hastalığa, kanser diyecekler. Bağırsak kanseri, yıllar geçtikçe daha çok insanda görülecek. Bu ağır hastalığın tedavisi var. Onlara söyle havucu Su'yuyla birlikte püre haline getirip düzenli olarak tüketirlerse bağırsak kanserinden Allah'ın izniyle şifa bulurlar. Her devirde bu ağır hastalıktan kurtulmanın yegane yolu, bu olacak. Söyle onlara..."

Tekin bu bilgiyle yıllar sonra tekrar karşılaşacaktı. Çok değil birkaç yıl önce 2006 yılında Amerika'nın eski başkanlarından George Bush'un danışmanı, Beyaz Saray hatıralarını kaleme aldığı kitabında başkanın bağırsak kanserine yakalandığını, doktorların çok özel bir tedavi diye havucu püre haline getirip başkana her gün yedirdiklerini ve başkanın bu sayede bağırsak kanserini yendiğini

yazıyordu. Tekin o gün çok üzülmüştü. Gün boyu "Ben bu muhteşem bilgileri yıllar önce gençliğimde öğrendim ama ne zaman Müslümanlara açıklayacağım." diye söylenmişti. O gün duyduğu hüznü, acıyı heyecan içerisinde yaptığı şu uçak yolculuğu sırasında bile tekrar yaşamıştı.

Gizemli adam Şems hazretlerinin türbesinde "Su'yu araştır, Su'yu canlandır." demişti. Bununla birlikte "Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinin üzerinde iyi düşün. Bir ayet var, senin tüm yaşamını değiştirecek." demişti. Lakin hangi ayet olduğunu söylememişti. Tekin geziden döndükten sonra evde her gün Kur'an-ı Kerim tefsiri okumaya başlamıştı. Gizemli adamın söylediği ayetin hangisi olduğunu bulmaya çalışıyordu. Kur'an-ı Kerim'in tefsirini okurken ayetler adeta Tekin'i içine çekiyordu. O anlarda zaman mevhumu önemini kaybediyordu. Anlatılan hadiseler neredeyse canlanıyor gibiydi. Odanın içerisine girip saatlerce çıkmadığı oluyordu. Sabahtan akşama kadar Kur'an-ı Kerim'in tefsiri ile meşgul oluyordu. O kadar zevk almıştı ki bir süre sonra gizemli adamın söylediği ayeti aradığını bile unuttu. Her ayetin üzerinde derinlemesine gençliğinin verdiği o tatlı telaş içerisinde düşünüyordu. Farkında olmadan bir ayet günlerini alıp sarıp sarmalamış saatlerce onu düşündürmeye başlamıştı. "Ellerinizle yapıp ettikleriniz..." bu ayet üzerinde günlerce düşünüyordu. Her şey kendi ellerimizle yaptıklarımızın neticesi idi. Bu ayetin hem göründüğü gibi bir anlamı vardı hem de derin manaları vardı. Alimler genellikle bu ayetinin derin tasavvufi tarafı ile alakadar oluyorlardı. Fakat

Tekin ilk etapta özellikle ayetin maddi görünen yüzüne vurulmuştu. Kendi ellerimizle yapıp ettiklerimiz neticesinde hastalanıyorduk. Ellerimizin temizliği çok önemliydi. Ellerimizle her şeyi yapıyorduk ve bunun sonrasında da en son en önemli işlemi yapıyorduk; yemek... Ellerimiz ekmeğe dokunuyordu. Kaşığa, çatala dokunuyordu. Sulu bir elmayı yerken elimizden faydalanıyorduk. Elimiz her yere temas ediyordu ve sonuçta yiyeceklerimizi ellerimizle ağzımıza götürüyorduk. Ellerimizin temizliği çok önemliydi. Bu fikirler Tekin'i sarıp sarmalamıştı. Araştırmaları, kitapların arkasında koşturması o dönemde başlamıştı. Üniversitenin ilk yılında bir proje geliştirmişti. Sabunlarda katkı maddesi çok fazlaydı. Görünürde temizliyormuş gibi gözüken sabunlar esas manada bakterilerden arındıramıyordu. Sonuçta fark etmişti insan teni sıvı olan her şeyi emiyordu. Yıkanırken tenimiz Su içiyordu. Ellerimizi yıkarken de sabunun katkı maddeleri de cilde etki ediyor yavaş yavaş cilde nüfuz ediyordu. O özel kitapta anlatılan formül ile zeytin yaprağından özel bir damıtma ile o etken maddeyi alıp özel bir sabun projesi geliştirmişti. Doğal bir yöntemle özel bir sabun üretim projesiydi bu. Zeytin yaprağından özel bir yöntemle çok özel bir etken madde alıp kitaptaki özel bir formül ile bu sabunu yapmıştı. Elleri bakterilerden temizlediği gibi hiçbir katkı maddesi yoktu. En önemli özelliği zeytin yaprağından aldığı iki özel maddeyi sabuna katınca hücre yenileyici bir özelliğe kavuşuyordu. Zira formüller zaten gizemli adamın verdiği kitapta yazıyordu. Projesini

Türkiye'nin önde gelen üreticilerine gönderdi. Hiçbirisinden cevap alamadı. Bıkmadan usanmadan her birine mektup yazıyor, projesini detaylı bir şekilde anlatmaya çalışıyordu. Elbette hücre yenileyici sabun projesinin püf noktasını vermiyordu.

Türkiye'de satış yapan yabancı firmaların da yöneticilerine sabun projesini göndermişti. Onlar hiç değilse geri dönüş yapmışlar, çalışmalarını devam ettirmesini, üniversiteyi bitirdikten sonra kendileri ile tekrar görüşmesi gerektiğini, iyi bir kariyer için şirketlerini tercih etmesi halinde yardımcı olacaklarını belirtmişlerdi. En azından cevap vermelerine sevinmişti. Bu nedenle "İleride ben kendim yaparım" diyerek projesini rafa kaldırmıştı. Üniversitede öğrenimini devam ettirirken projeleri göndermesinden yedi ay sonra bir Japon firmasından davet mektubu almıştı. Türkiye'de başka alanda üretim yapan firmanın yöneticisinin ailesine ait orta ölçekli bir sabun üreticisiydi. Çalışmasını çok beğendiklerini ürünü Japonya'daki aile şirketlerinin üretim yaptığı temizlik malzemeleri firmasının üretmek istediğini, projesi ile ilgili patenti onun adına alacaklarını, kendisinin üniversitedeki eğitim hayatı içinde burs sağlayabileceklerini belirtiyorlardı. Firmanın sabun projesinden en çok etkilendikleri nokta sabunun temizleme işlemini yaparken hücreleri canlandırıcı bir özellikte olmasıydı. Ürünün dediği gibi olması halinde geliştirilmesinde de kendisine yardımcı olacaklarını ve bunun başarılı endüstriyel bir ürün olarak ortaya çıkması halinde ortaklıktan pay vereceklerini

belirtiyorlardı. Görüşmek için Tokyo'ya davet ediyorlardı. Zaten kendisine ulaştırılan davet zarfında bir hafta sonrası için Tokyo'ya gidiş bileti ile birlikte açık tarihli bir de geri dönüş bileti göndermişlerdi.

Hayatının değişmeye başladığı anlardan birisiydi. Nitekim yapılan görüşmelerde Japon firma, Tekin'in adına patent almış projesine hiçbir ekleme yapmadan sabunu üretmeye başlamıştı. Üniversitede eğitim görmek için İngiltere'de bir okula gitmek istediğini belirtmişti. Neticede firmanın sağlamış olduğu bursla İngiltere'de üniversite hayatı başlamıştı. Tekin'in iş hayatındaki gücünü bu Japon firmasından gelen patent ücreti ile birlikte ortaklık payı sağlamıştı.

Tekin, o gizemli adamın "Su'ya bak. Su'yu incele. Su'yun sırrını bul." demesinden sonra Su üzerine basitten zora doğru giden incelemeler içerisinde bulunmaya başlamıştı. Zaten adamın verdiği o özel kitabı, Arapça'yı öğrendikçe, okumaya başlamasıyla Su hakkında birçok sır bilgi öğrenmişti. Su'yun içerisinde çok büyük bir enerji ve güç vardı. Su sel haline gelince önünde hiçbir şeyin duramamasının yegane sebebi içindeki bu güçtü. Su dar bir boru sisteminden geçerken kendi içerisinde var olan bu muazzam güç, Su'yun kendi yapısına da zarar veriyordu. Her bir Su molekülü altıgen yapılı eşsiz bir desen halindeydi. Doğada coşkun ırmaklarda akan Su, canlı Su idi. Bu canlı Su dar bir boru sisteminden geçerken içindeki muazzam güç, basınçla birlikte Su moleküllerinin altıgen eşsiz dizaynını bozuyordu. Aynı zamanda Su'yun içinde

var olan enerjiyi nötr hale getirdiği içinde Su'yu oluşturan moleküllerin bağının şeklini bozuyordu. Bunun sonucu olarak Su, enerji dolu mikro taneciklerden oluşmak yerine büyük moleküllerden oluşuyordu. Bu büyük molekül kümelerinin enerjisi de kayboluyordu. Dolayısıyla dar boru sistemlerinden geçen bir Su, enerjisiz ve büyük kümeli moleküllerden oluştuğu için canlılığını kaybediyordu. Canlılığını kaybetmiş Su'yu içen bir insan ise sadece susuzluğunu gidermiş oluyordu. Zira canlılığını kaybetmiş bu Su, büyük moleküllü taneciklerden oluştuğu için vücut içerisinde hücre duvarlarından hücrelerin içlerine tam olması gerektiği kadar alınamıyordu. Bu durumda insan teni çabuk yaşlanma belirtileri gösteriyor, metabolizma erken yaşlarda yavaşlıyor bunun en doğal sonucu olarak sağlıksız kilo alınarak yaşlanma süreci hızlandırılıyordu. Oysaki canlı Su içilebilmiş olsa vücut Su sayesinde enerji alıyordu. Canlı Su mikro taneciklerden oluştuğu için vücut içerisindeki hücre duvarlarından kolayca içeri girip hücrelerin her daim genç kalmasını sağlıyordu. Bunun en doğal sonucu olarak metabolizma hızı yavaşlamıyor, cilt nem dengesini koruyor ve uzun yıllar gençliğini sağlıklı bir şekilde koruyordu.

Çeşmelerden akan Su içindeki bu güç nedeniyle basınçla birlikte canlılığını kaybetmiş Su haline geliyordu. Yine aynı şekilde pet şişelerdeki ve damacanalardaki Su da dolum esnasında dar boru sistemlerinden geçtiği için canlılığını kaybediyordu. Maalesef ki Zem Zem Su'yu gibi çok özel bir Su bile o bölgeyi yöneten devletin yanlış

kararı neticesi basınçlı boru sistemlerinden geçirilerek hacılara ulaştırılmasından dolayı canlılığını kaybediyordu.

Adamın verdiği kitapta aynı zamanda Su'yu nasıl canlandıracağına dair sır bir bilgi de vardı. Tekin bu bilgi sayesinde bir cihaz geliştirmişti. Kurduğu firma yıllardır bu cihazın maliyetlerini aşağıya düşürmeye çalışıyordu. Zira herkesin Su'yu olması gerektiği gibi yani canlılığını kaybetmemiş, enerji dolu mikro taneciklerden oluşan haliyle içmesi gerekiyordu. Su, Allah'ın rahmetinin en büyük temsiliydi. Herkes Su'yu olması gerektiği gibi içebilmeliydi. Adam öyle demişti.

Tekin o gizemli adamın verdiği özel kitabı; Arapça'yı, Osmanlıca'yı, ve Farsça'yı öğrenmesinin sonrasında tam manasıyla okumayı başarabilmişti. Dil öğrenmesi gerektiği için on yıl sürmüştü o kitabı tam anlamıyla okuyabilmesi. Kitabın her bir satırı ayrı sırlar veriyordu. Kitabın son sayfaları farklı cins bir gül ile ilgili sırlar veriyordu. Tekin güllere artık farklı bir gözle bakıyordu. Kitapta, güllerin anlatıldığı bir sayfada diyordu ki;

"Her gecenin sonuna doğru gökyüzündeki o özel Tarık Yıldızı'nın tüm gece boyunca titreşim yapan ışığı o anda titreşimini sonlandırıp sabit bir ışık kaynağı haline gelir. Bu sadece 10 dakika kadar sürer. O an gerçek seher vaktidir. Seher vaktinde esen 10 dakikalık bir seher yeli vardır. Bu öyle düşünüldüğü gibi ağaçların yapraklarını oynatan, insanın saçlarını dalgalandıran, bir şeyleri uçuşturan tarzdaki bir rüzgar değildir. Çok az insanın,

hafif bir ürperme verecek şekilde hissedebileceği, insan tenine hoş bir temas ediş olarak hissedilebilecek bir yeldir. Seher yelinin içerisinde çok özel Su damlacıkları vardır. Zaten bu yüzden seher vaktinde yapılan dualar kabul olmaktadır. Seher yelinin içerisindeki o özel Su damlacıklarını kainatta tutabilen yegane şey cins bir güldür. Gül bitkisi bu yüzden o muhteşem kokuya sahiptir. O özel Su damlacıkları sayesinde gülün frekansı inanılmaz derecede yüksektir. Gül, taç yaprakları sayesinde seher yelinin içerisindeki bu özel Su damlacıklarını tutabilmekte ve yine taç yapraklarının muhteşem özelliği sayesinde içinde hapsedebilmektedir. Bu yüzden de güzel kokmaktadır. Gülün kokusu tohumundan gelmez. Bu sırrı sakın unutma! Gül'ün kokusu seher yelindeki o özel Su damlacıklarından gelir. Gülden bu özel Su damlacıklarını alabilmek çok zordur. Çok özel işlemler gerektirir. Bakır imbiklerle, özel işlemlerle, özel damıtma teknikleriyle ve sadece canlı Su kullanarak gülden o özel Su'yu alabilirsin. Bu yüzyıllardır simyacıların peşinde koştuğu formülün başlangıcıdır. Simyacılar gülden o özel Su damlacıklarını alabilmişlerdir. Fakat tam olması gerektiği gibi Su damlacıklarının canlılığını kaybettirmeden alamamışlardır. Bunun için çok özel sırlı işlemlere ihtiyaç vardır.

Son yüzyılda etrafta gül Su'yu diye satılan ürünlerin bu bahsettiğimiz gülün içerisindeki özel Su damlacıkları ile alakası dahi yoktur. Gülün seher yelinden aldığı o muhteşem kokulu özel Su damlacıkları ölümsüz olan ruhun fani olan ten kafesini yani vücudunu kullanma süresini,

kullanma zamanını uzatır yani cilde bedene gençlik verir. Yüzü oluşturan cilt tabakasının genç, taze, diri kalmasını sağlar. Kırışıklıkları engelleyen tek şey budur. Çünkü dünyadaki hiçbir ilaç yüzün alt epidermis tabakasına nüfuz edemez. Bu tabaka dışarıdan bir madde girmesine izin vermez, girmeye çalışan her tür etken maddeye tepki verir. Zaten yaş ilerledikçe bu tabaka gençliğini kaybettiği için hücreleri yenileyemeyince üst deri nem tutamaz ve yüzde kırışıklıklar başlar. İnsan yüzündeki o tabakaya nüfuz edebilecek olan gülün içerisindeki bu özel Su damlacıklarıdır. Bu Su damlacıkları başka özel çiçeklerin öz Su'ları ile belirli bir oranda karıştırılınca yüz için gençlik iksiri oluşur."

Bu anlatılan muhteşem bilgiler sonrasında Fransa'daki ve Türkiye'deki iki aile şirketiyle ortaklık kurmuştu.

Tekin, yıllar içerisinde kendisine İngiltere'de üniversite eğitimi alabilmesinin kapılarını açan Japonya'daki aile şirketi ile birlikte geliştirdiği sabun ve diğer ürünler ile birlikte elinde tuttuğu patentler nedeniyle de hızlı bir nakit akışına sahip olmuştu. Gelirlerinin büyük bir kısmı bu Japon firmasından kaynaklanıyordu. İş dünyasındaki ilk yükselişi bu sayede olmuştu. Fakat esas yükselişini yazılım sektöründeki fırsatı görerek Silikon Vadisi'nde Harvard mezunu iki girişimcinin kurduğu küçük bir yazılım firmasına ortak olmasıyla başlatmıştı. Firmanın hiç istemediği halde Tekin'in yoğun ısrarıyla geliştirdiği özel anti virüs programı çok başarılı olmuş, büyük bir ticari başarı kazanmışlardı.

Tekin modern dünyada artık bu tarzdaki yatırımcılara verilen isim ile anılıyordu. Kaliteli ürünler üreten küçük ölçekli aile şirketlerini bulup onlara ortak olup yeni fikirler, yeni projeler ve finansman ile destekleyerek uluslararası piyasalara açarak hızla büyüten kişilere "Melek Yatırımcı" diyorlardı. Tekin'de elde etmiş olduğu bilgilerin oldukça geniş bir yelpazeye girmesinden dolayı her bir alan için ayrı ayrı şirket kurmak yerine kitaplardan yeni bir bilgi edindiğinde bu alanla ilgili olarak alanında iyi şeyler yapmaya çalışan aile firmalarını bulup o şirketlere ortak oluyordu. Kendi yönetim felsefesini ve kalite anlayışını ortak olduğu firmaların tamamında uyguluyordu. Kaliteden asla taviz vermiyordu. Bu bağlamda Türkiye, Japonya, Çin, Kanada, Amerika, İngiltere, Almanya ve Avustralya'da ortaklıkları vardı. Tekin artık modern iş dünyasının tabiriyle melek yatırımcıydı.

"Beyefendi kemerinizi lütfen takın. Uçak inişe geçiyor."

Sözleri işittiğinde bir anda irkildi. Uyku mahmurluğuyla gözlerini zorlanarak açınca etrafına bakındı. Seyahat esnasında gece geç vakitte hatıralarını heyecan içerisinde düşünürken uyuyakaldığını anladı. Uçağın penceresinden aşağıya doğru baktığında, çok sevdiği İstanbul'un hasret kaldığı büyüleyici manzarası ile karşılaştı. Aklına Edirne Selimiye Camii'nde kırklardan bir kişiyle buluşacağı gelince bir anda yüreği heyecan ve sevinçle doldu.

RÜYA AVCISI

"Önemli olan, rüyanın size verdiği sırrı bulup ona göre gerekli adımı hayatınızda atmanız. Çünkü rüyalar içinizde yazılı olan milyonlarca kader yazgısından birinden diğerine atlama tahtalarıdır. Rüyayı doğru anlar, içindeki sır bilgiyi bulursanız sizin içinizde yazılı olan en ideal kader yazgısına doğru yol alırsınız. Bu durumu Muhyiddini Arabi Hazretleri, "Her birimizin içinde bir kavunun çekirdekleri kadar kader yazgısı saklıdır," diyerek yorumla birlikte rüyalar hakkında sır bilgiler vermişti.

"Rüyalar bizim içimizdeki kader yazgılarının birinden diğerine atlama tahtalarıdır. Sen rüyandaki sırrı bulursan ve gerekli adımı atarsan senin içindeki en ideal kaderine ulaşırsın."

İnternet satış sitesi
www.kitapsihirbazi.com
www.fenomenkitaplar.com
/fenomenkitaplar
ISBN-13: 978-6054688784
9 786054 688784